

KATLİAMLAR UNUTULMADI	4	DİSK, CHP İÇİN OY İSTEDİ	13	ÖLÜM KUYULARI AÇILIYOR	4
Gazi ve Beyazıt katliamı yıldönümleri dolayısıyla birçok ilde eylem yapıldı. Binlerce kişinin katıldığı eylemlerde katliamlar protesto edilirken, katliamda yaşamını yitirenler anılarak, katliamın sorumlusunun devlet olduğu bir kez daha vurgulandı. Eylemlerde yine öne çıkan, "unutmadık unutturmayacağız" sloganı oldu.		Siyasi bir parti gibi kendi deyimiyle vatandaşlara çağrı yapan DİSK yönetimi, 29 Mart yerel seçimlerinde; İstanbul'da Kemal Kılıçdaroğlu, Ankara'da Murat Karayalçın, İzmir'de Aziz Kocaoğlu, Eskişehir'de Yılmaz Büyükerşen'e oy isteyerek, işçi düşmanı CHP'ye olan aşkını bir kez daha ilan etti.	GÜNCEL	Gündem, Ergenekon operasyonu, yerel seçimler, ulusal sorun konusundaki "açılım"lar ve ABD'nin Bölge'deki planları vesilesiyle iyice hareketleniyor. İşte BOTAŞ kuyularının kazılması ve bu sürecin devlet cephesinden "demokratikleşme hamlesi" olarak propaganda edilmesi, tam da bu süreçte denk düşüyor.	GÜNCEL

Demokrasi Devrimle Gelecek

Halk İçin Devrimci Demokrasi

15 Günlük Siyasi Gazete

•Yıl: 7

•Sayı: 151

•17-31 Mart 2009

•Fiyatı: 1 YTL

•e-mail:devrimcidemokrasittmail.com

•www.devrimcidemokrasi.net

ESKİŞEHİR VE NURTEPE'DE POLİS-SİVİL FAŞİST SALDIRISI

Polis ve faşistler el ele vererek halka saldırmaya devam ediyor. İstanbul Nurtepe Mahallesi ve Eskişehir'de polis-sivil faşist işbirliğiyle halka saldırı gerçekleştirildi. Eskişehir Üniversitesi'nde faşistler devrimci, demokrat, yurtsever öğrencilere, bıçak ve satırlarla saldırırken, polis ise köpekleri öğrencilerin üzerine saldırttı. MHP mitinginden dönen faşistlerin Nurtepe Mahallesi'nde halka saldırması üzerine mahalle halkı karşılık verdi ve gerginlik çatışmaya dönüştü. Faşistlerin saldırısına destek veren polisin hedef gözeterek ateş açması üzerine bir mahalleli bacağından yaralandı. Polisin gaz bombalarıyla azgınca saldırdığı ve mahalleyi abluka altına aldığı olayda 4 kişi yaralanırken 20 kişi gözaltına alındı. Saldırına karşı bir araya gelen mahalle halkı barikatlar kurarak polise ve faşistlere karşılık verdi. Sonrasında bir araya gelen Nurtepe ve Güzeltepe halkı, saldırıyı ve gözaltıları meşaleli yürüyüşle protesto etti. , "Faşist saldırılara geçit vermeyeceğiz", "Gözaltılar serbest bırakılsın" sloganlarının atıldığı yürüyüş sonrasında yapılan açıklamada, "Bizler Mahalle halkı ve devrimci kurumlar olarak bu tür faşist provokasyonlara defalarca tanık olduk. Polis ve ülkücü faşist güruhlarca gerçekleştirilen saldırılara bir gün bile boyun eğmedik, eğmeyeceğiz" denildi. Benzer bir saldırı da Eskişehir Üniversitesi'nde yaşandı. Yunus Emre Kampusu'nda "18 Mart Çanakkale Şehitleri Anması" adı altında bir etkinlik düzenlemek isteyen faşistler, polis ile birlikte devrimci, demokrat ve yurtsever öğrencilere saldırdı. Faşistlerin satırlı ve bıçaklı saldırısı sonucu öğrencilerden ağır yaralananlar olurken 60 civarında devrimci, demokrat ve yurtsever öğrenci polis tarafından gözaltına alındı. Gözaltı sırasında öğrencilere sert müdahale ederek hastanelik eden polis, gözaltı aracında biber gazı kullandı, kadın öğrencileri taciz etti. Faşistler öğrencilere bıçak ve satırlarla saldıran polis, köpekleri, biber gazı ve coplarla saldırdı.

ABD Ortadoğu'da 'iyi şeyler' yapar mı?

ABD Dışişleri Bakanı Hillary Clinton'ın Ankara ziyareti ve ardından Cumhurbaşkanı Gül'ün İran'ı ziyaret etmesi ABD'nin yeni dönem politikaları açısından yeni gelişmelerin yaşanacağına işaret ediyor. Gül'ün "Kürt sorununda iyi şeyler olacak" ifadesi beklenen bir açıklama iken; geri planında ABD'nin elinde tuttuğu pusula var

ABD Dışişleri Bakanı Clinton, Ankara ziyaretinde yeni başkanları Obama'nın Nisan'da Türkiye'ye geleceğini açıkladı. Tabii ki, bu duruma ülkemin egemenleri ve ABD'nin uşakları, çocukları gibi sevindi. Çocuklar gibi sevinmelerinin nedeni ise Türk egemenlerinin, kendilerine "bölgesel güç" misyonunun biçildiğine dair öngörüleridir. Cumhurbaşkanı Gül, İran ziyaretinde ABD'nin yeni dönemini överek, İran yetkililerine anlatır-

ken; İran'ın ABD'nin yeni dönem politikalarını bekleyip görerek ve buna uygun hareket edeceği görülüyor. Ülkemiz açısından dile getirilen önemli bir konu ise "Kürt sorunu konusunda iyi şeyler olacak" açıklamasıdır. Bu iyi şeylerin ne olacağı konusunda ise, gerek devlet yetkililerinin gerek ise Kürt Ulusal Hareketi temsilcilerinin, 29 Mart Yerel Seçimleri'nin sonuçlarını beklediği, yaptıkları açıklamalar ile ortaya çıkıyor.

'Obama ile yeni dönem başlamıştır'

Cumhurbaşkanı Gül'ün, efendisi ABD'nin yeni dönem politikalarını İran yetkililerine aktarıırken söyledikleri, ABD'nin yeni dönem stratejisini ortaya koyar niteliktedir. Gül, İran yetkilileri ile yaptığı görüşmelerde, "Obama'yla birlikte uluslararası politikada yeni bir dönem başlamıştır. Obama yönetimi, İran'la temas ve ilişki konusunda istekli. Biz kendilerini samimi gördük. Büyük bir fırsat ortamı var. Bu değerlendirilmelidir. İran olarak bu fırsat ortamını değerlendirmeniz, başta bölgemizin selameti, herkes için iyi olacak" dedi.

Abdullah Demirbaş: 'Devletle Kürtler arasındaki bu süreç değişimi dayatacak' RÖPORTAJ 11

Dersim halkı kendisini yönetime taşıyacak anlayış ve bu anlayışı temsil eden aday Murat Kur etrafında kenetleniyor

Yerel seçimlerde sona doğru

Dersim'de 10 aydır sürdürülen yerel seçim tartışmaları ve çalışmalarını son günlerde yoğunlaşarak olgunlaşıyor. Halkın çıkarlarını merkeze alan bir anlayışla ve 'Söz, yetki, karar Dersim halkına' şiarıyla süren Dersim Demokratik Halk Dayanışması'nın çalışmaları her geçen gün kitleselleşerek halkın içine mahalle mahalle, sokak sokak, ev ev nüfuz ediyor. Devrim ve demokrasi mücadelesine inanmış, bedeller ödemiş Dersim halkı, DDHD ve DDHD programını temsil eden Murat Kur'a desteğini esirgemiyor. DDHD'nin "söz, yetki, karar halkın, gelin belediyeyle birlikte yönetelim. İnsanca, onurluca halkçı demokratik bir yönetim anlayışı kuralım" çağrısı her geçen gün güçleniyor. DDHD'nin çalışma-

larına yoğun katılım sağlayan Dersim halkı, seçim bürosu açılışlarını ve sokak çalışmalarını miting havasına dönüştürüyor. Kendisi çıkarlarını savunmak için DDHD programıyla yürüten Dersim halkı, Murat Kur'la kazanacağına inanıyor, ısrar ediyor. Yerel seçim çalışmalarını Dersim halkıyla birlikte omuz omuza yürüten DDHD ve halkın adayı Murat Kur'un Dersim halkına vaadi halk yönetimi! "Ne DDHD ne de Murat Kur sizin kurtarıncıdır. Sizin kurtarıncınız, sizin emeğiniz ve mücadelenizdir" diyen DDHD, düzen partilerinin kendilerine hiçbir şey kazandırmayacağını altını çizerek, halkın kendi yönetimini oluşturmaktan başka çaresinin olmadığını vurguluyor. Seçimlere günler kala Dersim her geçen gün daha gü-

haykırıyor: Halk kazanacak, halk yönetecek... Dersim'de halktan yana böyle bir tablo varken diğer yandan gerici düzen partileri halka karşı entrikalarını devreye sokuyor. Devlet, düzen partileriyle birlikte Kuzey Kürdistan'da halkın iradesini, meşru ve haklı mücadelesini sindirmek için provokasyonlara hazırlanıyor. AKP, polis ve askerlerin oy kullanması ve seçim esnasında baskı uygulaması için oyunlar oynuyor. Amed'e seçmen ithal ediyor. En ücra köylere kadar, 'seçim güvenliği' adı altında köylülerin DTP'ye oy vermeme için polisini-jandarmasını yetkilendiren devlet, güvenlik görevlilerine DTP'li görevlileri provoke ederek sandıktan uzaklaştırması talimatı veriyor.

MAOİST PARTİDEN NEWROZ VE YEREL SEÇİM AÇIKLAMASI

Maoist parti Ortadoğu halklarının direniş bayramı olan Newroz ile yerel seçimlere dair yaptığı açıklamada, mücadele çağrısında bulundu. Açıklamada Ortadoğu halklarına özeldir de Kürt ulusal hareketine yönelik imha ve inkar saldırılarının yoğunlaştırıldığına, emperyalist çözümleri ön gören tasfiye planlarının dayatıldığına dikkat çekildi. Zulme ve haksızlığa karşı Newroz ateşinin kusanılıp gelecek aydınlık yıllara yürünmesi gerektiği belirtilirken; "Emperyalizme ve uşak iktidarlara karşı birlik ve dayanışma içerisinde 29 Mart yerel seçimlerini halkla birlikte yönetmenin aracı haline getirelim. Söz, yetki, karar ve iktidarı halka verelim. Yerel seçimleri politik iktidar mücadelesinde Halk Savasına hizmet eder hale getirelim" denildi.

Sayfa 5-15

Devlet demokrasi güçlerine saldırmaya devam ediyor

Devlet kendisine karşı alternatif olan ve halk içerisinde demokratik talepleri örgütleyen demokrasi güçlerine yönelik saldırılarını sürdürüyor. Örgütü bir şekilde demokrasi mücadelesi yürüten devrimci kurumlarla yönelik yapılan saldırıların hedefinde bu sefer ESP, BEKSAV, Atılım gazetesi ile Gazetemiz Devrimci Demokrasi vardı. Başta İstanbul olmak üzere çeşitli illerde eş zamanlı olarak Atılım Gazetesi, BEKSAV, ESP, SGD, EKD gibi demokra-

tik ve meşru kurumlara yönelik gerçekleştirilen polis saldırısında kurumlar basıldı, kimse olmadan kurumlarda arama yapıldı. Toplam 62 kişi gözaltına alınırken 15 kişi tutuklandı. ESP, "söz, eylem ve örgütlenme hakkımızı savunarak özgürlük yürüyüşümüze devam edeceğiz" derken DHF saldırılara ilişkin yaptığı açıklamada, saldırının devrim ve demokrasi güçlerini hedeflediğini söyledi. Devletin yapısal gerçekliğini haber ve analizleriyle teşhir

eden, halkın iktidar mücadelesi içerisinde mevzilenmiş gazetemiz de hedeflendi. Gazetemizin önceki sayısı 'örgüt propagandası' yaptığı gerekçesiyle toplatıldı. Gazetemizin kapatılmasına gerekçe gösterilen sayfalarında 'ABD tarafından gündemleştirilen PKK'yi tasfiye raporu', 'Abant Platformu'nun Erbil'de yaptığı son toplantı', 'Türk devleti Kürt Konferansı'na Gülen cemaati ile hazırlanıyor' konuları yer alıyordu.

Sayfa 2

Su hayattır satılamaz

Emperyalist-kapitalist devletlerin suyu ticarileştirmek ve tekellerine almak için İstanbul'da düzenledikleri 5. Dünya Su Forumu'na karşı birçok ilde protesto eylemi gerçekleştirildi. Suyun Ticarileştirilmesine Hayır Platformu ve TU-DEF'in gerçekleştirdiği eylemlerde suyun metaya dönüştürülme istediğine dikkat çekilerek, mücadele çağrısı yapıldı. Öte yandan 5. Dünya Su Forumu'nun olacağı gün gerçekleştirilen protesto eylemlerine polis izin vermeyecek saldırdı. Birçok kişinin yaralandığı polis saldırısında 17 kişi tartaklanarak gözaltına alındı.

Sayfa 4

ID Devrimci Demokrasi 'den

Ülkenin merkezi gündemi haline gelen 29 Mart yerel seçimleri yaklaştıkça dikkatler ve söylemlerde direkt bu gündem üzerinde yoğunlaşıyor. Yapılan tüm konuşmalarda meydanlara toplatılan kitlelere "biz farklıyız" deniyor.. Tüm bu süreçte harcanan şu deval bütçenin ise nereden kimin cebinden, hangi paralarla yapıldığı kimsenin görmediği, göstermediği bir başka detay! Tıpkı kriz, yoksulluk ve halkın bir çok sorunları gibi... Düzen partileri meydanlarda "kendi pembe tablolarını" rakiplerinin ise "foyalarını"nın çığırkanlığını yaparken, halkın temel paniği ise seçimlerden sonra çok daha şiddetle hissedilecek olan kriz. Kan ağlayan üretici köylüyü her geçen gün daha kötü günler bekliyor. Alınan ve ödenemeyen krediler haciz olarak kapıya dayanmış durumda. İşçinin aldığı ücret karını doyurmaya yetmezken; kirası, yakacağı, giyeceği, eğitimi sağlığı ve daha bir çok ihtiyacı ise karşılamıyor. Yaşanan işten çıkartılmalarla her geçen gün tımandırılan işsizlik rakamları için yapılanlar yine sade-

ce oy istemek için kullanılan malzeme olmanın ötesine geçmiyor. Tüm bunların seçimlerden sonra ise esamesi bile okunmayacak!

AKP alanlarda yaptıklarının ve yapacaklarının listelerini açıklıyor. Yollar, köprüler, okullar vs... Fakat AKP sürecinde yapılan; eğitimden sağlığa, ulaşımdan telefona ve daha bir çok kamu alanına varıncaya kadar yapılan özelleştirmeler ise hiç olmamış gibi davranılıyor. Tıpkı bugün halkın gözlerinin içine bakarak "sizin için yapıyoruz" denen suyun ticarileştirme çabaları gibi. AKP yaptıklarından bahsederken diğer düzen partileri de elbetteki yapacaklarından dem vuruyor. CHP, DSP, MHP...

Alanlardan "sizi düşünüyoruz" diyenlerin yaptıkları ise, yarattıkları yıkımın üzerine basarak yeni ve çok daha büyük yıkımların haberini vermek. Bu duruma karşı başbakan bağrabilenleri ve bağırma tehlikesi olanları ise polis karakolunda "misafiri" ediyor. "Ananı da al git" diye azarladığı çiftçiyi gözaltında tuturan başbakanın korkusu ne? Üretici köylüye, işçiye, halka saldıran devlet, buna karşı direnen devrimci-demokrat çevreler-

den de baskılarını eksik etmiyor! Atılım gazetesine ve ESP'nin kurumlarına gerçekleştirilen bir çok baskında çok sayıda kişi gözaltına alındı. Ve burjuva basın da misyonunu yerine getirerek bu kişileri hedef tahtasına oturttu. Haberlerde gözaltına alınanlar "örgüt üyeleri" olarak lanse edildi. Yine gazetemize verilen toplatma kararı da bu saldırılardan bağımsız değil.

Emperyalist güdümlü politikalarla yıkıma uğratıldığı bu halkın tepkisi devletin korkulu rüyası iken, bugün sessiz kalabilen halk ise mutlu rüyaları!

Alternatifsizleştirilen halkın tüm bu sancılara karşı önlerine sunulan ise kötünün iyisini seçmek. Bir şekilde önlerinde iki seçenek bırakılan halk, ya dindar olup, ya da "laik" olup vacielerini yerine getirecek. Gösterilmeyen ve görülemeyen ise karşılaştırıldığında her ikisinin de aynı şeye tekabül etmesi...

Düzen partilerinin bu atmosferine karşılık, demokrasi güçlerinin Dersim'de yarattığı seçim ortamı ise çok daha başka bir anlayışın görüntüsü: Halkı yöneten değil halkın yönettiği bir anlayış zemininde yürütülen çalışmaların ve buna inanan Dersim halkının bölgede ya-

rattığı coşku herkesi sarmış durumda. Düzen partilerinin yürüttüklerinin aksine, Dersim'de demokrasi güçleri tarafından yürütülen çalışmalarda umut sınırlarının yapılmadığı bir seçim süreci var. Tüm bu heyecan seçim içerisinde faaliyet yürüten bireylerin yanı sıra halkı da sarmış ve bir güç kaynağı yaratmış durumda. Seçimlerin kazanılması bölge halkının çıkarlarına, ihtiyaçlarına yeterli ve olumlu cevap verilmesi adına oldukça önemli bir şey olacak. Fakat, bu seçimlerin sonucunda ne olursa olsun Dersim'den yükselen coşku ya bakıldığında hiç bir şekilde bir kayıp olmayacağı açık. Çünkü yakalanan ve kurulan bağ bir kez bölge halkının kendine ve demokrasi güçlerine olan inancını tazelemiş, yenilemiş durumda. Kayıp ise sadece düzen partilerinin gebe olduğu bir şey olarak gözüküyor! Dersim'de halk ile yakalanan birliği hayatın ve mücadeleye alanlarımızın tümüne yaima direncini ve çabasını gösterelim. O zaman mücadele çok daha kazanımcı olacaktır.

Devlet, demokrasi güçlerine saldırmaya devam ediyor

Devlet, kendisine karşı alternatif olan ve halk içerisinde demokratik talepleri örgütleyen demokrasi güçlerine yönelik saldırılarını sürdürüyor. Örgütlü bir şekilde demokrasi mücadelesi yürüten devrimci kurumlara yönelik yapılan saldırıların hedefinde bu sefer ESP, BEKSAV ve Atılım gazetesi vardı. Başta İstanbul olmak üzere çeşitli illerde eş zamanlı olarak Atılım Gazetesi, BEKSAV, ESP, SĞD, EKD gibi demokratik ve meşru kurumlara yönelik gerçekleştirilen polis saldırısında; kurumlar basıldı, kimse olmadan kurumlarda arama yapıldı, birçok ilden toplam 62 kişi gözaltına alındı. 5 kişi emniyet-tek sorguların ardından bırakılırken Hasan Ozan ve Tanık Tepeli tutuklandı, 16 kişi ise serbest bırakıldı. Adana, Mersin ve Hatay'da gözaltına alınan 20 kişi ise Adana Savcılığı'na çıkarıldı. 12 kişi serbest bırakılırken, 8 kişi "örgüt üyeliği" iddiasıyla tutuklandı. Ankara'da ise, düzmece polis fezlekesi ile gözaltına alınan 9 kişiden 5'i çıkarıldıkları mahkemece tutuklandı.

'Bize gücünüz yetmez'

ESP, SĞD, EKD üyeleri, gözaltına alınanların adliyeye getirildi-

ği sırada Beşiktaş Meydanı'nda basın açıklaması yaptı. Açıklamaya, çok sayıda devrimci, demokrat kurumun yanı sıra aydın, yazar, gazeteci, milletvekili ve Birlikte Başarabiliriz Platformu'nun belediye başkan adayları da destek verdi. "Bize gücünüz yetmez" ve "Gözaltına alınanlar ve tutuklananlar serbest bırakılsın" yazılı pankartların taşındığı eylemde, ESP temsilcisi Ersin Sedefoğlu grup adına ortak açıklama yaptı. Sedefoğlu, ESP'ye dönük devlet terörünün toplumsal muhalefetten duyulan korkunun bir sonucu olduğunu ifade etti. Sedefoğlu; söz, eylem ve örgütlenme özgürlüğü önündeki engellerin kaldırılmasını ve gözaltına alınanların serbest bırakılmasını istedi.

62 Kişi gözaltına alındı

Atılım gazetesinin teknik hazırlığının yapıldığı Güneş Ajansı, ESP İstanbul Temsilciliği, Ankara ESP Temsilciliği ile İstanbul, Ankara, İzmir, Adana, Mersin ve Hatay'da çok sayıda eve yapılan baskınlarda, 62 kişi gözaltına alındı. Birçok kişi hakkında da yakalama kararı olduğu öğrenildi.

Gözaltılara ilişkin açıklama yapan ESP temsilcisi Ersin Sedefoğlu,

foğlu, çalışma yürüttükleri tüm alanlarda sürekli baskılara maruz kaldıklarını hatırlatarak, ESP'nin yine yürüttüğü devrimci çalışmalarından dolayı "Türk burjuvazisinin" saldırısı ile karşı karşıya kaldığını kaydetti. Kurum temsilcilerinin gözaltına alındığı ev baskınlarında, evlerin talan edildiğini belirten Sedefoğlu, gözaltına alınanların avukatlarıyla görüştürülmediğini söyledi.

'Özgürlük yürüyüşümüze devam edeceğiz'

İstanbul'un yanı sıra birçok ilde de çok sayıda kişinin gözaltına alındığını belirten Sedefoğlu, "Ankara, İzmir, Mersin, Hatay ve Adana'da eş zamanlı olarak yapılan ev baskınlarında 60'a yakın ESP'li, SĞD ve EKD'li gözaltına alınmıştır. Bunlarla birlikte BEKSAV Yönetim Kurulu Başkanı Hacı Orman ve Marksist Bilimler Akademisi'nden Alp Altınörs gözaltına alınmıştır" dedi. Yapılan bu saldırının 8 ve 21 Eylül'de gerçekleştirilen saldırılarla aynı niteliği taşıdığına dikkat çeken Sedefoğlu, "21 Eylül sürecinde nasıl ki komploları boşa çıkartıp, yolumuza devam ettiysek; yine söz, eylem ve örgütlenme hakkımızı savunarak özgürlük yürüyüşümüze devam edeceğiz" şeklinde konuştu. Yapılan açıklamaya; DHF, Yüz Çiçek Açışın Kültür Merkezi, EHP, SDP, KÖZ, Genç-Sen, Barış Anneleri, Partizan, TGDP, gibi devrimci demokrat kurumlar destek verdi.

DHF: Hedefte devrim ve demokrasi güçleri var

Saldırıya ilişkin açıklama yapan DHF, saldırıların devrim ve demokrasi güçlerini hedeflediğine dikkat çekti.

Demokratik kurumlara yönelik polis baskınını kınayan Demokratik Haklar Federasyonu (DHF), iktidarın kendisine alternatif olan halkın örgütlü güçlerine ve onların demokratik hak ve talepler mücadelesine yönelik saldırılarını, kendi hukukunu dahi çiğneyerek ve kompolarla sürdürdüğüne işareti etti.

Açıklamada söz konusu polis baskınları ve saldırılarının devrim ve demokrasi güçlerini hedeflediği belirtilerek, "Bu nedenle dir ki devrimci birlik ve dayanışma şiarını, demokratik haklar mücadelemizi daha da yükselterek, saldırıları birlikte göğüslemeye ve ısrarla mücadele yürütmeye devam edeceğimizi bir kez daha ilan ediyoruz" ifadelerine yer verildi.

Saldırıları karşı kurumlar bir araya geldi

Devletin bu saldırısına karşı bir araya gelen demokrasi güçleri, birçok ilde protesto eylemleri düzenledi. Mersin, Ankara, Adana, İstanbul illerinde bir araya gelen devrimci ve demokratik kurumlar, ESP, SĞD, EKD, BEKSAV ve Atılım gazetesine destek verdiler. Eylemlere Demokratik Haklar Federasyonu (DHF), Devrimci Demokrasi, Partizan, DTP, Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu (BDSF), Aİnteri, Barikat, Toplumsal Özgürlük Platformu (TÖP), Sosyalist Parti (SP), Mücadele Birliği'nin de aralarında bulunduğu birçok kurum destek verdi.

Yargı'nın gücü çocuklarla sınanıyor

AMED- Birçok ilde gerçekleştirilen gösterilerde, polise taş atıkları gerekçesiyle tutuklanan ve haklarında onlarca yıl hapis istenen çocukların 'yargılanmalarına' devam ediliyor. Gösteriler sırasında gözaltına alınıp tutuklanan çocuklar hakkında yaşlarından büyük 'ceza'lar istenirken, kimisinin ise 'ceza'sı kesinleşti. 2008 yılı içinde Amed, Adana, Mersin başta olmak üzere çeşitli illerde çıkan gösteriler sonrasında tutuklanan ve yargılanma sürecine tabi tutulan, yaşları 12 ile 18 arasında değişen yaklaşık 250 çocuğa 'polise taş atma', 'örgüt üyeliği' ve 'örgüt propagandası yapmak' iddiaları ile 20 yılı aşan cezalar öngörüldü.

Yasadışı örgütün eylemi DTP'nin çıktı

11 Mart'ta Diyarbakır 4. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görülen duruşmada 3 kişiye toplam 32 yıl hapis verildi. 'Örgüt adına suç işlemek', 2911 sayılı Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Kanunu'na muhalefet ve 'terör örgütünün propagandasını yapmak' suçlarından, T.Y ve F.G'ye 11'er yıl 3'er ay, F.A'ya da aynı "suç"lamalardan 10 yıl 5 ay hapis cezası verildi.

Tutuklanan çocukların avukatı Serhat Eren ise karara itiraz ederek, "Mütalaada, sanıkların, örgütün talimatı üzerine yapılan bir basın açıklamasına katıldıkları belirtilmiştir. Ancak o basın açıklaması DTP tarafından düzenlendi. Bu konuda birçok internet sitesinde haber bulunmaktadır. Dosyaya konulan internet sitelerin hiçbirinde örgütün bir talimatı yoktur" dedi.

Bu çocuklar Filistin'e misket bombaları yağdırmadı

Eylemlerde çeşitli iddialarla gözaltına alınan ve yargılanan çocukların haklarını aramak için çeşitli kitle örgütü, aydınlar-yazarlar, insan hakları savunucusu ve tutuklu çocukların ailelerinin bir araya gelerek oluşturdukları Çocuklar İçin Adalet Girişimi, hükümet yetkilileri, Meclis Başkanı ve Cumhurbaşkanına mektup gönderdi. Devlete, "Çocukların çocuk olduklarını hatırlatmak için" yapılan mektup gönderiminin ardından konuşan Diyarbakır Büyükşehir Belediye Başkanı Osman Baydemir, "Taş atmanın karşılığı kurşun, ömür boyu hapis cezaları olmalıdır. Aksi halde adalet duygusu zarar görür" dedi. Mazlum-Der Amed Şube Başkanı Seher Akçınar Bayar ise; "Çocukların elleri bir taraftan taş izi var mı, diğer taraftan misket var mı diye arandı. 23 yıllı 40 yıllık yargılamalar için delil olarak gösterildi. İsrail'in Filistin'e yağdırdığı misket bombaları değildi bunlar. Çocukların oyun oynarken kullandıkları misketlerdi" dedi. Kürt illerinde çocukların tutuklanmasına ilişkin daha önce de sanatçı, yazar ve aydınlar tepki göstermiş ve çocukların yargılanmasından vazgeçilmesi gerektiğini dile getirmişlerdi.

Konya davasında tahliye kararı

ADANA- Gazetemiz çalışanları Hacı Süleyman Kılıç ile Hasan Ateşçi'nin de aralarında bulunduğu tutuklu 5 kişi Adana 7. Ağır Ceza Mahkemesi'nce tahliye edildi. Gazetemiz Konya büro çalışanları Kılıç ve Ateşçi'nin aralarında bulunduğu 5'i tutuklu toplam 21 kişinin yargılanmasına devam edildi. Adana 7. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görülen duruşmasında tutuklu çalışanlarımız ve avukatları hazır bulunurken, çalışanlarımızın yakınları da davayı izlemek amacıyla duruşma salonunda yerlerini aldılar. Davaya ilişkin bilirkişi raporunu değerlendiren mahkeme heyeti, tutuklu yargılanan çalışanlarımızın tahliyesine karar vererek, duruşmayı 18 Mayıs 2009'a erteledi.

11 Haziran 2008'de "Konya'da MKP'ye büyük operasyon" haberleriyle basına yansıyan tutuklama teröründe onlarca kişi gözaltına alınmış, gazetemiz çalışanları Hacı Süleyman Kılıç ve Hasan Ateşçi ile birlikte İbrahim Balıcı, Emrah Kalkan ve Hakan Acar "örgüt üyeliği" ve "örgüt propagandası" iddialarıyla tutuklanmıştı.

Gerçeklerin propagandasını yapmaya devam edeceğiz

Devletin sinsice yürüttüğü yeni süreçteki kirli politikalarını teşhir eden gazetemize toplatma kararı verildi

Devletin yapısal gerçekliğini haber analizleri ile teşhir eden, halkın iktidar mücadelesi içerisinde mevzilenmiş gazetemize yönelik saldırılar sürüyor. Gazetemizin önceki sayısı, örgüt propagandası yaptığı gerekçesiyle İstanbul 14. Ağır Ceza Mahkemesi kararı ile toplatıldı.

Devlet; bir yandan AB söylemleri, Kürt sorunu konusundaki sözde açıklamalarla demokrasicilik oyunu oynarken, diğer yandan devrimci ve sosyalist muhalefeti susturmak için elinden geleni yapıyor. Son sayımızda Fethullah Gülen gerek-

liğine, PKK'nın tasfiyesi için yürütülen politikalarla, Ergenekon sürecinde yaratılan sis perdesine dikkat çekmemiz, hakkımızda toplatma kararı alınmasına neden oldu. İstanbul 14. Ağır Ceza Mahkemesi, gazetemizin son sayısı hakkında "PKK propagandası yapıldığı" gerekçesiyle toplatma kararı verdi. "Dersim halkı kendisini seçecek" manşeti ile çıkan gazetemizin İstanbul 14. Ağır Ceza Mahkemesi tarafından toplatma kararı vermesine vesile olan haberler ise 1, 3 ve 5'inci sayfalarda yer alan haber analizler.

Fethullah Gülen'in dokunulmazlığı mı var?

Gazetemizin söz konusu sayılarında yer alan haber-analizler ise; Abant Platformu'nun 'Erbi' de yaptığı son toplantı', 'ABD tarafından gündemleştirilen PKK Raporu' ve önümüzdeki dönemde gerçekleştirilecek olan Kürt Konferansı'na yönelik, 'Türk devleti Kürt Konferansı'na Gülen Cemaati ile hazırlanıyor' belirlemelerini içeriyor. Söz konusu haberlerde; Kürt ulusal hareketinin tasfiyesinin Güleni bir anlayış çerçevesinde gerçekleştirildiğine dikkat çekiliyor.

YURTIÇİ HESAP NO:

Ertaş ÖZTÜRK

Yapı Kredi Bankası İst. Aksaray Şubesi: 0094208-6

İş Bankası İst. Aksaray Şubesi: 1002 30000 1153314

YURTDİŞİ HESAP NO:

Ertaş ÖZTÜRK

Yapı Kredi Bankası İst. Aksaray Şubesi: (Euro) 3013710-9

İş Bankası İst. Aksaray Şubesi: (Euro) 1002 301000 1107308

Emlak Bankası İst. Atatürk Bulvarı Şubesi: (FRP) 00235699

**ABONE OL - ABONE BUL
OKU - OKUT**

Abonelik Süresi

6 AYLIK

1 YILLIK

Yurtiçi

12 YTL

24. YTL

Yurtdışı

35 EURO

70 EURO

Obamalı 'yeni dönem' ve Türk devletinin 'özel önemi!'

Ortađođu politikaları, Kafkasya, Ermenistan, Afganistan-Pakistan, enerji kaynakları, yakalanmak istenen siyasi ilişkiler, Kürt ulusal hareketinin tasfiyesi; ABD'nin stratejik çıkarları, yönelimleri ile Gül'ün de ilan ettiği gibi, 'yeni dönemin' perspektifiyle paraleldir. ABD için Türk devletinin 'özel önemi'nin espirisi de buradan ileri geliyor. Dolayısıyla Obama'nın Ankara ziyaretini bu çerçeveden hareketle değerlendirmek ve anlamak mümkün.

ABD Dışişleri Bakanı Hillary Clinton'un Ankara'ya yaptığı ziyaretin ve Obama'nın bir ay içinde ülkeye geleceğini ilân etmesi beraberinde açıklamaların yapılmasına ve gündemin hareketlenmesine neden oldu. Obama'yla birlikte emperyalizmin özdele ABD'nin yeni bir döneme girdiği, gerçekle-
şecek ziyarette bunun somut olarak telaffuz edileceği daha doğrusu bu yönlü beklentilerin olduğu, burjuva-feodal ka-
lemşörler tarafından bol keseden yazıldı. Clinton'un ziyare-
tinde yapmış olduğu görüşmeler ve açıklamalar yeni geli-
melerin yaşanacağı mesajlarını vermişti. Irak'ın yapılandırıl-
ması ve güvenliği, Afganistan-Pakistan, Ermenistan-Karabağ
sorunu, PKK'nın silahlılandırılması gibi konuların görüşül-
düğü ziyaret, beklenen Obama ziyaretinin bir ön çalışması
olduğu şeklinde değerlendirilebilir. Clinton'un Ankara zia-
retinden hemen önce ABD'nin PKK'yı silahlılandırma piani-
ni görüşüye çıkardığı, Orhan Miroğlu, KADEF Başkanı Şe-
raettin Elçi, Hakkari eski Milletvekili Esat Canan gibi Kürt si-
yasîlerlerle görüştüğü ve fikir aldıkları açıklandı. Aynı şekilde
Türk devleti ile Ermenistan ilişkilerinin normalleşmesi, bu
minvalde de Karabağ sorununun el atılması görüşülen konu-
lar arasında. Nitekim Clinton ziyaretinin ardından yayımla-
nan ortak bildiriye, söz konusu konularda dair ibareler yer
alıp çözüme ilişkin Minsk Grubu'nun çalışmalarına katkı su-
nulması yönünde öneriler yer alıyordu. Akabinde Cumhur-
başkanı Abdullah Gül Azerbaycan Cumhurbaşkanı İlham
Aliyev'le Ermenistan ile ilişkilerin normalleşmesi, Karabağ
sorununda uzlaşmanın sağlanması konusunda önemli bir
görüşme yapmıştı. Obama ziyareti öncesinde yaşanan bu

bir sürece girdiğini, bu süreçle birlikte 'yeni bir dünya düzeni'nin kurulacağını, Kürt sorununda 'iyi şeyler olacağını' İran ziyaretinde ayaan beyan ilan eden Gül (bu müjdeyi ver-
mek Türk devletine düştü), Obama'yı reklam ederek yeni sü-
recin sürmelerini pazarladı. Obama'yla birlikte ABD'nin
OrtaDoğu politikasında önemli değişikliklerin olduğunu,
Bush döneminin eskide kaldığını, artık şaşkın politikaların
yerine 'ilimli' (kendilerinin deyimiyle küresel mutabakat)
'uzlaşma' politikaları izleneceğini yüksek sesle söyledi.
Obama'nın başkan olmasıyla birlikte yeni bir dünya düzeni-
nin kurulması için imkan doğduğunu belirtirken 'yeni çağış-
tırmacılar' diyen Gül, bu inanç ve heyecanlı İran'a sefer çık-
tı. 'Gel şu inadından vazgeç, bu sürece katıl' demeye geti-
ren Gül, 'arabuluculuğun' ötesinde İran'ın en üstüyle yaptı-
ğı görüşmede çantasından çıkardığı şu notları iletti: "Oba-
ma'yla birlikte uluslararası politikada yeni bir dönem başla-
mıştır. Obama yönetimi, İran'la temas ve ilişkisi konusunda
istekli. Biz de yoneltirisi samimi görüldü. Büyük bir fırsat ortan-
mı var. Bu değerlendirilmelidir. İran olarak bu fırsat ortamı-
nı değerlendirmeniz, başta bölgemizin selameti, herkes için
iyi olacaktır." Gül'ün bu letişinin gösterdiği üzere Türk dev-
letinin rolünün arabuluculukla sınırlı olmadığı, aksine bu sü-
reçte Türk devletine önemli bir oyunculuk görevi verildiği
ve buna uygun şekilde yapılandırıldığı, bölgesel bir 'güc' ha-
sıl edilerek istendiği söylenbilir. Öte yandan ABD'nin 'el-
azatmalarına' da göz kırpan İran, sürece ilgisiz değil. Bazi me-
saselerinin pazarlığı sırasında uzlaşılacağından mesajların
açıkta kaldığını düşünürüz. ABD ise, Afganistan, Irak, İsrail, nükleer

Obama 'yeni sürecin' altyapısını hazırlamak için geliyor!

Obama'nın Nisan ayında bekleneni ziyareti sıradan bir ziyaret değil. Obama başkan seçilir seçilmez emperyalızın yeni sürecini anlatmak için ayagının tozuyla Ankara'ya geliyor. Obama belli ki yeni dönem çerçevesini, stratejisini anlatmaya Ankara'dan başlayacak. Türk devletine yeni dönemi ve kendisine düşen görevi anlatacak. Bugüne kadarkinin aksine çiçeği burnunda ABD başkanı Obama ayagının tozuyla ülke ülke gezerek yeni süreci, yeni stratejileri yeni siyasal-ekonomik analıysı izah edecek, öğretecek. Zira Obama ziyaretinde Doğu-Batı enerji hattı, Irak'ın yapılandırılması ve güvenliği, bölge ülkeleri yeni siyasi ilişkiler geliştirme, Kafkasya, Orta Asya, NATO, Kürt ulusal hareketinin tasfiyesi ve daha birçok konu görüşülecek.

Son süreçte yaşanan siyasal-ekonomik depremin, yapılandırma hamlelerinin neye tekabül ettiği nihayet Gül tarafından ilan edilmiş oldu. Süreci terçime eden Gül, Ergenekon'un, Kürdistan çözümü hamlesinin, Kürdistan Yönetimliği geliştirilen ilişkilerin, ABD adına bölgede Türk devletinin sergilediği vizyonun arkasında yatan nedenleri işaret etmiş oldu. Obama'ya yeni bir süreçte girildiğini, yeni stratejik öngörülerin olduğunu, yeni siyasal ilişkilerin kurulduğunu Gül'ün ilan etmesi aynı zamanda Türk devletinin bu sürecin farkında ve kabulüden olunduklarını, bu sürecin yüklediği görevler noktasında hareket ettiklerini beyanı da. Bu süreçte biçilmiş kaftan olduğunu gören Türk devleti, Afganistan, Pakistan ve Kürt sorunuyla ilgili konularda yeni ABD yönetimiyle de ortak düşünceye sahip olduğunu ve ülkenin işbirliği içinde çalışmaya devam edeceğini kaydediyor. Gül'ün yapmış olduğu açıklamalara atfen değerlendirme yapan Abdullah Öcalan'ın açıklaması oldukça manidar olup, süreci ve bu süreçte Türk devletinin oynadığı misyonu farklı bir cepheden özetliyor: "Sayın Gül'ün açıklamaları önemlidir. Ben bu konuda üzerine düşen sorumluluğu yerine getireceğim. Bu süreçte de Gül'ün bu söylemleri demokratik çözüm temelinde hayata geçerse Türkiye Ortadoğu'da demokratik bir model olabilir."

'teknik-diplomatik' hazırlıklar böylece 'ABD'nin iradesine', değerlendirmesine sunulmuş oldu.

Gül'ün 'yeni süreci' dünyaya ilanı ve İran ziyareti

Clinton'ın Ankara'ya yaptığı ziyaretin ve Obama'nın bir ay içinde ülkeye geleceğini ilân etmesinin 2 gün sonrasında Gül'ün İran ziyareti gerçekleşti. Kuşkusuz ziyaret basit ekonomik ilişkilerin görüldüğü ziyaretin çok ötesinde stratejik bir öneme sahipti. En azından zamanlama, yapılan 'sürpriz açıklamalar' bu yöneydi. ABD emperyalizminin yeni

program konusunda İran'ı dize getirmeyi ve Ortadoğu politikalarında engelleni kaldırması kafasına takmış durumda. SÖZ konusu konular noktasında olumlu yaklaşım sergilemiş neticesinde İran'ı tanımak istediğini söyleyen ABD, İran'ın Dünya Ticaret Örgütü'ne üye edilmesini böylece uluslar arası sistemle bütünleşmesini öneriyor. Taraftan da bu perspektif noktasında gül, İran'la görüşmüş ve ABD'nin bu talebini hatırlatmıştı; Ortadoğu'da 'kalıcı barışın' sağlanmasının İran'ın güvenliğinin halledilmesinin şart olduğunu kendileri çizmeyi ihmal etmemektedir. ABD'nin İran konusundaki ısrarı uzun vadeli olup daha çok Afganistan-Pakistan strate-

jisine endeksli. ABD yeni stratejik yönelimiyle paralel önümüzdeki dönemde yoğunlaşacağı Afganistan-Pakistan konusunda İran'a gereksinim duyuyor.

Türk devletine olan ilgi nereden kaynaklanıyor?

ABD ile Türk devleti arasındaki ilişki stratejiktir. İki devlet arasındaki 'ikili' ilişki değil, Türk devletinin ABD'ye olan stratejik yaklaşımı söz konusudur. Bilhassa Ortadoğu güvenliği, Doğu-Batı enerji koridoru, 'terörizm', bölgesel ihtilaflar, Ermen-i, Kıbrıs sorununda ABD Büyükelçisi, bir açıklamasında teknik olarak ticari ilişkiler dışında Türk devletiyle olan ilişkisinin bölgesel 'işbirliği' olduğunu hatırlatmayı unutmuyor. Doğalında Obama'nın Ankara ziyaretini ilk sırada tercih etmesi anlaşılır bir durumdur. Obamalı ABD'nin Türk devletine, geniş bölgesinde önemli bir 'ortak' ve oyuncu olarak önem verdiği kuşku götürmez. Başta Ortadoğu olmak üzere civar bölgelerde ABD'nin politikalarının işleme için Türk devletine ve oynayacağı role ihtiyaç olduğunu; yeni dönemde birlikte bu ihtiyacın kendisini daha da hissettirdiği bir gerçeklik. Obama yönetiminin Türk devletinin katkısı olmaksızın bölgesel ihtilaflara çözüm bulmakta zorlanacağını, Radikal yazarı Murat Yetkin'e verdiği röportajda belirten ABD Büyükelçisi James Jeffrey, Obama'nın Ankara gündeminde ağırlıklı olarak -sürecek tam da uygun olan- bölgesel ihtilafların bulunduğunu ifade ediyor. İstikrarsız, askeri ve siyasi açıdan güvensiz ülkelerin bulunduğu 'ihtilaflara' yüklü bölgede istikrarlı güçlendirilmesi, stratejik değerler zevalı getirmeyen ve 'Batı' ittifakına sadık bir devletin rol alması, at koşturması pekâlâ istenen bir durumdur. Bu dönem için ABD'nin Türk devletine buyurduğu ise tam da bu mısırdır. Son süreçte Türk devletinin bölgede diplomasi atakları geliştirmesi, 'ihtilaflı devletlerle' diplomatik ilişki yürütmesi buna tekabül ediyor. Jeffrey, ABD'nin yeni süreçte birlikte nasıl bir siyasal ilişkiler geliştireceğini, politikalarını hangi tarzda işleteceğini; 'ihtilaflı ülkelerin' ('ger ülkeler', 'çban ülkeler' deniliyor) iktidare edilecek, ekonomik ve siyasal olarak emperyalist sistemle bütünleştirilebileceği ve işbirliğine sokulabilecek şekilde tanımlıyor. Peki, 'ABD ile Türk devleti arasındaki 'stratejik işbirliği' söz konusu' denmesiyle ne kastediliyor? Bu stratejinin yapılarını hangi konular oluşturuyor? Bunu ABD Büyükelçisi Jeffrey'den dinleyelim: "Doğu-Batı enerji koridorunu üç yönden yaşamsal sayıyoruz. 1- Hazar ve Körfez bölgesinin petrol ve gaz üreticilerinin pazara ulaşmasına güvenli ve dostça bir seçeneğe sahip önemli birleşim. 2- Geçiş ülkeleri için önemli. Kerkük-Ceyhan ve Bakü-Tiflis-Ceyhan'ın Türkiye'ye sağladığı faydaları gördük. Türkiye'nin bu rolünü geliştirmesi için altyapısı, güvenliği ve işletme yetenekleri mevcut, 3- Doğu-Batı koridoru kullanıcı ülkelere ilişkin üç çeşitlendirilmesinin açısından da önemli."

ABD ibreyi Afganistan-Pakistan yönüne çeviriyor

Obama daha baştan seçildenden önce Irak'tan çekileceğini ama bütün güçlerin bir türlü başı ezilmeyen Afganistan-Pakistan'a doğru kaydıracağını açıklamıştı. Zira zirveye hazırlanan NATO, ABD tarafından bu yönde sıkıştırılıyor. Clinton'un ziyaretinde konuşulan temel konulardan birisi olan Irak'tan çekilme ve güçleri Afganistan'a yığma noktasında Obama ziyaretinde somut kararların kıyması bekleniyor. Afganistan ve Pakistan'ın bir türlü düze getirmeyen, bu ülkeleri ayrı bir

önem veren AŞB, işlerinin bu cephede iyi gitmediğini, tehlikelerin yaşanabileceğini farkında. Afganistan'da mutlak sonuç alılabilecek için Rusya da dahil NATO ülkelerine destek için baskı kurması ve İran'ı bu cephede desteğini görmeye istemesi konuyla alakalı bir durum. İlgal edilemeyeceği birlikte Afganistan'da 'geride duran' görüntüsü veren Türk devletinin yeni süreçte birlikte bir adım öne çıkacağını sinyali verdi. Bir süre önce Türk devletinin Afganistan üzerinde yoğunlaşma kararı aldığı, ilgili birim ve kurumların Afganistan'la ilgili çalışmaya başladığı gözlenmeyen bir durum.

Kürt sorununda da, Ortadoğu'da da önemli gelişmeler yaşanacak

Obama'nın Ankara ziyaretinin mahiyeti ve bunu güçlendirirken Güllü'ün açıklamaları sadece Kürt ulusal sorununda değil birçok konuda gelişmeleri gösteriyor, somut adımların atılacağını gösteriyor. ABD'nin 2010'a kadar Irak'tan çekilmesi planı var. Bu çekilişin Kürt devleti üzerinden yapılması, Afganistan-Pakistan cephesine kanaliz edilmesini yönünde bir engel yok. Kafkaslar, Ermenistan sorunu, Kıbrıs meselesi, Irak'tan yapılandırılması, Filistin sorunu, enerji konusu İsrail-Suriye diyalogu ve İsrail'in güvenciliği gibi birçok konu gündemde. Tüm bu konularda Kürt devletinin önemli roller icra etmesi sağlanacaktır. Buna göre de yapılandırılmakta zaten. Önyaynacak uluslararası rollerinden dolayı Kürt devletinin bölge ülkelerine bir model olması yönünde adımırlar hızla atılıyor. (ABD'nin bölgedeki uzantısı denebilir) Yeni süreci karşılayacak bu modelin 'demokrasi modeli olduğu' bu modelde bölge ülkelerinin 'demokratikleştirileceği' açık bir şekilde telaffuz edilmektedir.

ABD'nin çökilmesiyle birlikte Irak'ın güvenliğini Türk devleti emnet edilmesi üzerinde bir takım anlaşmaların yapıldığı yansıtıyor. ABD-Türk devletli-Irak üçgeninde somut projelerin çıktığı Kürt ulusal sorunu kritik bir noktada duruyor. PK'Ye karşı Kürdistan Bölgesel Yönetimiyle kurduğumuz ilişkiyi yakından takip ettiğini belirten Jeffery'nin "Bizce model demek istemiyorum, ama KBY için Türkiye çok iyi bir örnek olabilir" demesi düşündürücüydü. "Kürt sorununun iyi şeyler olacak" diyen Gül'ün "Bu meseleyi sadece sınır dışına yüklemek yanlış olur" sözü, PKK'nın tasfiyesi üzerinde sağlanan uluslararası koordinasyonun ülke sathına yayılmasıyla başlayacağını işaret ediyor. Bu adımların yerel seçim sonrasında atılacak olması hem devletin hem de Kürt ulusal hareketin değerlendirmelerinde yer alıyor. Yakın zamanda yapılacak olan Kürt konferansı bu adımların nasıl olacağını yönünde ipuçları verecektir. KCK Başkanı Murat Karayılan'ın, süreç dair değerlendirmesi süreci özetlemekte, ihmalleri tartışarak netilekte: "Gelinen noktada ya süreç çözüme doğru evrilecek ve bir yumaşma süreci gelişecek ya da çatışma ciddi bir tırmanış gösterecek. Eskinin tekrar tarzında olmaz. Bunun için önemli bir dönemeçtir. Türkiye açısından da önemli, Kürt halkı açısından da önemli".

Sonuç olarak; ortaladığı politikaları, Kafkasya, Ermenistan, Afganistan-Pakistan, enerji kaynakları, yakalanmak istenen siyasal ilişkiler, Kürt ulusu hareketinin tasfiyesi; ABD'nin stratejik çıkarları, yönelimleri ile Gü'lün de ilan ettiği gibi, 'yeni dönemin' perspektifiyle paraleldir. ABD için Türk devletinin 'özel önemi'nin espriside buradan ileri geliyor. Dolaşıkla Obama'nın Ankara ziyaretini bu çerçeveden harekete değerlendirmek ve anlamak mümkün.

SINIF TAVRI

İsmail Uçar

29 Mart yerel seçimlerinin sonuçlanmasına çok az bir zaman kaldı. Tabii ki 30 Mart sabahı seçimler teknik anlamda sonuçlanmış olsa da siyasi anlamda sonuçlar belli bir vadede kendisini gösterecek. Yeni demokrasi güçleri açısından yerel seçimler sürecinin değerlendirilmesinde esas kıstas süreç boyunca yürütülen kitle faaliyeti, bu faaliyet içerisinde belirlenen-uygulanan taktik politikaların doğruluğu-yanlışlığına dair elde edilen veriler ile yürütülen kitle faaliyetinin 30 Mart sonrasında ne oranda kalıcı ilişkiler ağına ve örgütlülüğe dönüştürebildiği olacaktır. Yine 30 Mart sonrası yaşanan süreçte tüm demokrasi güçleri açısından ayrıntılı biçimde değerlendirilmesi ve doğru sonuçlar çıkarılması önemli bir yerde duruyor.

Yeni demokrasi güçleri, merkezi olarak ele alınan yerel seçimler sürecinde birçok alanda irili-ufaklı çalışmalar örgütlediler ve önemli deneyimler ortaya çıkardılar. Mahalle düzeyinden il düzeyine kadar birçok düzeydeki çalışma içerisinde, kitle faaliyetinin yaratıldığı etkin deneyimlerin bundan sonraki faaliyetlere yansıması muhakkak ki hissedilecektir. Özellikle genç ve nispeten deneyimsiz faaliyetçilerin, yoğun kitle faaliyetinden edindikleri deneyim önemsenmeli ve bu deneyim diğer faaliyet alanlarında eğitim çalışmalarına vesile edilerek doğru sonuçlar çıkarılmalıdır.

yoğun ve yaygın nitelikteki kitle faaliyeti nedeniyle, mevcut gerçeklik içerisinde öne çıkan alan Dersim olmuştur. Dersim, yerel yönetimlere ilişkin yaklaşımımızın -programımızın etc. kemiğe bürüneceği yani demokratik-halkçı belediyeleri somut olarak var ederek, mücadeleyi besleyen güçlü araçlar yaratabileceğimiz bir alan durumundadır. İl merkezi ve ilçeleri ile birlikte değerlendirildiğinde mu-

kıskak ki 30 Mart sabahı Dersim'de ortaya çıkacak teknik sonuçlar önemlidir. Ancak bizler açısından başarinın net ölçütünün seçimleri olduğunu söyleyebiliriz. Çünkü bu seçimlerin sonucu Türkiye'nin geleceğini belirleyecektir. Eğer seçimler beklenen şekilde gerçekleşirse, yani CHP'nin iktidara gelmesiyle birlikte, halkın hakları ve özgürlükleri korunmuş olacaktır. Aksi takdirde, iktidardaki partinin politikalarıyla birlikte, halkın hakları ve özgürlükleri ihmal edilecek ve hatta yok edilebilir.

Biz Varız platformu içerisindeki bir çok dost kurumun pratikliği ile platformum ortaklaşa belirlenmiş ilkeleri arandıkdı derin karışıklık düşünöldüğünde, devrimci bir programa sahip olmanın ve bu programda sonuna kadar ısrar etmenin doğru bir ayrışması getirmesinin kaçınılmaz olduğu görölecektir. Demokrasi güçlerinin kendi aralarındaki anlaşmazlıklar ortaya çıkan ilkesiz, niteliksiz çizginin, halk italemleri ile olan ilişkide de "kazanma" ve "kol-tuk kapma" dürtüsünün kontrolünde, her yolun muhabet sayıldığı, burjuva-feodallerden ödünç aldıkları yöntemlere başvurmakla çekinmediğini gördük. Siyasal iklimiza kilitlenmiş bir siyasi çizgimizin yönlendirmediği, yani iktidar perspektifi olmayan siyasal hareketlerin bu yalpalayan tutumu, "iktidar ırısı" ile birleşince birçok şey mübah, doğal sayılmaya başlanıyor. Yeni olmayan bu çürümeye durumu, devrimci-demokratik siyasal hareketleri sarıp sarmalamış olan dar grupçuluk, benmerkezcilik ilelinin kaçınılmaz sonuclandır. Siyasal iktidar perspektifinden uzaklaşılmaz ya da Komşus olmadan doğrudan doğruya kaçınılmaz sonuç, halkın çıkarları yerine başka çıkarların konması olmaktadır. Dersim örneğinde ortaya çıkan budur. Ezilen ulus hareketi sürecini merkezize kendi grup çıkarlarını koyarak, iddiasızlaşmış dost güçlerde ise çap daha da daralmakta, düzen için olanak

arayışında sorun bir kısım yöneticinin çıkarları etrafında tartışılma-ya başlanmaktadır. Şüphesiz ki yeni demokrasi güçleri bu türden anlayışlara rağmen kendi programından ve halkın muazzam desteğinden aldığı güçle yürüyüşüne devam etmektedir. Yaşanan sürecin ayrıntılı muhasebesinin yapılacağı günler geldiğinde bugün konu etmekten kaçındığımız birçok meseleyi tartışacağız.

Bütün süredir bir içten pazarlık süresi olarak kurgulayan ve tüm kesimler ile ilişkilerini, pazarlık masasından daha da güçlü olmak üzerine kurulan hatta bu tutumundan kaynaklı kendi kitlesile ciddi sıkıntılar yaşayan bazı dostlarımız bugün bu "pazarlıklardan" sonuç alamayarak "birlik" abidesi kesilelere bildirir yayınlamakta, "kazanmış" mevzilerin heder edilmemesi" gerektiğinden bahsetmektedirler. Bu dostlarımızla sürüp bittikten sonra tartışmamız sürdüreceğiz ancak dostlarımızın hangi söylediklerine itibar etmemiz gerektiği noktasında tutarız ve sürekli değişken tavrılarından kaynaklı karar vermekte zorlandığımızı söyleyebiliriz.

Derisim halkının demokrasiden, devrimci fikirlerden yana olan genel tutumu kişi ve grupsal kaygılara heba edilmemelidir. Bu konudaki zaf, kime-kimlere ait olursa olsun, Derisim halkı buna izin vermemeli, parti-gereğini yapmadan zaf sahiplerinin üzerine gitmeli, eleştirmeli, gerekirse tasvir almalıdır. Bizlere güvenen, programımıza destek veren tüm Derisimlilere çağırız, benzer zaaflarımız olması durumunda bize karşı çok daha sert ve acımasız olmalıdır. Bizleri güçlendirecek olan, halkın kurtuluş davasına güç katacak olan budur.

Yeni demokrasi güçleri Dersim'de 10 aydır sürdürdükleri yerel seçim

çalışmaları boyunca, tek iradenin Dersim halkı olmasında ısrar etmiş, ilkesizliği, pazarlığı, halkın matematiksel bölümün hesaplarının nesnesi haline getirilmesini reddetmiştir. Amaç olarak ise Dersim halkını birleştirmek ve kazanmak olarak belirlemiştir. Geline aşamada esasen sürecin kazanıldığı görülmüştür. Dersim halkı bugün olmaz deneni başarmıştır. Büro açılışında, 8 Mart gici toplumsal gündemlerde, sokak çalışmalarında hatta 20-30 kişi ile başlayan esnaf ziyaretlerinde, kadını, çocuğu ve yaşlı ile binlerce Dersimli bir araya gelmekte, herkesi heyecanlandıran bir coşku ile çalışmalarını yürütmektedir. Bazıları zaferi koltuk hesaplarında arayabilir. Bizim için ise bu, yerel seçimler açısından gizlenemeyecek nitelikte bir zaferdir. Dersim'de demokrasi güçlerinin tarihi tartışmalarında hak sözünü söylemiştir. Bu bir eleştiridir, bu zaaf sahiplerine "kendinize çeki düzen verin" çağrısıdır ve doğrunun sahiplenilmesi tutumdur. Bu birlik ve coşku aynı zamanda bugün Dersim'de yerel seçimi kazanma iddiası taşıyan en büyük hareketi yaratmıştır. Bazıları panik içerisinde "demokratik mevziyi kaybetmemek için en güçlü olanı destekleme" çağrılarını ardı arkası kesilmeyecek şekilde yayınlarken, hiç durup düşündümleri mi acaba? Dostlarımız Dersim Demokratik Halk Dayanışması ve bağımsız adayı Murat Kur'un, o tehlike olarak gösterilen AKP ve CHP'ye karşı kazanma gücü en fazla olan bir gerçekliğe sahip olduğunu nasıl iletmişlerdir. Şu bir haftalık kısa zamanda dostlarımızın bu soruna da bir çözüm bulmaları ya da "güçlü olanı destekleyelim" çağrılan yapanların bu konuda gerçekten Dersim'i düşünyorlar ise bunu kanıtlayıp bağımsız aday Murat Kur'u desteklemeleri gerekmez mi?

güncel

Ölüm kuyuları açılıyor

Amed- Silopi Cumhuriyet Başsavcılığı'nın başlattığı soruşturma ile açılan BOTAŞ asit kuyularından (namı diğer "ölüm kuyuları") kemikler ve elbise parçaları çıkmaya devam ediyor. Son yapılan kazılarda da çok sayıda kemik, kafatası ve elbise parçası çıkarıldı. Diğer taraftan Amed'te, 7. Kolordu'nun bahçesinde çıkan kemikler de halen, üzerine gidilemeyen bir olay olarak güncelliğini koruyor.

Toplu mezarların varlığına ilişkin iddialar, ilk defa bugün dillendiriliyor. 90'lı yıllarda da, toplu mezarlara ilişkin defalarca başvuru yapılmış, ancak sonuç alınamamıştı. Bu başvuruların çoğu delili yeter-

sizliği gerekçesiyle, dikkate dahi alınmamıştı. Fakat nedense(!) şimdilerde devletin toplu mezarlara olan ilgisi tavan yapmış durumda. Fakat bir sorun var: Devlet bu davada sanık koltuğunda değil, davacı koltuğunda oturuyor.

Ölüm kuyuları daha önce de gündeme gelmişti

Bu ülkede toplu mezar iddiaları ilk defa 1989'da, Siirt'e bağlı Newala Qasaba(Kasaplar Deresi) bölgesinde çıkarılan çok sayıda cesetle birlikte gündeme gelmişti. O günden sonra da 21 toplu mezar, halkın

ve sivil inisiyatifin uğraşısıyla ortaya çıkmıştı. 10 toplu mezar ise, halen kazılmayı bekliyor. Fakat ortaya çıkan bu toplu mezarlara rağmen hukukî süreç yalnızca Kulp ve Tatvan'daki toplu mezarlar için başlatıldı. 17 Ekim 2006'da Mardin'in Nusaybin ilçesine bağlı Kuru köyünde çıkarılan ve uzmanlarca Ermeni ve Süryanilere ait olduğu belirtilen kemikler ise, inceleme yapılması talebine karşılık kaybedilmeşti. Tatvan'daki toplu mezarın araştırılmasıyla ilgili çalışmaları da, Adli Tıp Kurumu'nun düzmece raporu engelledi. Gerek şimdiye kadar gerçekliği iyice ayyuka çıkmış hiçbir toplu mezar için hukuki sürecin başlatılmaması, gerekse de başlatılan soruşturmanın düzmece raporlarla ve "delil yetersizliği" gibi gerekçelerle sekteye uğratılması, devletin bu suçun neresinde olduğunu ortaya koyuyor.

Ölüm kuyularının açılması göz boyamadan başka bir şey değil

Şu günlerde gündem, Ergenekon operasyonu, yerel seçimler, ulusal sorun konusundaki "açılım"lar ve ABD'nin Bölge'deki planları vesilesiyle iyice hareketleniyor. İşte BOTAŞ kuyularının kazılması ve bu sürecin devlet cephesinden "demokratikleşme hamlesi" olarak propaganda edilmesi, tam da bu süreçte denk düşüyor. Bir taraftan TRT Şeş gibi hamlelerle Kürt ulusunu sisteme entegre etmeye çalışan devlet, diğer taraftan Ergenekon operasyonu kapsamında geliştirdiği hamlelerle, "günahlarını temizlemeye", kendini aklamaya çalışıyor. Fakat süreçle eş zamanlı olarak devam eden katliamlar ve hak ihlalleri, devletin gerçek yüzünü açığa çıkarıyor. Ölüm kuyularını açan devlet, diğer taraftan Yahya Menekşe'yi, Uğur Kaymaz'ı, Engin Çeber'i, Hasan Kert'i öldürüyor, devrimci kurumlara yönelik saldırılarını yoğunlaştırıyor.

Ölüm kuyuları da diğerleri gibi sözde kalacak ve unutulacaklar'

Amed- Katledilerek ölüm kuyularına gömülen insanların kemikleri 'devlet izniyle' çıkarılıyor. Kemiklerin göstermelik çıkarıldığı, faillerinin hiçbir şekilde bulunmadığı(!) Kürt illerinde ellerine evlatlarının kemikleri tutuşturulan ve "Ölümlerimizin kemikleriyle yüzleşeceksiniz" diyen mağdur anelerden birisiyle görüştük.

Sizi biraz tanıyabilir miyiz?

Kudret Yotur (62): Diyarbakır Lice'nin Türel köyü doğumluyum. Ev hanımıyım ve Seyithan Yotur'un annesiyim.

Bildiğimiz kadarıyla oğlunuz askerler tarafından gözaltına alındıktan sonra ondan bir daha haber alamamışsınız. Olaydan biraz bahseder misiniz?

1994 yılının Kurban Bayramı'na iki gün kala, öğle saatlerinde, Bolu Tugayı'na bağlı askerler tarafından Seyithan Yotur ve dayı çocukları olan Servet İpek ve İkrâm İpek'ten bir daha haber alamadık. Seyithan asker kaçağıydı. Seyithan'ı almadan 1-2 gün önce köyümüzün yakınında çatışma çıkmıştı. Diğer gün de asker köye baskın yaptı. Bütün köylüyü cami avlusuna topladı. Asker kaçağı olan Seyithan'la birlikte 6 kişiyi aldılar. Seyithan'a "Seni askere götüreceğiz, üzerinde yol paran var mı, yok mu?" dediler. O da "yok" dedi. O gündür, bu gündür Seyithan ve dayı çocuklarından haber alamadık.

Bildiğimiz, 6 kişiyle birlikte alınan bir köylümüzün, 2 gün hepimize işkence yaptılar. Sonra bizi

birbirimizden ayırdılar. Sonra 3 köylümüzü serbest bıraktılar; Seyithan, İkrâm ve Servet'ten bir daha haber alamadık" deyişildi.

Yaşananlar sonrasında siz herhangi bir girişimde bulundunuz mu?

Mahkemeye başvurduk. "Çocuklarımızı aldılar, şimdi nerde olduklarını bilmiyoruz, çocuklarımızı istiyoruz" da desek, herhangi bir şey olmadı. Biz de AİHM'e başvurduk. Servet ve İkrâm'ın davası sonuçlandı. Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi, devleti suçlu buldu ve Servet ve İkrâm'ın ailesine kan parasını verdi. Servet'in davası hala devam ediyor.

En son Silopi'de BOTAŞ'ın asit kuyuları açıldı ve içinden kemikler, kafatasları, elbise parçaları çıktı. Bu konuda ne düşünüyorsunuz?

Bu kayıp 3 gencimizin bir gün geleceğinin umuyla yaşıyoruz. Bu BOTAŞ kuyuları ile yapılan kazılar, bu umutlarımızı alıp gidiyor. Bu insanlarımızı öldürmüşlerse, öldürenlerin cezalandırılması istiyoruz. Ben bunu istiyorum. Oradan da umutlu değilim. Biz onların kuyularına inanmıyoruz. Nice insanımız evden çıktı, bir daha gelmediler. Daha önce de kemikler bulundu, ne oldu? Ne çıktı? Bunların faili belli, hangisi yargılandı. Hepsisi unutuldu. Bu BOTAŞ kuyuları da aynı diğerleri gibi sözde kalacak ve unutulacaklar. Katilleri bulunmadıktan sonra, ne işe yarayacak?

Gazi Mahallesi katliamı unutulmadı

Gazi'de binler yine sokaktaydı

Gazi Mahallesi'nde 14 yıl önce gerçekleşen katliam binlerce kişi tarafından protesto edilirken, katliamın sorumlusunun devlet olduğu bir kez daha vurgulandı.

İSTANBUL/Gazi- 12 Mart 1995 yılında Gazi

Mahallesi'nde gerçekleştirilen katliamda yaşamını yitirenler için binlerce kişi tarafından anma töreni düzenlendi. Anma öncesi polis tarafından Gazi Mahallesi ablukaya alınırken; yapılan konuşmalarda Gazi katliamının sorumlusunun devlet olduğu bir kez daha vurgulandı. 14 yıl önce Gazi Mahallesi'nde devlet tarafından gerçekleştirilen ve 17 kişinin Gazi'de 5 kişinin de Ümraniye'de yaşamını yitirdiği katliam, Gazi Mahallesi'nde yapılan anma ile protesto edildi. Eski Karakol Durağı'nda toplanan ve içerisinde DHF, ESP, Partizan, BDSP, DTP, Devrimci Hareket, Mücadele Birliği Platformu ve PDD'nin yer aldığı Gazi 12 Mart Platformu bileşenleri, "12 Mart Gazi Katliamını unutmamak, unutturmayacağız" pankartı açarak Gazi Mezarlığı'na yürüdü.

Yürüyüşte katliamda yaşamını yitirenlerin fotoğrafları taşınırken, kontrgerilla tarafından taranan Dostlar Kahvesi ise karanfillerle süslen-di. Yürüyüşte DHF tarafından, "Çorum'un, Maraş'ın, Sivas'ın Katili Patron Ağa Devleti" yazılı pankart açılırken; yürüyüş boyunca kitle tarafından sık sık "Gazi'nin katili patron-ağa devleti", "Önderimiz İbrahim Kaypakkaya", "Ağapatron devletini yıkacağız, halk iktidarı kuracağız", "Gazi faşizme mezar olacak", "Faşizmi döktüğü kanda boğacağız" şeklinde sloganlar atıldı.

İSTANBUL/Ümraniye- 1 Mayıs Mahallesi halkı, Gazi katliamının devamı olarak 15 Mart 1995'te gerçekleştirilen ve 5 kişinin hayatını kaybettiği 1 Mayıs Mahallesi (Ümraniye) katliamını protesto etti. "Gazi ve 1 Mayıs Şehitleri Ölümsüzdür" pankartı açılan ve "Katil devlet hesap verecek" sloganları atılan eylemde, "O günden bugüne suçlular devletin bütün kademe-lerince korunup kollanmışlardır. Hükümetler ya da devlet kademesi ne kadar değişirse değişsin katilleri koruma politikası hiç değişmemiştir" denildi.

'Kontrgerilla ve CIA iş birliği ile gerçekleşti'

ANKARA- Yüksel Caddesi İnsan Hakları Anıtı önünde toplanan Halk Cephesi üyeleri Gazi katliamını protesto ettiler. Halk Cephesi adına basın açıklamasını okuyan Bayram Şahin, Gazi sokaklarında günlerce kan aktıldığını ve çok sayıda insanın katledildiğini hatırlatarak, "Her terfi ettirilen, her ödüllendirilen katil, adalet özelemini büyötmeye devam edecek. Hiçbir halk adaletsiz yaşayamaz. Gerçek adaletin uygulanacağı güne kadar bizler adalet istemekten vazgeçmeyeceğiz" dedi. İnsan Hakları Derneği (İHD) Ankara Şubesi ve 78'li Birlik ve Dayanışma Derneği de basın açıklaması yaparak, 12 Mart Gazi katliamını protesto etti.

Devrimci 78'li Federasyonu ve 68'li Dayanışma Derneği yaptıkları ortak basın açıklamasıyla, 12 Mart Gazi katliamını ve 1971 askeri faşist darbesini protesto etti.

Açıklamayı yapan Devrimci 78'li Federasyonu Başkanı Ruşen Sümbül, 38 yıl önce 12 Eylül'le birlikte olağanüstü hal rejimlerinin, yeni darbe girişimlerinin, Susurluk, Şemdinli, Bots'taki ölüm kuyularının emperyalizmle bütünleştiğini belirterek, 13 Mart 1995'te yaşanan Gazi ve Ümraniye katliamlarının kontrgerilla ve CIA iş birliği ile gerçekleştirildiğini vurguladı.

'Sermaye elini suyumdan çek'

İSTANBUL- 5. Dünya Su Forumu ve suyun ticarileştirilmek istenmesi, Kadıköy'de gerçekleştirilen mitingle protesto edildi. Suyun Ticarileştirilmesine Hayır Platformu tarafından gerçekleştirilen mitingte, suyun metaya dönüştürülme-ek istendiği vurgulanırken, mücadele çağrısı yapıldı. "Su haktır satılamaz", "HE'lere hayır, yaşasın mücadele", " Karadeniz uşağı derelerini satmaz", "Sermaye elini suyumdan çek" sloganlarının atıldığı mitingde meslek odaları, sendikalar, demokratik kitle örgütleri ve siyasi partiler katıldı. Suyun Ticarileştirilmesine Hayır Platformu üyesi tarafından yapılan konuşmada, suyun ticarileştirilmesi için çeşitli oyunlar oynandığına dikkat çekilerek, "5. Dünya Su Forumu'nda suyumuzu satacak olanlar- dan hesap soracağız" denildi. "İnsanca yaşam müdahale edenler şimdi İstanbul'a geliyor" diyen TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğanca ise, ülkemize verilen kredilerin suyun özelleştirilmesi amacı taşıdığına dikkat çekti. Çeşitli kurum temsilcileri tarafından yapılan konuşmalarda da suyun kapitalist sermayelere metalaştırılmaya çalışıldığına dikkat çekilerek, buna karşı mücadele edilmesi gerektiği vurgusu yapıldı.

TUDEF Munzur için yürüdü

İSTANBUL- Dersimliler, '14 Mart Uluslararası Nehirler, Su ve Yaşam İçin Barajlara Karşı Eylem Günü'nde, "Munzur'da baraja hayır" dediler. Tunceli Dernekleri Federasyonu, "14 Mart Uluslararası Nehirler, Su ve Yaşam İçin Barajlara Karşı Eylem Günü" nedeniyle İstiklal Caddesi'nde yürüyüş düzenleyerek, "Munzur'da barajlara hayır" dedi. Munzur'da yapılmaya çalışılan barajları istemediklerini belirten Dersimliler, yürüyüş boyunca, "Munzur özgürdür, özgür olacak", "Munzur onurdur, onuruna sahip çık", "Küresel şirketler Munzur'dan defolun", "Güneş, rüzgâr bize yeter", "Su haktır, satılmaz" sloganları atıldı. TUDEF açıklamasını Munzur'u Koruma Kurulu Başkanı Hasan Şen yaptı. Şen yaptığı açıklamada, tüm baraj mağ-

durlarının sorunlarına dikkat çekmek istediklerini belirterek, AKP hükümetinin 16-22 Mart tarihlerinde 'Su Forumlarının' beşincisini İstanbul'da düzenleyeceğini hatırlattı.

Munzur'da barajlara hayır

İZMİR- Dersimliler, Munzur'da yapılacak istenen barajlara ve siyanürlü altın işletmeciliğine İzmir'den de "dur" dedi. İzmir Dersim Kültür ve Dayanışma Derneği tarafından gerçekleştirilen eylemde, "Munzur'da baraj istemiyoruz", "Siyanür ölümdür, istemiyoruz", "Munzur be yayır niyo (munzur sahipsiz değil)" gibi sloganlar atan Dersimliler, devlet tarafından boşaltılan köylerini dönmek istediklerini de dile getirdi. Grup adına açıklama yapan Kemal Mutlu, doğanın, insan yaşamında vazgeçilemez bir yer olduğunu, bu sebeple doğanın dengesini bozacak eylemlerden kaçınılması gerektiğini belirtti.

Su Forumu protestosuna polis saldırdı

İSTANBUL- Suyun Ticarileştirilmesine Hayır Platformu üyelerinin protesto yürüyüşünü engellemeye polis eylemcileri saldırdı. Saldırıda 17 kişi gözaltına alındı. Platform üyeleri ve birçok ülkeden gelen katılımcılar, "Emperyalistler, yerli uşaklar, suyumuz, ülkemiz satılık değil", "Kahrolsun ABD, AB emperyalizmi", "Su haktır, satılamaz" sloganları atarak, suyun ticarileştirilmesini protesto etti. Eylemde açıklama yapan TMMOB İstanbul İl Koordinasyon Kurulu (İ.K.K.) Sekreteri Tores Dinçöz, suyun özelleştirilmesine karşı çıktıklarını belirterek, "Dünya Su Forumunu, şirketleri ve hükümetleri durdurabilecek tek güç halkın mücadelesidir" dedi. Açıklamanın ardından yürüyüş yapmak isteyen kitleye izin veremeyen polis, gaz bombaları ve coplarla kitleye saldırdı. Munzur'u Korumu Kurulu Başkanı Hasan Şen'in de içinde bulunduğu 17 kişi polis tarafından tartaklanarak gözaltına alındı. Forumu protesto etmek için Avrupa'dan gelen 2 protestocu da gözaltına alındı. İfadesi alınan protestocular ertesi sabah sınır dışı edildi.

Halk Savaşı'nda ölümsüzleşenler anıldı

İSTANBUL- Yeni Demokrasi Şehit ve Tutsak Aileleri Birliği, Halk Savaşı'nda ölümsüzleşenler için anma etkinliği düzenledi. Aile Birliği, Halk Savaşı'nda ölümsüzleşen Murat Poyraz, Bülent Akkaba, Murat Akkaba, Metin Perkaş, Derya Akyol ve İsmet Polat'ın mezarları başında bir anma düzenledi. Anmada sık sık, "Önderimiz İbrahim Kaypakkaya", "Halk Savaşçıları ölümsüzdür", "Anaların öfkesi katilleri boğacak" diye slogan atılırken; yapılan açıklamada şunlar kaydedildi: "Tüm devrim ve komünizm şehitleri, ülkemiz emekçi halkının kurtuluş kavgasında birer meşale ve onur abidesi olarak her zaman insanlığın hafızasında yer edinecektir. Halkımızın kurtuluş kavgasının öncü neferlerinin yarattığı bu aydınlık yolda sürdürülen mücadele kazanacak, biz kazanacağız, halk savaşı kazanacak." Öte yandan MKP sempatzanları da "Yaşasın partimiz Maoist Komünist Partisi", "Faşistlerin korkusu Halk Kurtuluş Ordusu", "Gençler dağlara MKP iktidara" diye slogan attı.

MKP, bir halk düşmanını daha cezalandırdı

MKP AK, 2000 ölüm orucunda devlet kanadında aktif rol alan Tamer Bilici adlı halk düşmanını cezalandırdığını duyurdu.

2000 ölüm orucu sırasında doktor ünvanını kullanarak, devletin devrimci tutsakları katletmesinde tetikçilik yapan Tamer Bilici, Maoist Komünist Partisi Askeri Komitesi (MKP AK) tarafından ölümlü cezalandırıldı. MKP AK im-

zasıyla yapılan bilgilendirmede, Tamer Bilici'nin 2000 ölüm orucu eylemi sırasında Kandıra F Tipi Hapishanesi'nde idari birimde görevli bir doktor olduğu ve görevi sırasında başta TKP/ML direnişçisi Muharrem Horoz ile DHKP/C direnişçisi Bülent Çoban'ın katledilmeleri olmak üzere, yine onlarca tutsağın katledilmesi, sakat kalmasından birinci dereceden sorumlu olduğu kaydedildi.

Açıklamada, "Ölüm orucu direnişinin yaratmış olduğu devrimci dalgalanma ve geniş halk kesimlerinin merkezine oturması karşısında panikleyen düşmanın tüm güçleri ile her türlü yöntemi meşru sayarak devrimcilere halka saldırısıyla süreç başka bir boyuta evrilmiştir" denilerek, açıklamaya şöyle devam edildi: "Bu saldırıların bir biçimi de zorla müdahale işkencesiydi. Onlarca devrimci tutsağın bu işkence ile katledilmesi ve sakat bırakılması sağlıklar ve demokratik kitle örgütleri içerisinde de zorla müdahalenin etik olup olmadığı tartışmasını yaratmıştı. Ölüm orucu direnişinde, devrimci tutsaklara zorla müdahale etmeyi kabul etmeyen onurlu sağlık emekçileri çıktığı gibi, düşmanın safında gönüllü hizmet veren sağlıklı adli katiller de çıktı. 2000 ölüm orucu direnişinde Kandıra F Tipi Hapishanesi'nde idari birimde görevli doktor Tamer Bilici bu katillerden biridir."

Kandıra F Tipi Hapishanesi'nde ölüm orucu direnişçisi olan ve MKP-SB üyesi olarak Karadeniz'de ölümsüzleşen Cemal Keser'in partisine sunduğu rapor ve istihbaratın ardından Bilici üzerinde araştırmaların yoğunlaştığı açıklanarak, "TKP/ML direnişçisi Muharrem Horoz ve DHKP/C direnişçisi Bülent Çoban'ın katledilmesi başta olmak üzere, onlarca tutsağın katledilmesi, sakat kalmasından birinci dereceden görev aldığı tespit edilmiştir" denildi. Cezalandırmaya ilişkin yapılan açıklama şu ifadelerle son buldu: "Tüm halk düşmanlarından hesap sor-ma bilinci ile donanmış parti güçlerimiz, bu unsuru 12.02.09'da İstanbul Maltepe Gime Mahallesi Doğuşkent Sitesi'ndeki evi önünde ölümlü cezalandırmıştır. Komprador burjuva basın tarafından özellikle gizlenen bu eylemle bir kez daha yineliyoruz ki, MKP halkımızın belleğidir ve bu belge kazınan hiçbir işbirlikçi, hain ve halk düşmanı bu kaçınılmaz sondan kurtulamayacaktır. Şan Olsun Bilincimize Işık Tutan Kaypakkeya Güzergahına. Bedel Ödedik Bedel Ödeteceğiz. Parti Ve Devrim Şehitleri Ölümsüzdür."

Polisler halka saldırdı

İSTANBUL-Nurtepe ve Güzeltepe'de polis ve MHP'li faşistler halka saldırdı. Saldırıda bir kişi silahla vuruldu, onlarca kişi polis tarafından gözaltına alındı. Mahalle halkı faşist saldırıdan sonra sokağa dökülerek, "Faşizme geçit vermeyeceğiz" dedi.

15 Mart günü Çağlayan Meydanı'nda miting yapan MHP'liler, mitingin ardından polisin yönlendirmesi ile Güzeltepe ve Nurtepe mahallelerine yöneldi. Mahallede bulunan devrimciler, MHP'li faşistlerin provokasyon girişimine müdahale etti. Ardından polis ve MHP'li faşistler, mahalle halkına saldırıya başladı. Çıkan olaylarda hedef gözeterek ateş açan polis, Hüseyin Ceylan'ı yaraladı. Yine provokasyona müdahale eden birçok kişi, polis ve MHP'li faşistlerin saldırısında yaralandı. Saldırının ardından bir araya gelen Nurtepe ve Güzeltepe halkı, polisi ve MHP'li faşistleri protesto etti. Mahalleyi abluka altına alan polis, halkın tepkisine, birkez daha faşist yüzünü göstererek, gaz bombaları ve joplarla saldırdı.

Barikatlarla polislere cevap

Nurtepe ve Güzeltepe halkı, polisin gazbombaları ile saldırısına, barikatlar kurarak cevap verdi. Polisin yoğun gaz bombası kullanarak, panzerler eşliğinde yaptığı saldırı, ilerleyen saatlerde şiddetini arttırdı. Halkın üzerine ateş açan polis, çok sayıda kişiyi yaraladı. Saldırıda 30'a yakın kişi ise gözaltına alındı.

1 Mayıs Mahallesi'nden destek

1 Mayıs Mahallesi'nde bir araya gelen devrimci militanlar, Nurtepe'deki saldırılara karşı ortak eylem gerçekleştirdiler. "Nurtepe faşizme mezar olacak", "Faşizme karşı omuz omuza", "Katil polis Nurtepe'den defol" ve "Yaşasın devrimci dayanışma" sloganlarının atıldığı eylemde, çevredeki kitleye

sesli ajitasyon yapılarak, eylemin amacı anlatıldı. Devrimci militanlar, Çeşme Durağı'na kadar yürüdükten sonra, Karakol Durağı'na yöneldi. Kitle-nin Karakol Durağı'na vardığı sırada polis, akrep adı verilen araçla yürüyüşe müdahale etmek istedi. Polisin bu saldırısına molotoflarla karşılık veren kitle, akrebin alandan kaçması üzerine bir süre daha sesli ajitasyon ve sloganlarla yürüdü.

'Gözetaltılar serbest bırakılsın'

Güzeltepe ve Nurtepe halkı, polisin ve MHP'li faşistlerin saldırısını ve gözaltıları meşaleli yürüyüş düzenleyerek protesto etti.

17 Mart günü akşam saatlerinde Güzeltepe Sağlık Ocağı önünde toplanan mahalleliler, "Faşist saldırılara geçit vermeyeceğiz/Nurtepe-Güzeltepe halkı" pankartı açarak, meşalelerle Nurtepe Mahallesi'ne yürüdü. Yürüyüş sırasında, "Faşizme geçit vermeyeceğiz", "Yaşasın devrimci dayanışma", "Gözetaltılar serbest bırakılsın" sloganları atan kitle, Nurtepe'de ana caddeyi trafiğe kapattı. Eylemde mahalle halkı adına yapılan açıklamada, burjuva feodal medyanın polisle işbirliği yaparak, mahalle halkına dönük saldırıları çarptığı belirtildi. Burjuva feodal basının, bir gencin polisler tarafından vurulduğunu gizleyerek, polisin daha rahat silahını kullanmasına ve sokak ortasında gençleri daha rahat vurmasına neden olduğunu dile getiren açıklamada, "Bizler Mahalle halkı ve devrimci kurumlar olarak bu tür faşist provakasyonlara defalarca tanık olduk. Polis ve ülkücü faşist gruplarca gerçekleştirilen saldırılara bir gün bile boyun eğmedik, egmeyeceğiz" denildi.

Paylaşılamayan El Beşir ve Türk devletinin Sudan sevdası

Uluslararası Ceza Mahkemesi (UCM)'nin Sudan Devlet Başkanı Ömer El Beşir hakkında, 2003 yılında Darfur'da yaşanan şiddet olaylarını yönetmekten ve 300 bine yakın insanı katletmekten dolayı tutuklama kararı çıkarması son günlerde gündemi oldukça meşgul etti. El Beşir gündemi bununla da sınırlı kalmadı, devletleri kendi aralarında ikiye böldü. El Beşirciler ile El Beşirci olmayanlar şeklinde bölünen devletleri epey bir meşgul edecek bu meselelerin neden olacağı benziyor. UCM'nin peşine düştüğü en üst düzey yetkili ve ilk olmasıyla övünülen bu kararın Sudan-Darfur bölgesindeki çatışmaları da yeniden alevlendirebileceği kaydediliyor. Bölgenin kaynaklarında gözü olan ve ciddi yatırımları olan Rusya, Çin, Arap Birliği ve son dönemlerde de Türk devleti UCM'nin tutuklama kararına sert tepki gösterirken, rakiplerini hazmedemeyen ve El Beşir yönetiminden pek memnun olmayan ABD ve AB ülkeleri ise kararı olumlu bulurak, El Beşir'in tutuklanması yönünde telkinlerde bulunuyor. Karara en büyük tepki ise, 'sen de nereden çıktın' dedirten cinsten; yani Türk devletinden. Geçtiğimiz aylarda ülkemize gelen ve 5 yıldızlı karşılanan El Beşir, Cumhurbaşkanı Abdullah Gül, Başbakan Erdoğan ve diğer devlet erkânı tarafından oldukça samimi karşılanmış, kendisine methiyeler dizilmişti. Karara tepkili olan Türk devleti henüz mahkemenin yetkisini tanımıyor. Tanımakla da kalmıyor, tutuklama kararının ertelenmesi için girişimlerde bulunuyor. Hatta BM Güvenlik Konseyi üyeliği sıfatını kullanarak caydırıcı olmaya hazırlanıyor. El Beşir meselesi, siyaseti böledursun, Beşircilik oyunu devam ededursun, biz, meselenin perde arkasına değinmeye çalışalım.

Beşir'i isteyenler, istemeyenler

ve Sudan'ın değeri

El Beşir meselesinin gerisinde kuşkusuz genelde Afrika coğrafyasının, özelde de Sudan-Darfur havzasının zengin yeraltı kaynakları yer alıyor. Son zamanlarda sırf ABD'nin 15 yıllık petrol ihtiyacını karşılayacak oranda petrol bulundu. Ne hikmetse son zamanlarda da emperyalistler bölgede cirit atmaya başladı, aynı şekilde kabileler ve diğer güçler arasındaki çatışmalar, katliamlar had safhaya ulaştı. Kabileler arasındaki çatışmaların arkasında emperyalistlerin kıskırtımları ve silahlandırmalarının olması tesadüf olmasa gerek. Nijerya, Nijerya bağlantılı Nijer Deltası, Batı Afrika boru hattı ile Orta Afrika'daki kaynaklar emperyalistlerin iş-tahını kabarttığı gibi, kaynakları elde etme

mücadelesine ve çatışmalara esas neden. Çin ve Fransa'nın bölgede ciddi yatırımları söz konusu. Çin, petrol ve diğer kaynaklarının önemli bir kısmını buradan temin ediyor. ABD ve Rusya da bu pastaya iştirak edip, nüfuz etmeye çalışıyor. Doğal olarak bu tablo gerginliğe zemin sunuyor. Bu çatışma işte El Beşir'in tutuklanma kararına karşı tutumu belirliyor. El Beşir'in tutuklanma kararına Rusya, Çin, Arap Birliği gibi devletlerin karşı çıkması, söz konusu ülkelerle kurulan iyi ilişkilerdendir. Çin ve Rusya'ya karşı bölgede nüfuzunu yükseltmeye çalışan ve haliyle El Beşir yönetiminden pek de memnun olmayan ABD ise kararı olumlu karşılayabiliyor.

Türk devletinin tepkisi nereden ileri geliyor?

Dışişleri Bakanı Ali Babacan, UCM'nin El Beşir hakkındaki tutuklama kararından oldukça kaygı duyduklarını, kararın ertelenmesi için çaba harcayacağını açıklamıştı. ABD'nin Ortadoğu, Balkanlar, Orta Asya ve Kafkaslar bölgesine dönük yapılandırma, yeni stratejiler ön görme projesi çerçevesinde Türk devletinin rol aldığı en geniş bölge satrında bu anlamda diplomasi yürüttüğü bilinen bir durum. Afrika bölgesi bu projeden bağımsız olmadığı gibi, son zamanlarda Türk devletinin Afrika atakları bu paraleldedir. Türk devletinin stratejik düzeyde her ülkeye ulaşabilmesi, ilişki kurması, sorunların giderilmesi noktasında diyalog siyaseti izlemesi söz konusu yönelim icabıdır. ABD ile kim sorun yaşamışsa, hedefinde kim varsa Türk devletinin gidip ilişki kurması anlamsız bir şey değil. Mese-

la Suriye, İran, Pakistan, Hamas ve tabii Sudan'la ilişkilerin geliştirilmesi. Erdoğan'ın İsrail'e karşı Hamas'a sahip çıkan siyaseti ile UCM'nin kararına karşı Beşiri sahiplenmesi arasında hiçbir fark olmayıp, dikkat çekicidir.

Türk devletinin de Sudan'da gözü var

Türk devletinin son zamanlarda gerek siyasi, gerekse de ekonomik anlamda Afrika'ya dair ciddi bir yoğunluğu var. Afrika açılımına dair Türk devletinin 'Afrika Strateji Belgesi' olduğunu hatırlatmakta yarar var. Öte yandan Türk devleti ile Sudan arasında, altısı AKP hükümeti döneminde olmak üzere, imzalanmış toplam 24 ikili anlaşma var. Dışişleri verilerine göre, ülkeler arasındaki ikili ticaretin hacmi 225 milyon doları geçiyor. Sudan'a Türk devleti kökenli doğrudan yatırımların miktarıysa 50 milyon doları buluyor. Türk devleti aynı zamanda Sudan'a altyapı yatırımları için kredi sağlamanın peşinde. Fetullah Gülen cemaatinin TV'lerde yoğun bir şekilde reklam edildiği üzere "Yeni Osmanlılık" anlayışıyla koca kıtayı istila etmesi, ekonomik, sosyal, kültürel her alana nüfuz etmesi, hepimizin malumu. Mesela Afrika'da Gülen cemaatine ait okul, yardım derneği, sivil toplum kuruluşu, araştırma merkezleri gibi kurumların haddi hesabı yoktur. Türk devletinin Beşir sevdası çıkarıcıdır ve ikiye bölüdür.

Erdoğan'ın Davos maskesini El Beşir düşürdü!

Kuşkusuz katliamdan sorumlu tutulan Beşir'in suçlu olup olmadığının peşine düşmeyeceğiz. Fakat El Beşir hakkındaki kararın, Davos'ta

'kahramanlık' taslayan Erdoğan'ın maskesini düşürmesini pek tabii değerlendireceğiz. İsrail'in Filistin halkına yönelik saldırısı öncesinde saldırının mutfağında yer alan, ama buna rağmen İsrail'e sahte tepkiler gösteren Erdoğan, Davos'ta İsrail Cumhurbaşkanı Şimon Peres'e 'siz öldürmesini iyi bilirsiniz' diyerek güya İsrail'e tepkisini gösteriyordu. Kabadayı çıkışlarıyla göz boyayan ve kahraman ilan edilen, ülkemizdeki katliamın sorumlusu, Filistindeki işgalin imzacısı Erdoğan, dünyanın gözü önünde ikiye bölünmüşlüğü sergilemişti. Her iki suçlu, katliamcı, dansıklı bir şekilde atışmıştı. Erdoğan'ın Davos'taki çıkışının aldatmacadan, içi kof bir çıkıştan ibaret olduğu El Beşir'in sahiplenilmesiyle kendisini gösterdi. Erdoğan, o meşhur sözlerini 300 bin civarında insanın katledilmesine imza atan El Beşir'e söylemedi. Yoksa katledilenler Müslüman değil miydi?

UCM'nin adaletine bak!

UCM'nin Beşir'e dair kararı demokrasi ve adalet anlayışından ileri gelmiyor. Böyle bir derdi de yok. Katliamı uygulayanlar katliamcılar nasıl yargılayabilir; kendileri temizmiş gibi görünerek? Darfur katliamları için El Beşir'den hesap soracak kadar adaletliyse eğer UCM, Irak, Afganistan ve daha birçok ülkede yaptığı katliamlardan dolayı Bush'tan; Filistin halkı için, Olmert'ten, Perez'den, Kürt ulusu için Erdoğan'dan neden hesap sormuyor? Neden tutuklama kararı vermiyor? 2002 yılında UCM kurulurken en şiddetli karşı çıkan ABD'yd. Hatta ABD, UCM'yi taniyan ülkeleri açıktan tehdit etmişti. Çeşitli ülkelerdeki askerlerinin dava edilmemesi (vatandaşları da dâhil) için 69 ülke ile anlaşma imzalamıştı. Böylece Afganistan'da, Irak'ta binlerce insan ve esirin katledilmesi hiçbir şekilde soruşturulmadı. ABD'nin İngiltere'nin ve İsrail'in katliamları ve işkenceleri soruşturulmadı. 2003 yılında Sabra ve Şatilla katliamının sanıklarından İsrail Başbakanı Ariel Şaron ve bazı İsraili generallere karşı savış suçu işledikleri gerekçesiyle dava açılmasına imkân veren Belçika, söz konusu katliamcı devletler tarafından siyasi lince uğramış, yasa değiştirilmiştir. Benzer şekilde Irak işgali nedeniyle Iraklılar tarafından ABD Genelkurmay Başkanı Richard Myers ve işgal komutanı Tommy Franks, ABD Başkanı Bush ve İngiltere Başbakanı Tony Blair hakkında da dava açılması talebi karşısında Belçika yine baskı görmüş, hatta ülkesindeki NATO üssünün başka bir ülkeye taşınması tehdidi almıştı. Adaletsizliğin kaynağının adalet araması ya da tecelli ettirmesi nasıl bir şey?

'Örgütlü mücadelenin çözüm getirdiğini öğrendik'

Sizi açlık grevine götüren nedenleri kısaca anlatabilir misiniz?

Ahmet Pekyen: MAKYAL-ERKA iş ortaklığının kendi aralarında çıkan anlaşmazlıklar yüzünden maaşlarımız ödenmedi. 4 aylık maaş ve 7

aylık asgari geçim indiriminin verilmemesi nedeniyle MAKYAL-ERKA işçileri olarak (260 işçi) çok mağdur olduk ve hakkımızı bu yolla aramaya karar verdik.

İncirlik Üssü'nde, Makyal-Erka şirketinde çalışan inşaat işçileri, maaşlarını alamadıkları için başladıkları açlık grevi eylemini sürdürüyorlar...

Kaç kişi ile grevi sürdürüyorsunuz?

İlk başta arkadaşlarla anlaşarak dönüşümlü açlık grevine başladık, ama bu fiilen yerini bulmadı. Şu an dönüşümsüz olarak 7 kişi açlık grevini sürdürüyoruz. Diğer arkadaşlar basın açıklamalarında destek veriyor, yanından çoğu da çekincelerinden dolayı destek vermeye bile gelmiyor. Ama biz inanıyoruz ki haklı mücadelemizde zafere ulaşacağız.

Talepleriniz nelerdir?

Maaşlarımızın verilmesi, asgari geçim indirimlerinin ödenmesi ve kıdem tazminatlarının ödenmesi temel taleplerimizdir.

MAKYAL-ERKA, ihaleyi BİMA'ya nasıl devretti?

İki firmanın (MAKYAL-ERKA) anlaşmaması yüzünden 1 Eylül 2008 itibari ile BİMA firmasına hukuksuz bir şekilde devredilmiştir. BİMA firması sadece kâğıt üzerinde vardır, bizim sigorta primlerimiz MAKYAL-ERKA iş ortaklığı tarafından ödeniyordu. Yalnızca 1 Eylül'den sonra işe giren işçilerin sigorta primleri BİMA firması tarafından ödeniyordu.

Hukuki bir girişimde bulundunuz mu?

Evet; MAKYAL-ERKA iş ortaklı-

ğına dair açacağımız davayı basın açıklaması ile tüm basına ve kamuoyuna duyuracağız. Ayrıca ERKA şirketi patronu Erdal Kamlıslı hakkında, basına yalan haber verdiği için suç duyurusunda bulunacağız. Ulusal basının da bu konuya duyarlı olmasını bekliyoruz.

Bugüne kadar yaptığınız eylemleri nasıl değerlendiriyorsunuz?

Bizler biliyoruz ki hukuksal olarak pek bir şey elde edemeyeceğiz, ki zaten hukukun kimin hizmetinde olduğu da ortadadır. Biz hakkımız olanı almak için, fiili eylemlerin başarılı olabileceğine inandığımız için, yaptığımız eylemleri sürdürerek onurlu mücadele-mizle kazanacağız.

Eylemler sonucunda avukat olsa bile bir muhatap bulabildik, daha öncesinde ise hiç kimseyi karşımızda bulamıyorduk.

Bu grev ve yaşadığınız son olaylar sizlere neler kazandırdı?

Direncimizi arttırdı. Hakkımızı nasıl aramız gerektiğini, birlikte direnmenin, birlikte hareket etmenin ve örgütlü mücadelenin çözüm getirdiğini öğrendik.

Son olarak söylemek istedikleriniz...

Tüm baskılara rağmen hakkımızı alana kadar açlık grevine devam edeceğimizi belirtiyor ve tüm duyarlı kamuoyunun desteğini bekliyoruz.

Metro Grossmarket işçileri dayatmaları reddediyor

30 ülkede 642, ülkemizde ise 13 mağazası bulunan Metro Cash&Carry market, diğer şirket ve te-keller gibi krizin bedelini çalışanlarına ödetmekte kararlı! Krizin patlak vermesiyle birlikte Metro şirketi, büyük çoğunluğu asgari ücretle çalışan işçilerine çeşitli dayatmalarda bulunuyor.

'Ya imzalarsın ya da işsiz kalırsın'

Metro Cash&Carry şirketi işçilerle yaptığı toplantılarda ücretsiz izini ve ücretsiz çalışmayı dayatıyor. 'Yasal olarak onay verilen bir belgeyi' çalışanlara gösteren ve imzalamaları için baskı uygulayan şirket, ayda 1 gün ücretsiz izin uygulamasını yerleştirmeye çalışıyor. Bu uygulamayı işten çıkarmama formülü olarak sunan şirket, "aksi halde işçi çıkartmak zorunda kalabiliriz" tehdidiyle işsizlik korkusu yaymaya çalışıyor. Kriz bahanesiyle alınacak tedbirlerin neden hep işçilere mal edildiğini, fedakârlığın neden hep işçilerden beklendiğini, yöneticilerin neden hiçbir kriz planına dahil edemediklerini soran işçilerin aldıkları cevap; "Yönetim kadrosu çalışanlarının belli bir yaşam standardına sahip olup tedbirlerin kapsamına giremeyecekler" şeklinde oldu. İşçiler, şirketin önerdiği sefalet ücretini, çeşitli oyunlarla dayatılan ve yasal zemini boşaltılan ücretsiz izin aldatmacısını reddettiklerini belirttiler.

Önce borç sonra icra

Üretici köylüler her geçen gün daha da mağdur duruma düşürülüyor. Yıllarca izlenen politikalar, desteklerin kaldırılması, kotaların getirilmesi ile çöktürülen tarım ve yoksulluğa sürüklenen üreticiler, yeni uygulamalarla daha da mağdur duruma düşürülüyor. Üreticileri iflasın eşişine getirmeye yetmezmiş gibi, devlet, bankalar aracılığıyla ve sahte güven reklâmlarıyla üreticileri borçlanmaya teşvik ediyor. Borçlanan üretici köylünün ne hale geldiği ise umurlarında olmuyor. Borçlandırılarak icralık duruma düşürülen üreticilerin son örneği fındık üreticileri oldu. Fındık üreticileri Fiskobirlik'in 'garantörlüğü'nde Şeker(!) Bank'a borçlandırılarak icralık duruma düşürülüyor. Konuya ilişkin açıklamayı yapan Fındık-Sen, 9 bin fındık üreticisinin Şeker Bank'a borçlandırıldığını, Fiskobirlik'in 65 trilyonluk geri ödemesi yapmadığı için üreticilerin icralık konumuna düştüklerini belirtti. Üreticilerin alacaklarına karşılık borçlandırıldığına dikkat çeken Fındık-Sen, Şeker Bank yetkililerinin gecikme faizleri ve komisyonların ödenmesi koşulu ile 1 yıl ertelemeye gideceklerini açıklamış olmasının fındık üreticilerinin borç sarmalına binliçli olarak terk edildiğinin kanıtı olduğunu vurguladı. Yerel seçimler öncesinde AKP hükümetinin konuya ilişkin herhangi bir açıklama yapmamasını Fındık-Sen, "Anlaşılan o ki Fiskobirlik'in fındık üreticileri nezdinde itibarının kaybolmasını mevcut yönetim kolaylaştırmakta ve kooperatifçilik anlayışına son darbeyi vurmak için an kollamaktadır" sözleriyle değerlendirdi.

Sağlık emekçileri sağlıkta yıkıma karşı eylemdeydi

Sağlık emekçileri, sağlıkta yıkım politikalarına karşı 2 saatlik iş bırakma eylemi yaparak, sağlıktaki yıkım politikalarına hayır dedi. İstanbul, Ankara, Amed başta olmak üzere ülkenin birçok ilinde yapılan eylemlerde, sağlık emekçileri halkı sağlık haklarını korumaya çağırdı. Sağlık emekçileri; herkese sağlık ve güvenli gelecek için parasız, kamusal sağlık hizmeti, kadrolu ve iş güvenceli istihdam, personel açıklarının giderilmesi, insanca yaşanacak bir ücret, grevli-toplu sözleşmeli sendika hakkı, hastanelerin demokratik, katılımcı bütçeden finanse edilmesi, sağlıkta yıkım politikalarının durdurulması

in eylemde olduklarını ifade ettiler.

Sağlık hakları için yürüdüler

14 Mart Tıp Bayramı nedeniyle 'sağlık hakkı yürüyüşü' düzenleyen İstanbul Tıp Odası (İTO), İstanbul Diş Hekimleri Odası (İDO), İstanbul Eczacı Odası, SES İstanbul şubeleri ve Devrimci Sağlık-İş Sendikası üyeleri, sağlık emekçilerinin sağlıksız çalışma koşullarını ve hükümet politikalarını protesto etti. Kurumlar adına açıklama yapan İTO yöneticisi Zeynep Solakoğlu, 14 Mart'ı bayram olarak göremediklerini belirterek,

taleplerini dile getirmek için alanlarda olduklarını ifade etti. Sağlık hizmeti vermeye çalıştıkları kurumlarda kendi sağlıklarını kaybettiklerini, sözleşmesiz, kuralsız biçimde çalıştıklarını öyleyen Solakoğlu, "Özel hastanelerdeki kölelik mantığıyla çalıştırılmanın durdurulmasını istiyoruz" dedi. Kamu Hastaneleri Birliği Yasa Tasarısı'nın durdurulmasını istediklerini, ülkeye en önemli sorunun işsizlik ve yoksulluk olduğunu belirten Solakoğlu, "Sağlık çalışanları için iş güvencesi istiyoruz. Herkese eşit, ücretsiz sağlık güvencesi istiyoruz" dedi.

Hak gaspları ve gerici zihniyete karşı eğitimcilerden eylem

Eğitim emekçileri, İstanbul ve İzmir'de hak gasplarına karşı, Dersim'de ise gerici zihniyete karşı sokaklara çıktı. Eğitim-Sen üyesi öğretmenler, eğitimde yaşanan hak gasplarına dikkat çekmek amacıyla İstanbul'da Osmanbey'den Taksim Galatasaray Lisesi önüne kadar yürüyüş düzenledi. Galatasaray Lisesi'ne kadar sloganlar atarak yürüyen eğitim emekçileri adına Eğitim-Sen Genel Başkanı Zübeyde Kılıç açıklama yaptı. Kılıç, başta eğitimin ticarileştirilmesi ve hak olmaktan çıkarılması olmak üzere, krizle birlikte artan sosyal adaletsizliğe, yoksullaşmaya karşı bilim emekçilerinin sesini yükseltmekte kararlı olduklarını belirterek, "Yıllardır ısrarla gerçekleşmesini istediğimiz ekonomik-demokratik taleplerimizin görmezden gelinmesine seyirci kalmayacağız" dedi.

Öğretmenler kalem bıraktı

Eğitim-Sen İzmir Şubeleri, AKP hükümetinin eğitimcilere yönelik politikasını Konak YKM önünden İzmir Milli Eğitim Müdürlüğü'ne yaptıkları yürüyüş ile protesto etti. Milli Eğitim Müdürlüğü önünde

kalemlerini yere bırakan eğitim emekçileri, ekonomik-demokratik talepleri için mücadele etmeye devam edeceklerine vurgu yaptılar.

Dersim'de gericiliğe karşı eylem

Dersim Eğitim-Sen üyeleri ise gerici zihniyete karşı eylem gerçekleştirdi. Eğitim-Sen üyeleri İl Milli Eğitim Müdürlüğü'ne yürüyerek, İl Milli Eğitim Müdürü'nü istifaya çağırdı. Demokratik Haklar Federasyonu (DHF)'nun da destek verdiği eylemde, eğitim emekçileri adına yapılan açıklamada, Dersim'de eğitim emekçilerine yönelik yaşanan gerici zihniyete ilişkin şunlar kaydedildi: "Yönetici atamalarında keyfiyet ve kadrolaşma sürmektedir. Mazgirt'te bir kadın eğitim emekçisi arkadaşımıza 'O küpeleri çıkar yoksa seni öğretmen değil, başka bir şey sanırlar' ve yine etek giyen bir kadın arkadaşımıza 'Siz dükkânınızı kapalı tutun ki komşunuz hırsız çıkmasın' deniliyor." Yaşanan bu gerici yaklaşımın kınandığı eylemde İl Milli Eğitim Müdürü'nün istifa etmesi istendi.

Çiftçi-Sen kapatıldı

Uyguladığı politikalarla işçi ve emekçilere nasıl bir 'hak' tanıdığını defalarca kez kanıtlayan devlet, bu kez Çiftçi Sendikaları Konfederasyonu (Çiftçi-Sen)'nu kapattı. Demokratikleşmeyi, insan haklarını, sendikal hakları dilinden düşürmeyen ve raporlarla uygulamalarına methiyeler dizen

egemenler, üretici köylülerin sendika kuramayacağı hükmünü getirerek, köylülerin haklarını tanımadığını açıkça ilan etti. Üreticilerin sendika kuramayacağı'na ilişkin Ankara Valiliği'nin açtığı davada Ankara 8. İş Mahkemesi, sendikanın kapatılmasına karar verdi. Karar, 'üretici köylülerin işveren muhatabının olmamasına' dayandırılıyor. Yani köylülerin toplu sözleşme yapacak muhatabı yokmuş, onun için sendika kuramaz! 22 bin üyesi olan ve çeşitli tarım kollarında örgütlülükleri olan Çiftçi-Sen, "Türkiye'de her 50 saniyede bir çiftçi iflas ediyor" diyerek, kararı temyize götüreceklerini açıkladı. Çiftçi-Sen yöneticileri, Uluslararası Çalışma Örgütü (ILO), Avrupa Parlamentosu ve Uluslararası Sendika Konfederasyonu (ITUC) nezdinde girişimlerde bulunacaklarını belirtti.

Devlet imza attığı anlaşmaları uygulamıyor

Tarımı neredeyse bitme noktasına getiren, köylüyü 'anani da al git' şeklinde azarlayan, hakaret eden AKP hükümeti, bununla da yetinmedi. Bu yıkımlara karşı haklarını aramaya çalışan, ayakta durabilmek için çaba sarf eden köylülerin örgütlenmesine uluslararası sendikal sözleşmeleri çiğneyerek ve var olan hakları gasp ederek engel oluyor. Türk devletinin taraf olduğu uluslararası sözleşmelerde üretici köylülerin sendika kurabilecekleri yönünde bir karar olmasına rağmen devlet, Türkiye Sendikalar Kanunu'nda değişiklik yapmadığı için kurulan sendikalar kapatılıyor. Çiftçi-Sen'in kapatılmasına benzer bir durum Türkiye Üretici Köylü Sendikası (Tür Köy Sen) için de olmuştu. Ülkenin birçok il ve ilçesinde örgütlü olan Tür Köy Sen, 'üreticilerin sendika kuramayacağı' gerekçesiyle kapatılmış, yerine kurulan Tüm Köy Sen de aynı uygulamaya maruz kalmıştı.

Sendika kurulabileceği anayasada yazıyor

Anayasada üretici köylülerin sendika kurulabileceğine ilişkin ibareler yer almasına rağmen anayasa uygulanmıyor. 1961 Anayasası'nda işçi ve işverenin yanı sıra, 'çalışanlar'ın sendika kurabileceği yer alıyor. Buna ilişkin 1973'teki bir Anayasa Mahkemesi kararında, topraklı ve topraksız köylülerin de 'çalışanlar' kategorisine alındığının örneği mevcut. Anayasa'nın 90. Maddesinde, köylülere sendika hakkı tanıyan uluslararası sözleşmelere yer verilmesine rağmen, bu konuda gerekli düzenlemeler hükümet tarafından yapılmadığı için sendikanın kurulmasına engel çıkartılıyor.

Sendikal haklar gasp ediliyor

Çıkarılan yasalarla, yapılan düzenlemelerle, bırakalım sendikal örgütlenmelerin gelişmesini, var olan sendikal hakların da gasp edilmesi ve sendikacılığın yok edilmesi sağlanıyor.

İstihdam paketi, kıdem tazminatı, toplu sözleşme yasağı, SSGS ve daha birçok düzenlemeyle birlikte sendikal hakların her geçen gün tırpanlandığı, sendikaya üye oldukları için her gün onlarca kişinin işten çıkarıldığı, sendikalı olma koşullarının zorlaştırıldığı bilinen bir durum. Geçtiğimiz günlerde meclis gündemine taşınan '4688 sayılı Kamu Görevlileri Sendikaları Kanunu' bu gasplara iyi bir örnek teşkil ediyor. Bilindiği gibi bu kanunla kamu emekçilerine toplu sözleşme hakkı verilmiyor, grev ise yasaklanıyor. Yüz binlerce emekçinin haklarının gasp edildiği ve sendikal hak tanınmadığı bu kanun Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (AİHM) ve Dünya Çalışma Örgütü (ILO) tarafından güvence altına alınmasına ve düzenleme yapması için karar verilmesine rağmen devlet herhangi bir düzenleme yapmayarak hukuksuzluk örneği sergiliyor. Aynı şekilde Çiftçi-Sen'in kapatılma kararıyla köylülerin örgütlenme hakkı engellenerek 20 milyon üretici yok sayılıyor.

Üretici köylünün örgütlenmesi istenmiyor

Kapatma kararına tepki gösteren, üreticilerin sendika kurmalarını sağlayacak düzenleme yapılmadığı için konfederasyonlarının mağdur durumda olduğunu belirten Çiftçi-Sen Genel Başkanı Abdullah Aysu, "Sadece Türkiye'de değil, dünya üzerinde de çiftçiliği ortadan kaldırmaya, tarımı şirketleşmeye doğru bir gidişat var. Türkiye'de 50 saniyede bir çiftçi iflas ediyor. Çiftçinin söz ve karar sahibi olmasını istemiyorlar" şeklinde tepki gösteriyor. Tarımın şirketleştirildiğini ve örgütlü üreticilerin bunun önünde engel olacağını belirten Aysu şunları kaydediyor: "Biz sendika olarak haklarımızı birlikte koruyalım diye örgütlendik; ama şirketler bunu engellemek için yaptıkları çalışmalar sonucunda sendikalarımızı kapattı. Hükümetler uzun süredir şirketlerin önünü açıyor ama emekçilerin, emeğiyle çalışan insanların hakkını koruyabilmelerinin önünde engel oluşturuyor." Sendikanın avukatı Emre Baturay Altınok ise, "Anayasa'nın sendikaları düzenleyen maddesinde işçiler, işverenler ve diğer çalışanlar ifadesi yer alıyor. Diğer çalışanlar ibaresiyle üreticilere de sendika kurma hakkı veriyor. Dolayısıyla, Türkiye uluslararası sözleşmeler ve anayasa pozitif yükümlülüklerini yerine getirmede, meclis yasal düzenlemeleri yapmadı" açıklamasında bulunuyor. Fransa'da çiftçilere 1884 yılında verilen hakların ülkemizde verilmediğine dikkat çeken Altınok, üretici köylülerin, sözleşmeli çiftçilerin, tarım işçilerinin, küçük çiftçilerin toplumsal mücadele yürütmeleri, özlük hakları için örgütlenmelerinin istenmediğine vurgu yapıyor.

EMEĞİN KÜRSÜSÜ

Dursun BAŞTUĞ

Yazarımızın yazısı elimize ulaşmadığından yayımlanmıyoruz

kadın

8 Mart alanlarda kutlandı

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü ülkede ve tüm dünyada sınıfsal ve cinsel sömürüye karşı yapılan kitlesel yürüyüşler ve etkinlikler ile kutlandı. Ülkede yapılan yürüyüş ve etkinliklere Demokratik Kadın Hareketi aktivistleri yoğun bir katılım gösterirken; DTP'li kadınların geleneksel kıyafetleri ile miting alanlarını doldurması da dikkat çekti. 8 Mart miting ve etkinliklerinde öne çıkan diğer bir yön ise, geçmiş dönemlerde olduğu gibi "Erkekli ya da erkeksiz" yürürüme tartışmalarından kaynaklı, ayrı ayrı mitinglerin yapılması oldu. Yapılan mitinglerde kadınların yaşadığı sorunlara dikkat çekilirken, ülke ve dünya gündeminde yaşanan sorunlara, kapitalist sistemden kaynaklı yaşanan krizin faturasının da işçi ve emekçilere çıkarıldığına vurgu yapıldı.

İstanbul- "Cinsel, ulusal, sınıfsal sömürüye, emperyalist saldırganlığa, yoksulluğa, gericiğe ve ezilmeye karşı, kadınlar mücadeleye" yazılı ortak pankartın arkasında bir araya gelen binlerce kişi, Kadıköy T. pe Nautilus önünde toplanarak sloganlar, zılgıtlar ve alkışlarla Kadıköy Meydanı'na doğru yürüyüşe geçti. Yürüyüş boyunca kitle tarafından sık sık "Yaşasın 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü!", "Her gün 8 Mart, her gün kavgaya", "Jin jivan azadi", "Özgür kadın, örgütlü kadındır", "Cinsel, ulusal, sınıfsal sömürüye son", "Yaşasın devrimci dayanışma" sloganları atıldı. Miting alanına kadar koşulu bir şekilde gerçekleştirilen yürüyüşün ardından yapılan miting programı da aynı coşkuyla devam etti. Devrim ve demokrasi mücadelesinde yitirilen devrimci kadınlar nezdinde, tüm devrim ve demokrasi şehitleri için gerçekleştirilen bir dakikalık saygı duruşunun ardından mitingli örgütleyen kurumlar adına yapılan ortak açıklama- da; 8 Mart'ın tarihsel ve sınıfsal önemine değinilerek, "tüm kadınlara örgütlü mücadele yürütmeleri çağrısı" yapıldı.

Direnisteki işçiler konuştu- Miting programı farklı üretim alanlarında sürdürülen direnişlerde yer alan kadın işçilerin ve onların yakınlarının yaptığı konuşmalarla devam etti. Sinter ve DESA Tekstil firmalarında direnişte olan işçilere, platformda söz verildi. Sendikali oldukları için işten çıkarılan işçilere, kitle "Yaşasın sınıf dayanışması" sloganlarıyla destek verdi. Yapılan konuşmaların ardından Grup Mumzır sahneye aldı. Grup Mumzır'un söylediği marşlara binlerce kişi haley ve sloganlarla eşlik etti.

Kadıköy'de ikinci miting- Kadıköy'de erkeklerin dahil edilmediği ikinci miting ise İstanbul'da Biz Kadın Platformu tarafından gerçekleştirildi. "Mat kadınlar kapitalist düzene karşı direniyoruz, ısrarlıyız, kararlıyız" yazılı pankart arkasında binlerce kadın Kadıköy Meydanı'na yürüdü. "Jin jyan azadi", "Eşit işe eşit ücret" sloganlarının atıldığı mitingde, DTP'li kadınlar kitleselliği ve görselliği ile dikkat çekti.

Dersim- Dersim Demokratik Kadın Hareketi'nin (DKH) "feodalizminin kuşatılmasına, sermayenin çarklarına karşı örgütlü mücadele"ye şiarıyla düzenlediği kutlama, Dersim'de Sanat Sokakı'nda gerçekleştirildi. DKH'nin Dersim Demokratik Halk Dayanışması (DDHD) ile birlikte örgütlediği 8 Mart etkinliği, özgürlük ve bağımsızlık mücadelesinde yitirilenlerin anısına yapılan saygı duruşuyla başladı.

Kutlamada, DKH adına yapılan konuşmada; "Bugün dünya halklarına azgınca saldıran emperyalist düzene karşı kavgayı бүүйтүмөнін замандır. İkinci sınıfta olanlar бүүйтүмөнін karşısında билиңи, kararlı ve чүрөктәр мүдәделемizi örgütlemenin күндүдү" denildi. Sahnedey yerinin alan, Dersim Kültür Derneğinin бүүйнесinde çalışmalarını sürdürөн Тiyatro Уmut, 8 Mart konulu oyunu ile büyük ilgi topladı. DKH'nin

etkinliğine Dersim Bağımsız Belediye Başkan Aday Murat Kur da katılarak destek verdi.

Dersim'de de ortaklaşma sağlanamadığı için DTP, EMEP, ESP, HKM, Halk Cephesi ve İşçi-Köylü tarafından düzenlendi. 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü, Dersim'in Hozat ilçesinde de yüzlerce kişinin katıldığı bir etkinlikle kutlandı.

Ankara- 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nü kutlamaları çerçevesinde Ankara Devrimci 8 Mart Platformu Sakarya Caddesi'nden Abdi İpekçi Parkı'na bir yürüyüş gerçekleştirdi. Ülkemizde her dönemin kadınların birinin işin olduğuna dikkat çekilen konuşmalarla; işsiz kadınlara yönelik belirlenen rakamlar ve kadınların'nın eklenmediğine dikkat çekildi. Kadın emeğinin görmezden gelindiğine dikkat çekilen konuşmalarla, örgütlenme mücadelesinin önemine vurgu yapıldı.

Amed- Amed Demokratik Gençlik Hareketi, 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nde "8 Mart kadınlardır! Düşüneyiz!" sloganıyla bir etkinlik düzenledi. Amed Devrimci Demokrasi bürosunda yapılan etkinlik, mücahedelede ölümsüzleşen kadın devrimciler şahsında devrim şehitleri anısına yapılan bir dakikalık saygı duruşuyla başladı. 8 Mart'ın tarihisi ve önemi hakkında konuşma yapan DGH temsilcisi, 8 Mart'ın emekçi kadınların mücadelesi için ciddi bir sembol olduğunu ifade etti. DGH temsilcisi, kadınların özelliğiyle Kuzey Kürdistan'da yoğun baskı ve sömürüye maruz kaldıklarına dikkat çekti. Kadın konulu sinevizyon gösterimini ve söyleşileri gerçekleştirdikleri etkinlik, müzik dinletisiyle sonlandırıldı.

Hatay- Hatay'da Demokratik Gençlik Hareketi, Halk Cephe'li Kadınlar ve Alinteri gazetesi okurları, 8 Mart'ta yaptıkları ortak bir açıklama ile kutladı. Ulus Meydanı'nda yapılan eylemde katılımcılar adına Güzin Tolunoğlu adına konuşan Hatay'da 8 Mart'ın tarihsel önemini hatırlatan Tolunoğlu, kadınlar üzerindeki baskının günümüzde de katmerleşerek devam ettiğine vurgu yaptı. "8 Mart kızıldır, kadındır", "8 Mart ruhuyla atıl kavgaya" sloganlarınınatıldığı etkinlikte, Epik Sanat ve Tiyatro Topluluğu'nun, kadınların medyada yansıtılmasında rolüne kurguladığı kısa oyun sergilendi. Etkinlik çeşitli hallerayla son buldu.

Adana- Demokratik Haklar Federasyonu'nun da katıldığı ve 8 Mart Platformu bileşenleri 5 Ocak Meydanı'nda bir araya geldi. İnönü Parkı'na yürüyen kitle burada bir etkinlik düzenledi. Platform adına yapılan açıklamada; "Bugün ka-

din üretimde bir erkek işçiden daha çok ucuz emek gücü olurken, ücretleri en alt sınırdaki tutumunda birer alarak olmuştur. Emekçi kadının toplumsal üretimin her alanında bulunması, ona erkekle toplumsal hak eşitliğini kazandırmadı. Tüm dünyada emperyalistlerin ezilen halklara karşı başlatmış oldukları savaşta yine bir kadınlar en ağır bedeli ödüyoruz" denildi.

Açıklamada, “Kadın erkek el ele, yürüyoruz devrim”, “Jin, Jıyan, Azadi”, “Cinsel, ulusal, sınıfsal sömürüye son” diye sloganlar atıldı.

İzmir- Devrimci demokrat kurumlar tarafından yapılan yürüyüş Gümrük Türk Telekom önünde başladı. Burada toplanan kitle eski Sümerbank önüne kadar yürüyerek "8 Mart kızdır, kızıl kalacak", "Yaşasın dünya emekçi kadınlar günü", "Cinsel, ulusal, sosyal sömürüyü son" diye sloganlar atarak yürüdü. Kurumlar adına yapılan ortak açıklamada; kadınların mücadelesinin tarihsel öneminde işaret edilerek, günümüzde de kadınların emperyalist kapitalist sistem tarafından acımasızca sömürüldüğüne vurgu yapıldı.

Malatya- Malatya'da 8 Mart, Merkez Postanes önünde yapılan basın açıklamasıyla kutlandı. Demokratik Haklar Federasyonu (DHF), Partizan ve Halk Cepheci Kadınlar'ın katıldığı basın açıklamasında, ülkemizde ve tüm dünyada kadınların karşılaştıkları sorunların devrimle çözülebileceği belirtildi.

Esikşehir- DHF, BDSP, DPG, Mücadele Birliği, Odaklar Birliği, Eskişehir Gençlik Derneği aktivistleri bir araya gelerek 8 Mart'ı kutladı. "Cinsel, ulusal, sınıfsal sömürümüzü yene!" "Biji 8'e Adeare", "8 Mart kızıldır, kızıl kalacak" sloganları eşliğinde Adalar Migros önüne giden kitle burada bir basın açıklaması gerçekleştirdi. 8 Mart'ın doğuşuna ve tarihsel öneminde değinilen açıklamada, kadınların özellikle üretim sürecinde yaşadıkları baskı, sömür ve sömürçü düzeninin zulmüne en çok uğrayanlardan olmasının, hem sınıfsal hem de kadın kimliğinden dolayı bir kat daha ağır olduğunu belirtti. Kutlama, çekilen halaylarla son buldu.

Uşak- Uşak Demokratik Haklar Derneği önünde bir araya gelen kitle "Yaşasın 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü" pankartı açarak Tiritoğlu Parkı'na doğru yürüyüşe geçti. Tiritoğlu Parkı'na gelen kitle burada bir basın açıklaması gerçekleştirdi. 8 Mart'ın tarihsel öneminde değinilen açıklamada, kadını etkileyen krize karşı örgütlü mücadelenin gerekliliğine vurgu yapıldı.

Manisa- Demokratik Haklar Federasyonu ve Halkın Kültür Merkezleri tarafından Manisa'nın Salihli ilçesinde 8 Mart kutlama etkinliği düzenlendi. Salihli Alevi Derneği'nde yapılan etkinlik, devrim ve komünizm mücadelesinde yaşamını yitiren kadınlar şahsında devrim ve komünizm şehitleri için yapılan bir dakikalık saygı duruşu ile başladı. Etkinlikte, 8 Mart'ın önemiine ilişkin yapılan konuşmanın ardından; 8 Mart'a ilişkin hazırlanan sinevizyonun gösterimi yapıldı. Etkinlikte, Demokratik Gençlik Hareketi tarafından hazırlanan kısa bir tiyatro oyunu sergilenirken; müzik sunumu da yapıldı.

Denizli- Çınar Meydanı'nda devrimci ve demokrat kurumlar tarafından yapılan mitinge DHF, "Krize, işsizliğe, yoksulluğa, zorbalığa karşı halkın haklı mücadelesini örgütleyelim" ve "Kinsel, ulusal, sınıfsal sömürüye son" yazılı pankartlarla katıldı. Kadınların yaşadığı temel sorunların yanı sıra krizin işçi ve emekçiler üzerinde etkisine işaret edilen mitinge, 3 bin kişi katıldı.

Bursa- Bursa Osmangazi Metro İstasyonu önündeki Kent Meydanı'na "Cinsel, ulusal, sınıfsal sömürüye son-Yaşasın 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü" pankartı arkasında yürüyen kitle, burada bir basın açıklaması yaptı. DHF, Partizan, BDSP ve Tunceller Derneği tarafından organize edilen yürüyüş boyunca, "Cinsel, ulusal, sınıfsal sömürüye son", "8 Mart kızıldır kızıl kalacak", "Yaşasın devrimci dayanışma" sloganları atıldı.

Almanya ve İngiltere’de miting

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü, Demokratik Kadın Hareketi tarafından Londra'da coşku ile kutlandı. 7 Mart günü Demokratik Kadın Hareketi'nin de içinde yer aldığı platform enternasyonal bir yürüyüşü katıldı. 8 Mart günü ise, Yüz Çiçek Açsın Kültür Merkezi'nde gerçekleştirilen etkinlik ise devrim mücadelesinde yaşamını yitirenler şahsında yapılan saygı duruşu ile başladı. Yapılan konuşmaların ardından kadına dair şiirler okundu ve müzik dinletisi verildi. Yüz Çiçek Kadın Tiyatro Topluluğu tarafından kadına ilişkin sergilenen oyun büyük beğeni ile izlendi.

Hollanda'nın Rotterdam şehrinde bir araya gelen BEKSAY Kadın Komisyonu, Atık Yeni Kadın, Rode Morgen, Avrupa Demokratik Kadın Hareketi ve Filipinli Kadın örgütleri miting düzenledi. Yürüyüşün sonrasında gerçekleştirilen mitingde ortak bildiriler okunduktan sonra Hollandalı müzik grubunun verdiği şaka dinletinin ardından, Kürtçe, Türkçe ezgi eşliğinde halaylar çekildi.

Kadınlardan görüşler...

Esma Yıldız: 48 yaşındayım ve maliye memuru olarak çalışıyorum. Bugün haklarımızı savunmak ve daha güzel günler için alanlardayız. Kadınlara haklarını kazanması için birlik ve bütünlük içerisinde hareket etmek gerekiyor. Birlikte olup gücümüzü göstermemiz gerekirken ayrı eylemler yapılması çok çirkin. Bugün 8 Mart çerçevesinde toplanmamız gerekir, başka bir konu varsa onun için de toplanalım, ama bugünün sapıtılmaması gerekir.

Kadriye: Ev kadınıyım. Hakkımızı korumak ve sesimizi duyurmak için mitinge geldim. Biz kadınlar olarak yoksulluğu yaşıyoruz. Her şeyi yaşıyoruz. Kriz herkesi vurdu. Bunlara karşı bizim de mücadele etmemiz gerekir.

Tülay Çökan: Stajyer avukat olarak çalışıyorum. Kadınlar üzerindeki baskı, sömürü her geçen gün artıyor. Biz de hukukçular olarak özellikle 'işçi avukatlığı' gibi mesleki sorunlarımızı da gidermek için alanlarıdayız. Kadın mücadelesi sınıflı bir mücadeledir. Kadın erkek ancak bir arada kadının kurultuşunu gerçekleştirebilir. Doğru bir mücadele hattı ancak bu zeminde olur. İki farklı eylem yapılması da kitleyi bölmesi bakımından egemenlerin işine yarar.

Nuray Deniz: 28 yaşındayım ve kriz gerekçe gösterilerek işten çıkarıldım. Şu anda işsizim. Kadınlar her zaman daha çok eziliyor ve sömürülüyor. Ben de bunu bizzat kendim yaşıyorum. Krizden en çok kadınlar etkileniyor. Biz kadınların bugün sahip-
lenmesi, mücadele etmesi gerekiyor.

Duygu Kacmaz: 25 yaşında ve işsiz olan bir kadını. Dünyanın her yerinde kadınlar, bütün sistemler tarafından iki kere ezilenlerdir. Kadınların haklarını alabilme için alanlardayız. İşçi, köylü, evdeki kadınların emeğini görmezden gelenlere isyan ol- sun diye buradayız. İki ayrı eylem yapılması ide- olojisi farklılıktan kaynaklanıyor. Biz ise kadın- erkek el ele, demokratik devrime diyoruz. Çünkü hiçbir cins diğerinden bağımsız özgürleşemez.

İlk mitinge katılanlardan görüşler

Bu seneki mitinge kitlesel katılım gösteren DTP'li kadınların öne çıkan ortak görüşü: Barış olsun, bu kan dursun istiyoruz. İnsanlar serbest olsun, kimliğimiz bizim olsun, Abdullah Öcalan serbest bırakılsın, anarar aqlamasın diye alanlardayız. Kadınların şiddet, baskı görmemesi, özgür yaşaması, ağabeylerimizin, kardeşlerimizin öldürülmemesi için buradayız. Şu anki düşüncelerin hepsinin değişmesi lazım. Sözde baskı bitmiş, ama gerçekte bitmedi. Ailelerimiz de baskı yapıyor bize. Bunların değişmesi lazım.

Asiye Üzgesoy: Emekli öğretmenim. Kadını doğuştan ipotekli doğuyor. Baba ipotegi, koca ipotegi, devlet ipotegi... Hayata eksilerle başlıyor. Dünyayı yaratan kadın, ne yazık ki dünyaya hakim olamıyor. İki ayrı eylem oldu. ikisi de katılımları bakımından faydalı olacak.

Saadet Kırca: 39 yaşında ev kadınıyım. Yalnızca 8 Mart'ta değil, her zaman, her yerde kadınların alınlarca olması gerekiyor. Şu an buradayız ama evde gidince yine aynı şiddeti görüyoruz. Örgütlenmemiz gerekiyor. Örgüt olmazsa hiçbir yere varamayız. Böyle bir günde iki ayrı miting olmaması, herkesin dayanışması içerisinde olması gerekiyor. Biz erkekler özgürlükten yanayız, şu anda alanda erkek yok. Böyle de olmaması lazım.

ÖNCÜ KADIN

Emperyalizmin, ekonomik krizin, açlığın, yoksulluğun, işgallerin ve kadına yönelik şiddetin gündem olarak ön plana çıktığı 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü, ülkenin dört bir tarafında çeşitli eylemler, basın açıklamaları ve mitinglerle karşılandı. Kimi yerlerde ortak ve birleşik, kimi yerlerde ayrı, kimi yerlerde kitlesel ve canlı, kimi yerlerde düşük katılımlı geçen 8 Mart eylemlilikleri nicel farklılıklar sergiledi de her yerelde aşağı yukarı geçen senenin tekrar niteliğindeydi. Farklı mitinglerin olduğu ve ayrışmaların yaşandığı kentler ve belli yerelerde 8 Mart görüntüleri her yerelde benzer şekillerde yansıdı. Ancak bir yer vardı ki geçen seneden farklı bir 8 Mart'ı yansıttı. Onun azzından farkın gözle görülecek kadar büyük ve dik-kat çekici olduğu açtı. Dersim'de binlerce Dersimli kadın 8 Mart için alanlardaydı. Ne var bunda? Diye düşünebiliriz belki. Ancak bu topraklarda yaşayanlar bilirler ki yıllardır Dersimlilerin kadınlar hiçbir 8 Mart etkinliğine bu kadar yoğun bir ilgi göstermemiş, bu kadar kitlesel bir katılım göstermemişlerdir. Bu eylemde ve başka birçok ortak etkinlikte en kitlesel katılımı sağlayan ve alana damgasının vuran DTP'li kadınlar yaktı. Bu eylemde devrimci ve demokratik hareketin ortak imzası da yoktu. Demokratik Kadın Hareketi'nin örgütlediği, ilk defa tek-

Halk yığınları içerisinde politikleşmek ve kitleleşmek

başına çalışmasını yürüttüğü bir eylemdi. Meydanda binlerce Dersimli kadın vardı. Poşulu, fesli yaşlı kadınlardan, köylü kadınlara, genç kadınlarından memur ve işçi kadınlara birçok kesimden kadınların gülec, coşuklu ve umutlu yüzleri vardı yanı-yıyışa görüntülerde. Uzun zamandır beklenen, istenen, özlenen bir tabloydu yaşanan, yaşatılan...

Neydi bu güzel görüntünün kaynağı?

Dersim halkının geneline yansıyan bir kıpırdanmanın bir parçası olarak Dersimli kadınlar alanları doldurmuştu. Dersim'de son zamanlarda yaşanan küçük ama yarattığı etki büyük bir atılımı binlerce insanı bugünde buluşturun.

Üzun yıllardır yıkluğun, yoksunluğun, köy boşaltılmasının, topraklarından sürgün edilmişlerin, zorunlu göçe tabi olanların arkasında bıraktığı ısızlık ve yalnızlık içerisinde kendi kaderiyle baş başa kalmış olmanın yüküyle kendi gücüne yabancılaşan Dersim halkını, büyükten küçüğe, kadından gencine kendi toprağında sürgün olmadan yaşamının mümkün olduğu, kendi söz, karar ve yetki mekanizmasının kurarak atacağı küçük bir adımı, atılan adımdan daha büyük ve çarpıcı sonuçları obalebileceği açığa çıktı. Bu başarının somut adı Dersim De-

mokratik Halk Dayanışması idi. Kendi sözünü, eylemini, kendi kendini yönetme yetisini tekrar keşfediyordu. Desim halkı, 1948'te bu 8 Mart'ı güçlü ve nitelikli kılan bu özgüveni, 8 Mart'ta Desimde alana yansıyan tablo, uzun yıllardır özlemini duyduğumuz halklaşmanın ve kitleselleşmenin, devrimci olmanın ve devrimleşmenin de can damarı olduğuna bir kez daha hatırlattı. Kendi gücüne yabancılaşan Desim halkı gibi, kendi özgüğü olan halka yabancılaşan girdabından kurtularak atılan en küçük adımların da yaratmış olduğu etkinin varsı ve beklenmedik gücü, devrimci ve komünistlere esas görevlerini hatırlatan küçük ama somut ve gerçek bir adım. Bu küçük adımın daha tazelediği umutları daha kalıcı ve somut kazanımlara dönüştürebilmek için esas örgütlenme ve mücadele alanlarına kadınları sevk etmek, en çok da komünist öncü kadınların görevi. Unutmayalım ki sorumluluğumuz büyük. Esasa hizmet edecek her tali yolu ve aracı etkinleştirsek, yeni ve güçlü kanallar açmak, kadınların kurtuluşu mücadelesini de esas mevziler olan doğudan yükselterek bu toprakları bir yangın yerine çevirmek hayal değil!

Çok değerli bir silah, Maoist ideolojiye ve ona bu toprakta can veren Kaypakkaya bilimselliğine ve öncü gücüne sahibiz. Bu

nedenlidir ki öncü kadınlar olarak kadının kurtuluş mücadelesinin sadece 'cinsler sorunu' üzerinden yüzeysel bir yaklaşımla değil, yan-feodal yan-sömürge olan bir ülkede feodal üretim tarzının kadında ek olarak yaratmış olduğu baskı ve şiddetin derinliğinde ve bütünselliğinde kavırıyoruz. Bu nedenledir ki kadınların kurtuluş mücadelesi ile toplumsal kurtuluş mücadelesi bizer için etle tırnağın bütünüleşmesi kadar doğal ve gerçek bir bütünüleşmedir. Biz bu mayadan beslendik ve besleneceğiz. Bu nedenle bizim için mücadele bir tercih değil, toplumu ve onun bağnında yetişen kadınları aşan bir bilinç sıçraması da değil. Ezen iktidan yıkmak için atacağımız her adımda feodal değerleri paramparça edeceğimizi görüyor, hissediyor, pratikte yaşıyor ve kavırıyoruz. Bizler sınıf mücadelesi yürütenlerin sözde değil özde olması için ezilen halk yığınları içerisinde nefes alarak, düşünerek, üreterek ve politikleşerek, kitleselleşerek, halklaşarak olacağız, mevcut küçük adımların yaratmış olduğu etkiden ve kitlesel coşkıdan kaçır hatırlamalı, görevlerimize sıkıca sarılmalyız.

Halka rağmen bir ‘kazanım’, gerçek ve kalıcı kazanım olarak görülemez

Dersim Demokratik Halk Dayanışması, demokrasi ve devrim mücadelesi içerisinde yaratılmış önemli bir mevzidir!

DDHD'nin temelleri 2008'in ilk aylarında atıldı. DDHD, Dersim'in ve Dersim halkının sorunlarını merkeze alan bir anlayış etrafında inşa edildi. DDHD bu anlayış etrafında bir araya gelen Demokratik Haklar Federasyonu, Tunceli Dernekleri Federasyonu ve yüzlerce ilerici-demokrat-devrimci bireyin katılımıyla şekillendi ve en önemlisi de Dersim halkının bu durumdaki ortak mevzisi haline geldi. DDHD, tepeden değil, bizzat halkın içerisinde halkın katılımıyla örgütlendi. DDHD, 2008 Mayıs'ından itibaren çalışmalarını yoğunlaştırdı ve DDHD halk meclisini oluşturdu. Halk meclisinin toplantıları yüzlerce kişinin katıldığı, belirlenen gündemler üzerine tartıştığı ve bağlayıcı kararlar aldığı en yetkili organ olarak belirlendi. Halk meclisi ilerleyen aşamalarda aldığı kararları daha hızlı hayata geçirebilmek, çalışmalarını yönlendirmek ve çalışmalarını daha da genişletmek için DDHD yürütmesi seçti ve yetkilendirdi. DDHD, bütün kararlarını halk meclisinde tartışarak aldı. DDHD, demokrasi güçleri arasında sürdürülen birlik tartışmalarına dair yaklaşımlarını, eylemlerini ve çeşitli düzeylerdeki adaylarını bizzat halk meclisinde belirledi. DDHD'nin çalışmalarının ve adaylarının yoğun ilgi görmesinin nedenleri buralarda aranmalıdır. DDHD'nin her yaklaşımında Dersim halkının sözü ve beklentileri vardır. Bu yönleriyle DDHD ülkemiz mücadelesi tarihinde önemli bir deneyim olma yolunda emin adımlarla ilerlemektedir.

DDHD'nin çalışmaları geride kalan bir yıllık zaman diliminde giderek büyümüş ve Dersim'de alternatif haline gelmiştir. Bu sonuç tesadüf değildir. DDHD pratikleriyle halk kitlelerinin yaratıcı gücünün açığa çıktığı oranda neleri başarabileceğinin göstergesidir. DDHD, halkın içerisinde yer aldığı ve çalışmanın her aşamasında önderlik ettiği bir hareketin en güçlü alternatif olabileceğinin göstergesidir.

DDHD, yoğun karalama kampanyalarına rağmen büyümektedir. DDHD'nin "seçimi kazanamayacağını" söyleyenler, DDHD'yi "düzenin yönlendirdiği bir organizasyon" olarak ilan edenler, DDHD'nin adayının "seçimlerden çekileceği" söylentilerini yayanlar Dersim halkının iradesini hiçe saymaktadırlar. Nitekim bu söylentiler Dersim halkının DDHD etrafında kenetlenen kararlı ve coşkulu duruşuna çarpmakta ve her geçen gün giderek etkisizleşmektedir. DDHD bugün itibarıyla binlerce Dersimlinin birlikte mücadele ettiği bir mevziye dönüşmüştür. DDHD; işçisiyle, köylüsüyle, memuruyla, esnafıyla, genciyle, yaşlısıyla, kadınıyla her kesimden Dersimlinin ortak mücadele mevzisi haline gelmiştir. Dolayısıyla DDHD'nin maruz kaldığı karalamalar sadece çalışmalarımıza değil aynı zamanda Dersim halkınadır.

Hakim sınıfların DDHD'ye dair yaklaşımları anlaşılırken dostlarımızın takındığı tutum "anlaşılar" değildir! Dostlarımız da DDHD'ye dönük benzer söylemlerde bulunmaktadır. Dostlarımızın bu yaklaşımlarının seçim sürecinin yarattığı baskıların sonucu olduğunu düşünüyoruz. Belediye başkanlığını "kazanmak" için her yolu mübah görmek ve yanlışta ısrar etmek Dersim halkına ve demokrasi güçlerine kazandırmaz. Dostlarımız yanlışları "önemsiz" olarak değerlendirip adayımızı geri çekmemizi istemek yerine, programlarına ve anlayışlarına güvenerek ve bu anlayışın çalışmasını yaparak Dersim halkının karşısına çıkmalıdır. Biz böyle yapıyoruz. Çalışmalarımız demokrasi güçlerinin Dersim belediyesini çok daha güçlü ve olgun bir zeminde kazanmasına dönüktür.

Dersim Demokratik Halk Dayanışması, Bağımsız Belediye Başkan Adayı Murat Kur'la Dersim halkını belediye yönetimine taşıyacaktır!

Yerel seçim süreci hakim sınıflar cephesinde çeşitli taktik saldırılarla karşılanırken demokrasi güçleri cephesinde ise bir o kadar dağınıklığa sebep oluyor. Demokrasi güçlerinin birliği, yerel yönetimlerin amaçları gibi bir çok temel konuda devrimci hareketin yaşadığı açmazlar bir kez daha tekrarlanıyor. Demokrasi güçleri arasında "demokratik, katılımcı, halkçı, şeffaf, özgürlükçü" belediyeçilikten söz edilirken maalesef bu kavramlar anlamlarına yabancılaşmaktadır. Demokrasi güçlerinin yerel seçimlere dair yaklaşımlarına baktığımızda bir çok "ortak" yön bulmaktayız. Hakim sınıfların artan saldırıları, düzen partilerinin bu saldırıları içerisinde üstlendikleri misyon, halkımızı bekleyen derin yıkımlar... Bu belirlemelerin doğal ve beklenen sonucu olarak "demokrasi güçlerinin birliği" ön plana çıkmaktadır. Belirlemeler bu kadar açık olmasına karşın sergilenen pratikler demokrasi güçlerinin birliğinden her kesimin farklı şeyler anladığını gösteriyor.

Bu tartışmaların uzunca bir zamandır yürütüldüğü yerlerden bir tanesi de Dersim'dir. Bilindiği gibi Dersim'de demokrasi güçlerinin birliği tartışmaları Dersim Demokratik Halk Dayanışması (DDHD) ve Devrimci Demokratik Güç Birliği olarak ayrılmıştı. Bu ayrışmanın sonrasında ise gerek Güç Birliği bileşenleri gerekse de kimi bireyler şahsında, yaşanan ayrışmanın nedenleri görülmeden ve yanlışlar eleştirilmeden "birlik" çağrılarını yapılmaktadır. Dostlarımızın birlik çağrılarını, "adayınızı çekip güç birliğini destekleyin" yönündedir. Bundan da anlaşıldığı gibi "birlik"ten kasıt "doğrulanızı bir tarafa bırakın ve destekçi olun" biçimindedir. Yazımızda da esasen bu nokta üzerinde duracağız.

Demokrasi güçlerinin birliği tartışmaları halkın çıkarlarını karşıladığı oranda anlamlıdır. Zira böyle birliktelikler belirli çevrelerin tepeden gerçekleştirdikleri ve yine tepeden sonlandırdıkları "eylem birliktelikleri ya da güç birliktelikleri" olmalıdır. Demokrasi güçlerinin birliği, halkın çıkarlarını merkeze alarak dar-grup çıkarlarını bir kenara bırakmak demektir. Halkın çıkarlarını her şeyin üstünde tutmak demektir. Bu yaklaşıma uygun olarak halkın katılımına ve denetimine önem veren bir anlayış ve program zemininde hareket etmek demektir.

Demokrasi güçleri içerisinde "birlik sorununa" yaklaşım bu çerçevedeyken birlik neden gerçekleştirmişti? Birlik tam da yaptığımız tanımın içine girmediğinden dolayı gerçekleşmemiştir. Dostlarımız Dersim halkının beklentilerini geri plana iterek kendi partilerinin, çevrelerinin çıkarlarını ön planda tutmuşlardır. Bütün demokrasi güçlerini ve Dersim halkını birleştirecek bir anlayıştan ziyade kendi anlayışlarını "tartışılmaz" ilan etmiş ve toplantıların her aşamasında sürecin önünü tıkamışlardır. Programlarında ve söylemlerinde uzun uzadıya halkın çıkarlarına ve demokrasi güçlerinin birliğine vurgu yapılsa da pratikte aynı duyarlilik, tutarlılık gösterilmemiştir. Bu durum dostlarımızın siyasal hayatı çerçevesinde ele alındığında (işçi- Köylü çevresi dışında) şaşırtıcı değildir. Çünkü dostlarımızın programatik görüşleri, dolayısıyla yaslandıkları zemin halkın fikirlerine önem vermeyen, küçük burjuva, ben merkezci bir pratik hatta tekabül etmektedir. Böyle bir yönelim bırakalım halk kitlelerini birleştirmeyi örgütlü güçleri dahi birleştiremez.

Bunun en somut örneği yerel seçimler vesilesiyle demokrasi güçlerinin merkezi düzeyde oluşturduğu "Biz varız platformu'dur." Biz varız platformu kısa sürede kurulmuş ve yine kısa sürede kendisini tüketmiştir. Hareketimiz halk kitlelerinden

kopuk olan ve kitleler içerisinde karşılığı olmayan her oluşumun tükeneceğini savunmaktadır. Böylesi birlikler, yerellerden merkeze doğru gelişmeli ve çalışmanın her düzeyinde halkın katılımına imkan tanımalıdır. Bunun dışındaki bütün birlik girişimleri sonuçsuz kalacaktır. Birlik konusunda demokrasi güçlerinin yükselmesi gereken zemin böylesi bir zemindir. Buna karşın özellikle DTP, neredeyse her bölgede kendisini dayatmış, diğer güçler ise çoğunlukla bu duruma seyirci kalmışlardır.

Demokrasi güçlerinin merkezi düzeyde (ve Dersim yerelinde) sürdürdüğü tartışmalar bu tutumlardan kaynaklı halkın beklentilerine cevap vermemiştir. Bu toplantılarda daha ziyade kimin belediye başkanı olacağı, diğerinin kaç koltuk alacağı tartışılmış; anlayış ve program zemininde birliği gerçekleştirme önemsenmemiştir. Hareketimiz birlik sorununu; güç birliği ya da eylem birliği sorununu önemsemektedir ancak pratikte bunun adı "pazarlıklar" şeklinde somutlandığı için olumlu adımlar atılamamıştır. Bizler demokrasi güçlerinin anlayış ve program zeminindeki birliğine vurgu yapıyor ve bunu önemsiyoruz. Yeni demokrasi güçlerinin "Biz Varız" platformundan ayrılmaya gerekçeleri ve Dersim'de, Devrimci Demokratik Güç Birliği içerisinde yer almayı esas olarak bu nedenlerden kaynaklanmaktadır.

Durum bu kadar açık ve ortadayken bunları görmemezlikten gelinerek özellikle Dersim'de, ısrarla "birlik çağrılarının" yapılması anlaşılır olmadığı için gerçeklikten de uzaktır. Söz konusu "birlik" çağrılarında halk, "bize oy vermezseniz AKP gelecek" gibi söylemlerle baskılanma yaratmaya çalışmak çok açık ki yanlışları görme tutumundan uzak ve sorumluluğu halka fatura etme tavrıdır. Yanlış politikaların sahipleri yaslandıkları programla değil, AKP ve CHP korkusuya halkı "kazanmaya" çalışmaktadırlar. Üstelik değerlendirmelerinde düzen partilerinin Dersim'de neden bu kadar "ciddi bir tehdit" haline geldiğini, yanlış politikaların bundaki payını görmeden ısrarla bir AKP ve CHP "tehlikesi" temcit pilavı misali kitlelerin ve bizim önümüze sürülmektedir. Eğer düzen partileri bugün açısından Dersim'de ciddi bir "tehlike" ise herkes bu "tehlikenin" büyümesine neden olan politikalarını sorgulamak ve kendi paylarını görmek durumundadır. Bundan kaçarak hiç kimse "tehlike" tespitleri yapıp bunun üzerinden bir baskılanma yaratmaya çalışmasın. Eğer Dersim belediyesi, Dersim halkının beklentilerine cevap olabilseydi, halkla bütünleşebilseniydi bugün bahsini yaptığımız tehlike büyük oranda olmayacaktı. Şayet dostlarımız Dersim belediyesini halkın belediyesi haline getirebilselerdi bizim bağımsız çalışmamızda olmayacaktı. Bizler bütün açık yürekliliğimizle dostlarımızı destekleyecektik. DDHD'nin çalışmaları Dersim halkının yoğun ilgiyle karşılaşıyorsa ve DDHD bağımsız adayıyla Dersim'de en güçlü aday konumundaysa bunun maddi bir zemini olduğu görülmelidir. Ya da CHP ve AKP gibi düzen partileri mevcut belediyenin eksikleri üzerinden taban bulmaya çalışıyorsa

bunun nedenleri üzerine kafa yorulmalıdır. Dostlarımız hiçbir şekilde eksiklerini görmemektedir. Dostlarımız bırakalım eksiklerinin öz- eleştirisini yapmayı, kendilerine yapılan eleştirileri dahi "bastırmaktadırlar."

Böylesi yaklaşımlar ne bizim tarafımızdan ne de Dersim halkı tarafından kabul görmektedir. Çünkü; kendi eksiklerini görmezden gelen, kendi dışındaki güçleri yok sayan, kendi çıkarlarını Dersim halkının çıkarlarından üstün tutan, kendi gibi düşünmeyenleri "öteki" ilan eden ve tavrını sorgulamayan, sorgulatmayan bir anlayışın Dersim halkına kazandırmayacağı görülmelidir. Dostlarımız eleştirisi konusunda yaptığımız tüm bu başlıkları "gereksiz" bulmaktadır. Bu eleştirilerimizi ve alternatif duruşumuzu "ucuz politikalar" olarak değerlendirmektedirler. Kendi yaklaşımlarını ise "halka karşı sorumluluk" olarak ilan etmektedirler.

Bizler tam da bu nedenlerden kaynaklı "halka karşı sorumlu" davrandığınızı düşünüyoruz! Eğer yanlışları eleştirmek, siyasal dayatmalara boyun eğmemek, halkın çıkarlarını savunmak "ucuz politika" yapmaksa bin kez ilan ediyoruz: Ucuz politika yapmaya devam edeceğiz! Dostlarımız eksikleri eleştirmemeyi, yanlışlara tavır almamayı, başkanlık kavgalarından kaynaklı yaratılan ayrışmayı çok "değerli" bulmakta ve bu "değeri" halk adına sahiplenmektedir. Dostlarımız yaşananları çarpıtarak demokrasi güçlerine ve halkımıza ilkesiz ittifakları etrafında birleşme çağrısı yapmaktadırlar. Dostlarımızın çağrılarını öz itibarıyla ilkesiz ittifakların yüceltilmesidir. Hayır dostlar bizler böylesi ilkesiz ittifakları yüceltme-yeceğiz ve bir parçası olmayacağız! Çünkü Dersim halkına kazandırarak olan ilkesizlik ve tutarsızlık değildir!

Dersim Demokratik Halk Dayanışması kitleleri kazanmış ve Dersim'e kazandırmıştır

DDHD'nin düzen partilerini teşhir eden çalışmalarını yoğunlaşarak devam ederken DDHD'nin güçlü ve alternatif çıkışı düzen partilerinin Dersim'deki çalışmaları önünde en güçlü ve etkili duruşu sergilemektedir. DDHD, düzen partilerine oy vermeme çağrısını pratikle buluşturan çalışmalara imza atarak "söz, yetki ve karar Dersim halkına" şiarıyla her geçen gün daha da kitleselleşmektedir. DDHD'nin seçim bürolarının açılışında, 8 Mart etkinliğinde, esnaf ziyaretinde binlerce Dersimlinin bir araya gelmesi, yapılan çalışmanın ulaştığı seviyenin görülmesi açısından önemlidir. DDHD'nin çalışmalarını bu kesimin katılımı olmaksızın çıkarak yüzlerce Dersimlinin kendi talepleri etrafında kenetlendiği bir kitle hareketine dönüşmektedir.

DDHD, düzen partilerinin Dersim'deki varlığını ve çalışmalarını dost güçler gibi değerlendirmektedir. Çünkü dostlarımız "bize oy vermezseniz CHP-AKP kazanacak" derken ya da "oyları bölüyorsunuz" derken aslında yükseldikleri zemini

yadsıtmaktadırlar. Düzen partilerinin yarattığı "tehditler" tamamen devrimci güçlerin eksikliğinden kaynaklanmaktadır. Dolayısıyla sorunları kendi dışımızda tarif ederek çözüm bulamayız. Her anlayış mevcut durumu doğru değerlendirmelidir. Şayet Dersim halkı demokrasi ve devrim mücadelesinde ağır bedeller ödemiş ve ödemekte olan bir halksa, bu halka güvenmek/güven vermek gerekir. Dostlarımız niyetlerinden bağımsız olarak, devrim güçlerinin Dersim halkı içerisindeki etkisini, belirli bir kesimle sınırlı görmekte ve bu kesimin dışında kalanları CHP'li ya da AKP'li olarak ilan etmektedir. Bu yaklaşım hatalı ve yanlıştır. Dersim halkı doğru kararlar verebilecek ve savunduğu doğrunun arkasında durabilecek bir halktır. Buradaki temel sorun demokrasi ve devrim güçlerinin halkın taleplerine cevap olup olmamaktadır. Dolayısıyla halkın taleplerine cevap olanlar halkla birleşerek gelişme dinamiğine sahiptir. Hareketimiz, Dersim'i ve yerel seçim çalışmalarını bu şekilde ele almaktadır. Bu doğru yaklaşımın bir sonucu olarak içerisinde yer aldığımız DDHD'nin çalışmaları Dersim'de yerel yönetimi kazanmaya en güçlü adaydır. Dersim halkının ve demokrasi güçlerinin kazanması isteniyorsa DDHD'nin çalışmalarına ozen verilmalıdır.

İlkelere, halkçı güzergahından taviz vermeden çalışmalarını sürdüren DDHD, sadece Dersim için değil, ülkemiz açısından da önemli deneyimler ortaya çıkarmaktadır. DDHD, "kitlelerden kitlelere" anlayışının doğru bir politikayla buluşturulduğunda nasıl etkiler doğuracağını, halk kitlelerinin nasıl geleceği için örgütleneceğinin pratik ispatlarını sunuyor. DDHD'nin çalışmaları, Dersim halkıyla buluştuğu daha fazla ilgi görüyor ve ciddi bir çekim merkezine dönüşüyor. Dersim'den yükselen bu sese cevap olalım. Bu sese cevap olmak DDHD'ye yönelen bu ilgiyi örgütlemek, harekete geçirmek ve 30 Mart'ta Dersim halkını belediye yönetimine taşımaktır. Kaldı ki biz meseleye sadece dar bir pencereden bakarak kazanımları ve kayıpları sadece belediye başkanlığıyla sınırlanmayız. Çok doğaldır ki bütün bu olumlu çalışmalara karşın belediye kazanılmayabilir. Dolayısıyla sonuçtan hareketle Dersim'de yaratılan bu olumlu kazanımlar çok sayılamaz. Dersim'de bağımsız aday Murat Kur'un kazanmaya olasılığı oldukça yüksektir ve tüm adaylar içerisinde kazanmaya en yakın, güçlü alternatiftir. Bu görüldükçe kitlesel seferberlikle bu çalışmayı belediye başkanlığı konusunda da somut kazanıma taşımak için her alandan dayanışma ve katkılar bu çalışmanın hizmetine sunulmalıdır.

Sonuç olarak DDHD mevcut haliyle bu güne kadaraki faaliyetleriyle olumlu kazanımları altına imza atarak Dersim halkının içerisinde kendisini yer ettiği önemli bir mevzidir. Dolayısıyla DDHD bu anlamda kazanmıştır. Geriye kalan belediye başkanlığını kazanmaktır. Bu ise bu çalışmanın kendi gücüne güvenerek gerici baskılanmalara pirim vermeden kitlelerin olanaklarını kitlelerle birlikte örgütleyip olunmaz sanılan olunur kılmak ve 30 Mart'ta Dersim halkını belediyeye taşımaktır. Bunun dinamikleri, gücü ve iradesi bugün Dersim halkı ve içerisinde yer aldığı Dersim Demokratik Halk Dayanışması'dır. Dersim halkının iradesinin karşısında faşist AKP ve CHP'nin bir hüküm olamayacaktır. Dersime sefer olur zafer olmaz gerçekliğinin somut ifadesi Dersim halkı ise o zaman geriyeye kalan bu halka güvenmek ve halkın iradesini hiçleştirmeden örgütlü bir güce dönüştürmektir. İşte DDHD bugün bunu yapabildiği için kazanmıştır. Ve kazanacaktır. Ve biz bunun bilincindeyiz; eğer bir kazanım olacaksa bu Dersim halkına rağmen değil Dersim halkıyla birlikte olacaktır. Dersim halkının içerisinde yer almadığı ve kendi iradesini temsil etmediği bir "kazanım" bizim açımızdan gerçek ve kalıcı bir kazanım olamaz.

Beyazıt ve Halepçe katliamları unutulmadı

16 Mart 1978'de İstanbul Üniversitesi Beyazıt Kampusu'nda faşistlerce katledilen Hatice Özen, Cemil Sönmez, Baki Ekiz, Murat Kurt, Abdullah Şimşek, Hamdi Akıl ve Turan Duran 31'inci ölüm yıldönülerinde ülkenin birçok yerinde yapılan eylemlerle anıldı. Halepçe'de Saddam rejimi tarafından katledilen Kürtlerin de anıldığı eylemlerde, Kürt ulusuna yönelik baskılara son verilmesi istendi.

İSTANBUL

"16 Mart'ta Beyazıt'ta katleden devlettir! Onlar akladı, Biz hesap soracağız!" ve "Emperyalizme, şovenizme ve ikiyezül politikaklara karşı, yaşasın halkların kardeşliği! Kürt halkına özgürlük!" yazılı pankartlar açan öğrenciler, iki koldan Beyazıt Meydanı'na yürüyüş gerçekleştirdi. Fen Edebiyat Fakültesi'nden ve Ana Kampus'ten yürüyen öğrenciler sık sık, "Beyazıt faşizme mezar olacak", "Katil devlet hesap verecek", "Üniversiteler bizimidir, bizimle özgürleşecek" diye slogan attı. Öğrencilerin kampusten çıkmasına polis tarafından izin verilmemesi üzerine öğrenciler, Ana Kapı önünde kol kola

giriş kenetlendi. Öğrencilerin kararlı duruşu üzerine polis, İstanbul Üniversitesi Ana Kapı'sını açmak zorunda kaldı.

Öğrenciler adına açıklama yapan Deniz Aydın, 16 Mart'ta yapılan katliamın bizzat devlet eliyle gerçekleştirildiğini ve katliamın tetikçilerinin daha sonra devlet eliyle çeşitli üst görevlere getirildiğine dikkat çekti. Beyazıt Katliamı davasının bilerek 'zamanaşımına' uğratıldığını belirten Aydın, "Katliamcı devletin kendini aklama çabasına bir örnek daha karşımıza çıkmıştır" dedi. Yaptıkları eylemin sadece katliamda yitirenleri anmak amacı taşımadığını ifade eden Aydın, "Onların da özlemini duyduğu özgür bir gelecek mücadelesindeki kararlılığımızı dosta-düşmana haykırarak istiyoruz" diye konuştu.

Grup Munzur da Kürtçe ve Türkçe ezgileriyle öğrencilerin eylemine destek verdi. Eylem, yaşamını yitirenlerin varlıklarını yere karanfillerinin bırakılmasıyla sona erdi.

İstanbul'da ayrıca, Gençlik Derneği, Çağdaş Hukukçular Derneği ve Öğrenci Kolektifleri de 16 Mart Beyazıt ve Halepçe katliamlarına dair anma etkinliği düzenledi.

ANKARA

Yüksel Caddesi'nde, İnsan Hakları Anıtı önünde Gençlik Derneği, DGH, Ekim Geçliği, Genç Kurtuluş, Marksist Bakış, Öğrenci Kolektifi, SGD, SDP, TÜM-İGD ve YDG tarafından anma eylemi yapıldı. Gençlik örgütleri adına açıklama yapan Şahan Uyanık, Beyazıt katliamını hatırlatarak, 16 Mart Beyazıt katliamının öğrenci gençliğe gözdagi vermek amacıyla yapıldığını söyledi. Katliamda kullanılan 'USA' markalı bomba ve kurşunların bizzat ordu tarafından sağlandığını ve katliamın onlara polisin gözü önünde yapıldığını hatırlatan Uyanık, katliamda üst düzey devlet yetkililerinin de yer aldığını söyledi.

Faşizmin üniversiteler üzerinde YÖK aracılığıyla sürdürüldüğünü belirten Uyanık, öğrencilerin en ufak hak arama eyleminin soruşturmalara, gözaltılara, tutuklamalara karşılandığını vurgu yaptı. Tüm baskılara rağmen yılmayacaklarını söyleyen Uyanık, "Üniversiteleri, meydanları ve sokakları kana bulayanlardan hesap sormak için örgütlenerek mücadelemizi büyüteceğiz" dedi. Ankara Üniversitesi Cebeci Kampusu'nda da bir anma etkinliği düzenlendi.

ESKİŞEHİR

Anadolu Üniversitesi'nde okuyan devrimci demokrat öğrenciler, Yunusemre Yurdu önünde bir araya gelerek, "16 Mart Beyazıt Katliamı'nın sorumlusu devlettir! Hesabını Soracağız!" yazılı pankart açtı. "Katil devlet hesap verecek", "Bedel ödedik bedel ödeteceğiz" diye slogan atan öğrenciler, kampus içerisinde bir süre yürüyüş düzenledi. Öğrenciler adına yapılan açıklamada, Beyazıt ve Gazi katliamlarının sorumlusunun devlet olduğu dile getirilerek, asıl faileri aklama çabasıyla zaman aşımına uğratan davaların, varolan gerçekliğin üstünü örtmeyeceği vurgulandı. Öğrenciler, Denizlerden, Mahirlerden, İbrahimlerden aldıkları mücadele bayrağını sonuna kadar taşıyacaklarını kaydetti. DGH, DÖB, DPG, Ekim Gençliği, Odak ve Genç Direnişçi tarafından örgütlenen eylem YDG(M) de destek verdi. Eylem, müzik ve şiir dinletisi ile son buldu.

AMED'TE HALEPÇE ANMASI

Dicle Üniversitesi Öğrenci Derneği, Halepçe katliamının yıldönümü vesilesiyle anma etkinliği düzenledi. Dicle Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesi önünde gerçekleştirilen anmada katliamların failerinden hesap sorulmadığı belirtildi. Anmada yapılan konuşmada; Halepçe Katliamı'nda biyolojik ve kimyasal silahların kullanıldığı hatırlatılarak, "Bu katliam, başta Kürt halkı olmak üzere, tarih boyunca yok sayılmış halklara yazgı diye benimsenilmek için iktidarcı-emperyal faşist güçlerin eliyle hazırlanmış bir senaryoydu" denildi.

Açıklamada, şu cümlelere yer verildi: "Bizler Dicle Üniversitesi öğrencileri olarak, insanlık tarihinin yeni Halepçeleri, yeni Qamişoluları, yeni Beyazıtları ve Gazileri yaşamaması umuduyla, tarihe ateşten bir sayfa olarak geçen bu kara günü lanetliyoruz ve bu katliamlarda yaşamını kaybetmiş tüm insanları acıyla anıyoruz."

ADANA ve ÇANAKKALE

Beyazıt ve Halepçe katliamları Adana Çukurova Üniversitesi ve Çanakkale 18 Mart Üniversitesi'nde yapılan anmalar ile de protesto edildi. Anmalarda katliamların gerçek sorumlusunun emperyalist sistem olduğuna vurgu yapıldı.

DGH Dersim'deki yerel seçim çalışmalarını omuzladı

DERSİM- Demokratik Gençlik Hareketi'nin merkezî çağrısıyla Dersim Demokratik Halk Dayanışması'nın seçim çalışmalarına katılmak için Dersim'e gelen DGH aktivistleri, yerel seçim çalışmalarını Dersim halkıyla birlikte omuzladılar. Dersim'in 7 mahallesinde, halkın bütün kesimlerine ulaşmayı hedef alan bir tarzla çalışmalarını sürdüren DDHD, gün geçtikçe daha fazla Dersimli'yi çalışmalarına katıyor, seçim bürosu açılışlarını dahi miting havasında gerçekleştiriyor.

DGH aktivistlerinin Dersim'in yoksul mahallelerinde, halk kitleleri içerisinde yürüttüğü çalışma, aktivistler üzerinde de oldukça olumlu etkiler bırakıyor. Aktivistler bir yandan halkla daha yakın temas kurarak, halkın sorunlarıyla muhatap olurken, diğer yandan, burada edindikleri deneyimleri kendi yerellerine taşıma noktasında motivasyon kazanıyorlar. Dersim'deki çalışmalara katılmak üzere çeşitli illerden gelen aktivistlere, Dersim'deki gözlemlerini ve bu çalışmanın kendilerine kazandırdıklarını sorduk.

Malatya'dan bir katılımcı: İnsanlarla olan diyaloglarımız arttı, birebir iletişime girdik. Bu noktada bizlerin iletişimini güçlendirdiğine inanıyorum. Halkın bu kadar yok sayılması, halkın tepkisini çekmeye neden oluyor. Bizler bu noktada doğru olduğumuzu ve alternatif olduğumuzu halkımıza anlatarak, onlarla güçlü bir bağ kurduk. Her şeyden önemlisi buradaki halkımız gerçek anlamıyla onları dinlediğimizi hissetti. Bütün bunlarla, halkla kurduğumuz bu güçlü bağla birlikte düşündüğümüzde, diyebilirim ki, bu bizim için çok olumlu bir çalışmadır. Belediyeyi almasak dahi bu süreçte bizlerin kazandığını düşünüyorum. Çünkü gerçekten halkla güvenilir bir ilişki kurduk. Bizim için de temel mesele buydu zaten.

Afyon'dan bir katılımcı: Bugüne kadar hep üniversite içinde faaliyet göstermemizden kaynaklı, bugün halk içinde olmak bende güçlü bir heyecan yaratıyor. Halkın yaşantısını, kaygılarını, tasalarını daha net bir şekilde görmemi sağlıyor bu süreç. Doğalında insanlarla olan ilişki-

lerim daha da sağlaştı. Halkın gerçekliğinin farkına varabildiğimi düşünüyorum bu çalışmada. Diğer yerellerden gelen yoldaşlarımla birlikte çalışmak bana güç katıyor. Bundan sonraki çalışmalarımızda daha verimli olacağımı düşünüyorum. Afyon'a döndüğümde daha özverili, daha dinamik ve daha enerjik faaliyet yürüteceğime inanıyorum.

Elazığ'dan bir katılımcı: Ben Elazığ'dan çalışmalara katılıyorum. Dahil olduğum çalışmada halkla bütünleşmemizden kaynaklı kendime olan güvenim arttı. İnsani ilişkilerim bir hayli gelişti. Çelişkileri daha net görebildim. Buradaki diğer arkadaşlarımla birlikte, bir araya gelip, ortak bir şeyler yapabilmeye başladık. Bu nokta bence çok önemli. Özellikle Dersim'in kadınların çalışmaları sahiplenmesinden çok etkilendim. Bu çalışmada birçok kadın özne olmayı başarabildi. Bunun somut örneği de 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'dür. Burada gördüklerim, elbette beni kendi yerimde de motive edecektir.

Amed'ten bir katılımcı: Çalışmaları genel anlamıyla olumlu buluyorum. Halk meclisleri çok önemli. İnsanların kendilerini rahatça ifade edebile-

cekleri bir belediye için halk meclisine ciddi anlamda ihtiyaç vardı. Dışardan gelen bir katılımcı olarak burayı çok olumlu buluyorum. Tecrübemize tecrübe kattı. Kitle çalışması böyle oluyor işte. Gerçekten çok iş yaptık burada. Çalmadığımız kapı kalmadı. Bu çalışma bana da çok olumlu yansıdı. Kendi yerimde faaliyeti yükseltme adına da çok olumlu yansıdı. Geldiğim yerelde kitle faaliyeti çok yoğun değil. Dersim bu anlamıyla çok farklı bir yerde duruyor. Çalışmaları böyle bir noktaya taşıyabilmek de insanı heyecanlandırıyor. Yereli de şöyle etkiledi: İnsanların güveni bir kez daha tazelenmiş oldu bu hareketle. İnsanlar artık şunu diyor: Bunlar önceden de doğru şeyler söylüyorlardı ama artık söylemekle kalmayıp çok iyi şeyler de yapıyorlar. Yapmaya da devam edeceğiz. Genel olarak bütün etkinliklerimizde kitlelilik göze çarpıyor. Bunun nedeni de dışardan gelen arkadaşlarımız değil, Dersim halkıdır. Zaten burada da ön plana çıkan arkadaşlar yereldeki arkadaşlardır.

Amed'ten bir katılımcı: Öncelikle Dersim halkının demokrasi mücadelesine katkısı olan herkese teşekkürlerimi sunuyorum. Devrimci, demokrat ve yurtseverlere yapılan onca baskı ve şid-

detin var olduğu bir dönemde, AKP, CHP gibi düzen partilerinin halkların kurtuluşuymuş gibi gösterilmeye çalışıldığı bir seçim arifesindeyiz. Böyle ikiyezül politikaların olduğu bir zamanda, Dersim halkının duruşu gerçekten de önemli bir yerde. Dersim'de oluşturulan DDHD'nin, halkın duruşunu, tavrını, mücadeleyi bakış açısını bir adım daha ileriye taşıdığını görüyoruz. Özellikle birebir içerisinde yer aldığımız mahalle komisyonları, halktan oy istemekten çok, ileride somutlaştıracamız yeni demokratik devrimde oluşturulacak belediyeçilik anlayışını da halka aktarma, halkla bilgilendirme ve bilgilendirme telaşına girmektedir. Bu çok olumlu bir gelişmedir. Özellikle DGH'nin "kitlelerden kitlelere" söylemi DDHD programına net bir şekilde yansımaktadır. Halkla bütünleşebilmek, halkın çözüm bekleyen sorunlarına, halkla birlikte çözüm getirmek gerçek bir mücadeleyi bilince çıkarmakla olur. Bunun için de mücadeleye veren yoldaşların dört elle mücadeleye sanılmasını ve halkın acılarına ortak olmayı, halkla birlikte yaşamaları, teoride, pratikte bunu yaşama geçirmelerini istiyorum. Ve bir Maraşlı olarak Dersim halkının onurlu mücadelesinin arkasında olduğumu belirtiyorum.

GENÇ YORUM

Sinan ÇAKIROĞLU

Bir tek yaprağın kıpırdaması bile rüzgarı gösterir

Her sınıf, kendi sınıf çıkarları ve iktidarını korumakta ve egemenliğini kurup sürdürmekte ısrar eder. Dünyaya çıkarları penceresinden baktığı için, dünyayı yorumlaması veya dünya görüşü de ona göre şekillenir. Devrimci sınıflara karşın gerici sınıflar, toplumun aydınlanması ve gelişmesi önünde köstek olurlar. Gerçeklerin açığa çıkarılarak öğrenilmesini istemez, bilakis, onları halk kitlelerinden gizleyerek toplumu gerici emellerine uygun olarak eğitirler. Gerici sınıfların çıkarları, onların bilimsel dünya görüşünü savunmalarına izin vermez. Çünkü, nesnel-bilimsel gerçekle onların sınıf çıkarları örtüşmez. Dolayısıyla dünyayı yorumlamalarında objektif olmaz-olamazlar.

Devlet ve sistemi elinde bulunduran hakim sınıflar, kitle iletişim araçları, bilgi erişim araçları, eğitim-öğretim kurumları, medya ve diğer olanakları ellerinde-denetimlerinde bulundurma avantajlarıyla toplumu şekillendirmede etkin olurlar. Kendi ideoloji ve kültürünü aralıksız olarak kitlelere empoze eder, onların dünya görüşlerini kendi lehlerine etkilerler. Diğer sebeplerle birlikte bu realite göz önüne alındığında, bilimsel görüşlere rağmen yanlış ve gerici fikirlerin geçici de olsa yaygın olması ya da taban bulması anlaşıldır. Ama kabul edilir değildir. Çünkü, geri ve hatalı fikirler gerici sınıfları besler. Her gerilik ve yanlış eğilim düzeltilerek ilerletilmeye adaydır. Toplumdaki yozlaşma ve çürüme emperyalizm ve diğer gerici sınıflardan bağımsız değildir. Gerici sınıfların etkilerini gösteren her gelişme, uygun mücadelelerle karşılanmak, aşılacak zorundadır.

Marksist dünya görüşü ve sınıflar savaşı teorisi-bilimiyle yeterince aydınlatılmamış; devrimci sınıf bilinci zayıf ve proleter enternasyonalizmi ruhuyla eğitilmemiş; bilakis, gerici sınıf ve idealist felsefenin her türlü kuşatması altında adeta kendisine yabancılaştırılarak geri bırakılan geniş halk kitleleri içinde; milli ve dini duygular son derece hassas, yaygın ve güçlüdür. İki duygu da emperyalizm ve gerici sınıfların işine fevkalade gelmektedir. Biriyile uyuşturur, diğeriyle vuruşturur... (Emperyalizmin esas eğilimi ulusal köleleştirme olsa da, aynı emellerle yer yer ulusal hareketleri kıskırttığı da bilinmektedir. Emperyalist böl-parçala-yönet politikası gereğince ulus ve halklar birbirine kırıdırılır. Bölgesel ya da etnik çatışma ve savaşlarla emperyalizmin her türlü çıkarları tesis edilmekle birlikte, bu çatışma koşullarında kurtarıcı olarak emperyalist güç devreye girerek, çatışarak-vuruşturarak zayıflatıldığı ve böylece tahakkümü altına almak istediği gücü, kendisine muhtaç duruma düşürerek, boyun eğmeye ve "yardım"lar alarak bağımlılığı ya da istenen şartları kabul mecbur bırakır. "Barış gücü", "demokrasi elçisi" gibi haydutluk teranelerinin gerçek yüzü de budur.)

Sınıflardan beslenmeyen bir tek insan aktivitesi gösterilemez. İnsanın her davranışı, onun sınıf tavrını anlatır. İster duygu dünyasında taşınanlar olsun, isterse maddi dünya üzerinde sergilenen faaliyetler olsun, hepsi sınıflardan birine aittir ve o sınıf çıkarlarını temsil eder. Bir sınıfın durumu, diğerinden bağımsız değildir. Birinin ilerlemesi diğerinin gerilemesine yol açar. Sınıfların her ilerliği, sınıf mücadelesinin bir parçası olup, sınıf egemenliğine hizmet eder. Sınıflardan bağımsız olmayan toplumsal yaşamda her şey, sınıflar mücadelesiyle açıklanabilir. Eğer böyle ise (ki, öyledir), o halde gerici sınıfların şiddetle dayalı egemenliklerini daha kusursuz devam ettirebilmek için toplumsal bilinç üzerinde yarattığı her türlü tahribat sınıf mücadelesi sorunu olup, son tahlilde sınıf mücadelesine havale olmuş demektir. Tüm gerici etki ve izlerin köklü çözümü, salt politik iktidarı ele geçiren devrimle değil, Kültür Devrimleriyle, sınıfların ortadan kaldırılmasıyla mümkündür.

Toplum ya da kitlelerin bilincini bulandıran ve tabii ki, geri fikirlerin prim görüp yaygın olmasının bir sebebi de; bir toplumu yönetebilmenin adeta "altın kural"larından birinin, o topluma ideolojik ve kültürel bakımdan hükmetmekten geçtiğini iyi bilen gerici egemen sınıfların, tarihten beri halk kitlelerine; kendi sınıf iktidar ve çıkarlarını onlarıncı gibi takdim etmesi (yutturmaya başarmaları?), devlet ve iktidarın millet ve halka ait olduğu (milli hisler kullanılarak) vaazı gibi, amaçlı olarak daha birçok yalan-yanlış düşünceler empoze etmesi gerçektir vb. Faşist devlet tarihi boyunca; kuruluşundan beri ve kuruluş amaçları itibarıyla de başından beri has faşist parti durumundaki CHP, halk kitlelerine "sol parti", "halkçı parti" olarak sunulup kabul ettirilmesi mi ve toplumdaki bu yanılsama ya da toplumun aldatılması hala devam etmektedir de. Açdır ki, bu yanılsama salt kitlelere ait değil, kimi devrimci çevrelerde de mevcuttur. Bu çarpıcı gerçekler, aynı zamanda iki ideolojinin üstünlük mücadelesinin ne kadar zor ve tek yanlı olarak büyük eşitsiz şartlara sahip olduğunu, sınıflar mücadelesi görevlerinin ve devrimci mücadelenin ne kadar çetin olduğunu da gösterirler.

Toplum ve kitlelerin zehirli görüşlerle uyuşturulup, reflekslerinin köretilmesine ve bunun gibi yapay çelişkiler yaratma suretiyle, yaratılan bu çelişkilerin kırıştırılmasıyla halk kitlelerinin bölünüp düşmanlaştırılmasına yarayan her türlü gerici nifak ve yanlış eğilimin karşısına sınıf tavrıyla çıkmak, bu bağlamda her türlü yanlış görüşle mücadele etmek geleceğin inşası için vazgeçilmezdir. İki çizgi mücadelesi ertelenemez. Geri yaklaşımlarla uzlaşmaz, gerici hiçbir unsura göz yumulamaz.

Clinton'un ziyareti ve Irak'ın yapılandırılması

Son dönemlerde yoğunlaşan gündemler ve görüşmeler Ortadoğu'da yeni bir döneme işaret ediyor. Clinton'un Ankara ziyareti bunu işaret ediyor olup Nisan'da Obama'nın ülkeyi ziyareti, tabloyu daha da netleştireceğe benziyor. Clinton'un, Nisan'da Obama'nın Ankara'yı ziyaret edeceğini söylemesi gündemde epey bir yer işgal etti. Obama'nın Ankara'yı tercih etmesinin nedenleri, nelerin görüşüleceği hat-ta bu ziyaretle birlikte önemli gelişmelerin yaşana-cağı medyada genişçe yazıldı, sayfalar dolusu değerlendirmeler yapıldı. Bunu Cumhurbaşkanı Abdullah Gül'ün İran ziyareti öncesi açıklamaları izledi. İran'a hareket ettiği sırada Gül'ün, "Obama'yla birlikte ye-ni dünya düzeni kurulabilir" demesi dikkat çekti. Da-ha bir öneme sahip diğer bir açıklama ise Gül'ün "Kürt sorununda iyi şeyler olacak" demesiydi.

ABD'nin planı meyvelerini veriyor

Clinton'un Ankara ziyaretinde yaptığı görüşmeler ile PKK'nın tasfiyesi ve Irak'ın geleceği konusunda yap-tığı açıklamalar önemli bir yerde duruyor. Son za-

manlarda PKK'nın silahsızlandırılması ve tasfiye edil-mesi planı üzerinde ABD'nin öncülüğünde geliştiri-len diplomasi meyvelerini veriyor. Aylar öncesinde başlayan ve Irak'ın yapılandırılması çerçevesinde is-tenen TC-Irak (Merkezi Irak hükümeti ve Kürt Bölge-sel Yönetimi) ilişkileri son günlerde yoğunluk kazan-mıştı. Sağlanan mutabakat sonucunda Türk devleti, Irak ordusunun yeniden yapılandırılması görevini üstlenecek. Genelkurmay İkinci Başkanı Orgeneral Hasan İğsız'ın 4 Mart'taki Bağdat ziyareti sırasında yapılan görüşmelerde varılan anlaşmanın imzalan-ması bekleniyor. İmzalanacak anlaşmanın bir 'Muta-bakat Muhtırası' olacağı yönünde değerlendirilmesi dikkat çekiyor.

'Siyasi ilişkilerle birlikte askeri ilişkiler de gelişmeli'

Genelkurmay İkinci Başkanı İğsız'ın ziyaretinin 'siyasi ilişkilere paralel olarak askeri ilişkilerin de geliştiril-mesi maksadıyla' gerçekleştiği belirtiliyor. İğsız'ın,

gerçekleştirdiği temaslarda Irak Savunma Bakanı, Irak Genelkurmay Başkanı ve Irak'taki ABD Kuvvetleri Ko-mutanı ile Irak ordusunun yapılandırılmasını görüştü-ğü kaydediliyor. Yapılan görüşme ve anlaşmaya varı-lan 'Mutabakat Muhtırası' PKK'nın silahsızlandırılması ve tasfiye edilmesini de kapsıyor. Zira Güney Kürdis-tan'daki PKK varlığıyla mücadele, Barzani liderliğinde-ki Kürdistan Bölgesel Yönetimi'nin TC ve ABD ile oluş-turulan 'Üçlü Mekanizma' (ya da Üçlü İttifak) içerisine merkezi Irak hükümeti de dâhil edilmişti.

'Ortak Komuta Merkezi' resmen faaliyete geçmişti

Henry Barkey'in Obama'ya sunduğu Kürt raporun ardından 'üçlü ittifakın' görüşme trafiği dikkatlerden kaçmadı. Türk Devletinin Irak Özel Temsilcisi Murat Özçelik, Kürt yönetimi Başkanı Mesut Barzani'yle gö-rüşmüştü. Görüşmeden sonra Hewler 'Ortak Komu-ta Merkezi'nin resmen faaliyete geçtiği ve ABD Mer-kez Komutanlığı'nın da PKK'ye karşı iki insansız sa-vaş uçağını TSK'ya tahsis ettiği bildirilmişti. Yine 'eve dönüş planı'nın gündeme alındığı ve somut kararlar çıktığı görüşmede bu planın Barzani öncülüğünde yürütüleceği ağıktan dillendirilmişti.

ABD Irak'ı TC'ye mi emanet ediyor?

Türk devletiyle ilk görüşmesini Dışişleri Bakanı Ali Babacan'la yapan ABD Dışişleri Bakanı Hillary Clin-ton, Başbakan Erdoğan ve Cumhurbaşkanı Gül'le de görüşmüştü. Babacan'la görüştükten sonra CNN Türk'te Mehmet Ali Birand'ın sorularını yanıtlayan Clinton, Kürt ulusal sorunu konusunda eski ABD Baş-kanı George Bush yönetiminden farklı bir politika iz-lemeyeceklerini, PKK'yı 'ortak düşman' olarak gör-düklerini ve PKK'ye karşı Türk devletiyle geliştirdik-leri işbirliğine devam edeceklerini belirtti. PKK'ye karşı istihbarat desteğinin artırılması yolları üzerin-de çalışmakta oldukları, Clinton'un açıklamaları ara-sındaydı. Nisan ayında Türk devletini ziyaret edece-ğini hatırlatan Clinton'un altını çizdiği şu sözler, Irak'tan çekilmesiyle birlikte Irak'ta dengelerin duru-mu, denetimin nasıl sağlanacağı, Türk devletine böl-gede nasıl bir misyon biçildiğinin ip uçlarını taşıyor: "Şu anda Irak'tan askerlerin çekilmesinin planlan-ması safhasındayız. Henüz yapılması gereken çok iş var. Ne zaman, nasıl çekileceğimizi tartışırken; NATO müttefikimiz olan Türkiye ile konuşacağız" açıkla-masında bulundu. Benzer şekilde Genelkurmay İkin-ci Başkanı İğsız'la görüşen Irak'taki ABD Kuvvetleri Komutanı Odierno'nun, PKK'ye karşı istihbarat pay-laşımının ötesine geçen daha aktif işbirliğinin bek-lendiği yönlü açıklamaları dikkat çekiyor. Diğer yan-dan Gül'ün, Mart'ın sonunda yapacağı Irak ziyaretin-de güvenlik, enerji, ekonomik, siyasi konuları görü-şülecek ve işbirliği sağlanacak olması akıllara, 'çeki-lecek olan ABD Irak'ı, Türk devletine emanet mi edi-yor sorusunu' getiriyor.

Bhattarai uyardı:

Hükümete karşı yeni bir komplo var

Nepal'de devrik kralın Hindistan ziyareti bölgede hareketliliğin yaşandığına işaret ederken, şüphe-lere de neden oldu. Nepal'de monarşinin devril-mesinden sonra Nepal Komünist Partisi Mao-ist(NKP-M) öncülüğünde kurulan demokratik cum-huriyetin Finans Bakanı Dr. Baburam Bhattarai, Nepal'in devrik kralı Gyanendra'nın çıktığı Hindis-tan turuna bazı politik liderlerin katılmak için koş-turmasını Hindistan'da tertiplenen bir komploya işaret ettiğini söyledi.

Bhattarai, Hindistan'daki hareketliliğin hükümeti devirmeye yönelik bir amaç taşıdığını belirterek, böyle bir girişimin sonuçlarının ağır olacağını belirt-ti. Bhattarai, Gyanendra'nın Hindistan'ın en yüksek hükümet görevlileri politik liderleri ile bir dizi gö-rüşme yapmasının normal olmadığını ve gezinin ki-şisel bir gezi olmadığını kaydetti. Bhattarai, devrik kralın Hindistan'dan destek almak ve siyasi bir güç edinecek hükümet karşıtı komployu canlandırmak niyetinde olduğunu belirterek, tüm siyasi aktörleri olacaklar konusunda uyardı.

İran halkı ayaklandı

Zamlara, hayat pahalılığına ve İran devletinin baskı-larına karşı Meriwan halkı sokağa çıktı. Tepkisini göstermek için sokağa çıkan 2 Mart'ta başlayan iş-yan yayılıyor. Devrim Muhafızları (İran ordusu) ile çatışmaların yaşandığı protestolarda, araçlar ateşe verildi. Genel grevlerin ilan edildiği Merivan kent-inde yaşam koşullarının zorlaşması, işsizlik, fiyat ar-tışları ile sınır ticaretine getirilen engellemeleri pro-testo eylemlerinde kepenkler kapatıldı. Merwanlı-lar bankalardaki paraları çekme ve faturaları öde-meme çağrılarını yaptı. Halkın eylemlerini bastırmak için ise Devrim Muhafızları birlikleri ile devletin kon-tra güçleri Besic devreye sokuldu. Sokak eylemle-rinde en az 25 kişinin gözaltına alındığı belirtildi.

'Eylemim işgale karşı doğal cevaptı'

ABD eski Başkanı Bush'a Irak'taki basın toplantısı sı-rasında ayakkabı fırlatan Iraklı gazeteci Muntazar El Zeydi'ye 'ABD demokrasi bahşediler!' 3 yıl hapis verildi. İşgal ve katliamlara imza atan ABD Başkanı-na ayakkabı fırlatan ve işgalci-katliamcı Bush'u ABD tarafından işgal edilen ülkesinde teşhir eden El Zey-di, suçsuz olduğunu ve eyleminin işgale karşı doğal bir cevap niteliği taşıdığını belirtti. Mahkeme kar-nın okunması sırasında Zeydi, "Çok yaşa Irak" sloga-nını haykırdı.

Kararın ardından açıklama yapan Zeydi'nin kardeşi Uday El Zeydi, adaletle güvenmediklerini, kararın önceden hazırlanmış olduğunu söyledi. Hiçbir sa-vunma talebinin mahkeme heyetine göz önüne alınmadığının altını çizen Savunma Heyeti Başkanı Diya El Sadi ise, kararın temyize götürüleceklerini be-lirtti. Kardeşinin hayatının tehlike altında olduğunu inandıklarını söyleyen Uday, "3 yıllık hapis cezasını çekmekte olduğu sırada öldürülebilir. Bu nedenle kardeşimizin cezasını Irak dışında çekmesini talep edeceğiz" dedi.

Sorumluluğun bedeli 3 yıl değil, ölüm de olabildi

Gazeteci Zeydi'nin 3 yıla mahkûm edilmesi için her-hangi bir hukuk maddesi, hukuk süreci gerekmi-yordu. Irak uşak sınıflarının efendisi ABD ve onun başkanına ayakkabı fırlatması yeterliydi. Zira Zey-di'nin işgal ve katliamlarından dolayı ABD Başkanı-nın suratına ayakkabı fırlatması, teşhir ederek rüs-va etmesine ne ABD, ne de uşağı Irak devleti ta-hammül edebilirdi. Sonuç olarak Zeydi, işgal edilmiş bir ülkenin ve katledilmiş bir halkın onurlu insanı olarak ve üstelik gazeteci olarak yaptığı eylemin suç olmadığını, bir hak olduğunu haykırıyor. Bu so-rumluluğun bedelinin 3 yıl, beklî de ölüm oldu-ğunun bilincinde olarak. Zeydi'yi yargılamaya kalkışan katliamcı ve sömürücüler, hakların kendilerini yar-gıladığını bilmiyor hayamazlar.

NATO yeni sürece hazırlığını tamamlıyor

NATO, emperyalizmin yeni sürecine, yeni yönelimine göre konum almak için hazırlıklarını tamamlama adımlarını hızlandırıyor. NATO üyesi 26 ülkenin dış iş-leri bakanlarının 5 Mart'ta Brüksel'de gerçekleştirdiği toplantıda ittifak meseleleri ve Nisan ayında yapıla-cak NATO zirvesi görüşülürken, Rusya'yla ilişkilerin geliştirilmesi kararı çıktı. Toplantıda Ortadoğu, Afga-nistan, Somali, Kosova ve Fransa'nın NATO'nun aske-ri kanadına geri dönmesi, Gürcistan ve Ukrayna'nın Birliğe dahil edilmesi gibi konuların yanı sıra, NA-TO'nun yeniden yapılandırılması çerçevesinde geniş-leme ve ittifaklar meselesi görüşüldü. Nisan'ın ilk haf-tasında yapılacak NATO zirvesinde yayınlanması dü-

'NATO-Rusya konseyini yeniden oluşturalım'

Zirve öncesi gerçekleşen toplantıda Rusya ile olan ilişkiler tartışılarak, Rusya ile ilişkilerin tekrardan ku-rulması kararı çıktı. ABD ve NATO'yu her geçen gün kaygılandıran Rusya'nın yanı sıra Şangay İşbirliği Örgütü'nde yer alan Çin de masaya yatırıldı. Toplantıda İngiltere Dışişleri Bakanı David Miliband'ın NATO-Rus-ya konseyinin yeniden oluşturulması gerektiği öneri-si NATO'nun temel gündemlerinde bu meselenin yer aldığını gösteriyor. Miliband, "Rusya'nın Batı ile yeni-den bağlanmaya ne kadar ihtiyacı varsa, Batı'nın da Rusya ile yeniden bağlanmaya o kadar ihtiyacı var" derken; toplantıya ilk kez katılan ABD Dışişleri Baka-nı Hillary Clinton ise, "Ortak menfa-

atler için Rusya ile yeni, taze baş-langıç zamanı. Bunun yolu ince-lenmeli. Rusya ile yakın işbirliği, Af-ganistan halkına yardım için de önemli" dedi. Rusya ile ilişkilerin geliştirilmesi kararının alındığını açıklayan NATO Genel Sekreteri Ja-pa de Hoop Scheffer, Rusya ile Gürcistan'ın toprak bütünlüğü gibi ko-nularda temel görüş ayrılıklarının devam ettiğini, bununla birlikte "terörizmle mücadele, Afganis-tan'daki NATO askerlerinin ikmali ve uyuşturucu ticaretinin engellen-mesi!" gibi konularda "küresel bir oyuncu" olan Rusya ile işbirliğinde fayda gördüklerini ifade etti.

ABD'den Rusya'ya: Çıkarlarımızda ortağız

NATO toplantısında Rusya ile ilişkilerin geliştirilmesi kararının hemen ardından ABD Dışişleri Bakanı Hillary Clinton, soluğu Lavrov'un yanına aldı. Yeni görevle birlikte Rusya ile ilk görüşmesini gerçekleştiren Clin-

Rusya'nın gündemi silahlanma

ABD-NATO cephesine karşı hamle geliştirme noktasında geri durmayan Rusya, silahlan-maya büyük kaynak ayırma kararı aldı. Dünya ekonomilerini etkisi altına alan krize aldır-mayan Rusya, üç yıl içerisinde 1.5 trilyon dolar harcama yapmayı planladığını açıkladı. Rusya Savunma Bakanlığı tarafından yapılan açıklamada, Rusya'nın 2009 savunma harca-malarında herhangi bir kısıntıya gitmeyecekleri, aksine silah alımlarının arttıracakları be-lirtilti. Buna göre, 2009 yılında Rusya ordusunun yeni uçak, helikopter, füze sistemleri, sa-vaş gemisi ve denizaltı alımı yapılacağı ifade edildi.

Öte yandan Rusya, bağımsızlığını ilan eden Abhazya'da kurmayı planladığı askeri üsse Ka-radeniz donanmasından gemileri konuşlandıracağı belirtildi. Kırım limanındaki donanma gemilerinin Abhazya limanında konuşlandıracağı haberi Rus askeri yetkilileri tarafından da doğrulandı.

şünülen 'İttifakın Güvenliği Bildirisi'nin incelendiği toplantıda, Kafkasya'daki gelişmeler, Rusya ile ilişki-lerin gidişatı, NATO'nun modernizasyonu ve mütte-fiklerin bütçe katkıları dosyalarının zirveye kadar so-nuca vardinilmesi öngörüldü.

röportaj

‘Devletle Kürtler arasındaki bu süreç değişimi dayatacak’

Abdullah Demirbaş: Ya devletin inkâr ve imha politikaları ya da barış, özgürlük ve demokrasi isteyen politikalar üstün çıkacak

Sur Belediyesi Başkanırken ‘çok dilli, çok kültürlü belediyeçilik’ projesini uygulayan, bu nedenle belediyeden azledilen ve 2009 yerel seçimlerinde DTP’den Sur Belediye Başkanlığına aday olan Abdullah Demirbaş ile yerel seçimler, çok dilli belediyeçilik, devletin ‘Kürt açılımları’ ve demokratik özerklik üzerine söyleşi gerçekleştirdik.

‘Çok dilli, çok kültürlü belediyeçilik anlayışımız meşru ve hukukidir’

Öncelikle 2007 yılında, “çok dilli, çok kültürlü belediyeçilik” projesi nedeniyle belediyeden azledilme sürecinizden bahseder misiniz?

Abdullah Demirbaş: Belediye hizmetlerinin daha anlaşılır, etkili ve verimli olabilmesi için halkın bizi anlayabilmesi, bizim de halkı daha iyi anlayabilmemiz için resmî dil Türkçe’nin yanı sıra Kürtçe, Ermenice, Süryanice, Keldanice, Arapça ve İngilizce dillerinde de hizmet vermeye ilişkin bir karar aldık. Bu belediye meclis kararı Eylül 2006’da alındı. Daha sonra bunu kamuoyuyla paylaştık. 2007 Temmuz ayında ben görevden düşürüldüm, meclisimiz de feshedildi. Bu kararı almamızın bir sosyolojik, tarihsel gerçekliği vardır. Suriçi tarihi bir yer. Yani çok farklı medeniyetlerin, çok farklı halkların, kültürlerin, inançların yaşadığı bir yer. Biz de bu tarihsel gerçekliği gördük. İkincisi, 8920 aile üzerinden bir araştırma yaptık. Bu araştırmada halkın bizden beklentileri nedir, bizden ne istiyor, bize nasıl bakıyor, yanı sıra şöyle bir soru sormuştuk: “Konuştuğunuz dil nedir?”. Biz de yaptığımız araştırmaya binaen, belediye hizmetlerinin resmî dil Türkçe’nin dışında, bu dillerde de verilmesine dair bir karar aldık. Bu konuda çeşitli çalışmalar yaptık. Bütün bunlardaki temel amaç şuydu: En etkili, en verimli, en medeni hizmeti verebilmek... Ve hizmetimizin de anlaşılabilir olması gerekiyordu. Aynı şekilde bizim de hizmet verdiğimiz insanları tanımamız, anlamamız gerekiyor. Bunun için de bu kararı aldık ve bu karar sonrasında görevden alındık.

Her şeyin karar alıcısının merkez olduğu bir yaklaşımı değil, yerelin de aynı şekilde karar alıcı bir yaklaşımı savunuyoruz. Bütün bunlar aynı zamanda demokratik özerk Kürdistan’ında olan bir yaklaşımı getirecektir. Bu da demokratik cumhuriyete götürecektir

P e k i
tekrar seçildi-
ğinizde bu projeyi
hayata geçirmeyi düşün-
üyor musunuz?

Evet. Bu proje, ayrıca şu anda DTP seçim bildirgesine girdi. Ve bütün belediyelerimiz çok dilli, çok kültürlü hizmeti esas alacak ve bunu aynı şekilde devam ettirecektir.

Tekrar uygulamaya koyduğunuzda, yine aynı şekilde karşılaşırsınız sizce?

Bizim bu projemizi hükümet çaldı ve uyguluyor. Dolayısıyla yapmaya devam edeceğiz, çünkü haklı, meşru, hukukidir. Biz bu kararı aldık, bize göre hukukidir. Biz haklı, meşru, hukukî kararlarımızı uygulamaya devam edeceğiz. Bunun bedeli ne olursa olsun... Demokrasi an-

cak böyle gelişir. Mücadele verirken bulduğumuz konum, mevki ne olursa olsun halkımızın özgürlük çabası için, mutlaka yapmamız gereken bir şeyler var

‘Merkeziyetçilik yerine yerinde yönetim ilkesi esas oldu’

Kürt ulusu ve siyaseti yerel seçimlere ayırca bir eğilim gösterdi. Gücünü bu anlamda sefer etti. Yerel seçimler, yerel yönetimler bağlamında Kürt ulusal sorununun çözümü nerde duruyor?

Biz, yerel yönetimleri demokrasi okulu olarak görüyoruz. Yani bu ülke demokratikleşecekse, böyle bir yaklaşım varsa, bu yerel yönetimler üzerinden yapılır. Niye? 80-85 yıllık cumhuriyet, katı merkeziyetçi, totaliter bir yaklaşım ortaya çıkardı. Her şeyin tek merkezde toplanması, tek dil, tek millet, tek devlet, tek bayrak mantığıyla hareket etmesi aslında Türkiye’nin yaşadığı ağır sorunlarının en temel felsefi ve ideolojik nedenidir. Çünkü dünyada artık “yerinden yönetim” ilkesi veya “yerindelik” ilkesi giderek daha esas olmaya başlıyor. Yani halka en yakın ve en ona ulaşılabilir yönetim anlayışları daha çok benimseniyor. Ve temel şey merkeziyetçilikten çok artık “yerindelik’e” gidiyor. Bu temelde biz diyoruz ki, bu ülke demokratikleşecekse bu, bireyin özne olmasıyla sağlanacaktır.

Bu nasıl bir anlayışla, hangi yöntemle sağlanacak?

Bunu sağlayacak en iyi yönetim anlayışı ve mekanizma yerel yönetimlerdir. Yerel yönetimler halka en yakın kuruluştur. Halkla iç içe olan, halka hizmet götüren, halkla bütünleşen

en yakın mekanizmadır. Bizim demokratik özerklik projemizdeki temel yaklaşım şudur: Bir kere herkesin karar alma süreçlerine katılarak, kendisini değiştirmesi, kendi si olabilmesi ve özgür bireyin bir özgür toplum yaratması. Bunu nasıl sağlayacağız? Sokakta, mahallede, ilçede veya semtte meclisleşerek yapacağız bunu. Tek başına merkezin veya tek başına yerel yönetimin alacağı bir karar değil, merkezinde de, yerel yönetimin de içinde yer alacağı bir karar mekanizması olacak. Bizler devletin katı merkeziyetçi yaklaşımını eleştirirken, ayrıca yerel yönetimlerin kendisinin de merkezileşmesini doğru bulmuyoruz. Bizim temel yaklaşımımız bu. Bunu, bununla sağlamak mümkün.

‘Yerel yönetim anlayışımızda çok kimliklilik ve demokratik özerklik var’

Yerel yönetim anlayışınızın temelinde neler yer alıyor?

Temsilîyetleri söylerken çok kültürlülük, çok kimliklilik, çok dillilik ve çok inançlilik temel olacaktır. Öyleyse, halkın kendisini katması, ay-

nı zamanda kendi kültürüyle, kendi kimliğiyle, kendi diliyle de olacak. Bu, yönetim sürecine katmada da aynı şekilde olacak. Mekanizma onların da temsiliyetini esas alacak ve onların da varlığını kabul edecek. Bununla kendimizde değişim yarattırsak, bugün karşıtımız olan sistemi de değiştirir, dönüştürürüz. Yani kimsenin bize demokrasi vermesini beklemeden veya tepeden inme bir yaklaşım beklemeden, önce demokratik mekanizma ve demokratik yaklaşımı kendi içimizde gerçekleştirecek bu, sistemde de demokrasinin gelişimini sağlar.

‘Demokratik özerklik projesi stratejik yaklaşımımızdır’

Peki demokratik özerklik anlayışı nasıl bir yönetim modeli öngörüyor?

Türkiye’nin katı merkezi yapısının değiştirilmesi yönündeki demokratik özerklik projemizin temeli şu: Türkiye coğrafi temelde, yirmi ila yirmi beş bölgeye ayrılmalı. Devletin resmî dili, bayrağı ve mevcut sınırları esastır. Ama bunun içinde devletin resmî dilinin yanı sıra, bölgedeki dilleri de esas alan, hem bu dillerde eğitim verecek, hem de kamusal alanda o dillerin kullanılmasını sağlayacak bir mekanizmadır. Mesela belirli alanlar hariç maliye, eğitim, sağlık gibi organlar yerelde olmalı. Ve bir diğer önerimiz mutlaka yerel parlamentolar olmalı. Demokrati özerklik pro-

yapı yaptırmak, dönüştür, dönüştürmek yaklaşımımız var. Bizim çok dilli belediyeçilik anlayışımızın temelinde de bu var. Biz sistemin adım atmasını beklemeden, fiili ve meşru mücadele temelinde bir adım attık. Bugün bakın, bizim attığımız adım, sisteme de adım atıyor. Sistemin dönüşümünü sağladık. Bu anlamıyla önemlidir. “Yahu sistem kanunları değiştirsin, bir şeyler yapsın, bizim de şu şu haklarımızı yasal güvenceye alsın da biz ondan sonra başlarız” demedik. Yaptık, şimdi sistem kendisi dönüşüyor. Şu anda, mesela mahalle meclislerini biz oluşturmuşuz. Şimdi biz bunları yan kent konseyi haline getireceğiz ve bu mekanizma doğru oturursa inanıyorum ki, sistem de kendisini buna göre değiştirecektir.

Yani anladığımız kadarıyla yerel yönetimler, ‘demokratik özerklik’in ilk adımı gibi görünüyor?’

Bu konuda aslında bizim bir farklılığımız daha var. Evet, dışarıya bu anlamıyla e l e

Daha önce parlamenterimiz yoktu. Siyasal temsilimiz belediyeler üzerinden yapılmaya çalışılıyordu. Ama şimdi artık biz siyasal temsilimizi burada yapmayacağız. Toplumsal dönüşüm projemizi yerel yönetimler üzerinden uygulayacağız.

alıyoruz, meclisler oluşturuyoruz. Ama belediyelerin mevcut yönetim yapısı, hiyerarşiktir. İktidar odaklıdır yani. Biz belediyelerin iç işleyişinin de demokratikleşmesi gerektiğine inanıyoruz. Mesela bu temelde de önerilerimiz var, projelerimiz var. Belediyenin çalışanları hiçbir şekilde söz, yetki, karar sahibi değil. Hatta meclisin de çok fazla fonksiyonu yoktur. Biz bu temelde, dışındaki bu meclisleşmeyle belediyenin iç işleyişinin de bir koordine içinde olması gerektiğine inanıyoruz. Mesela diyelim ki, belediyede 300 tane personel var ve 10 kişiyi temsilen bir kişi düşünün. 30 kişilik bir çalışanlar meclisi oluşturulacak. Bunun yürütmesi olacak. Ama aynı zamanda çalışanlar meclisini besleyen birim meclisleri olacak. Yani artık zabıta birimi başkana endeksli olmayacak. Bir birimin kararları, işleyişi ve üstleneceği görev ve yetkilerin, hem dışındaki meclislerin, hem de belediyenin kendi iç işleyişinin ortaklaşa koordineli alacağı kararlar sonucu olacak. Karar alma süreçlerine herkes katılınca, o kararı herkes uygulamış olacak. Bu temelde, biz, birim meclislerini oluşturacağız.

Belediye olarak böyle bir pratik deneyiminiz oldu mu?

Bir temizlik biriminde bunu yaptık. Birim meclisi, “Öncelikli sorunlar nedir? Çözüm nasıl olacaktır?” soruları üzerinde durdu. Biz bu katılım sürecinde kendi temizlik araçlarımızı ve çocuklarımızın oyun gruplarını kendimiz ürettik. Mesela dışarıdan küçük traktör almamız gerekiyordu. Dışarıda tanesi 15-20 bin TL olan, yani yaklaşık 200-300 bin TL tutacak traktörleri biz, bu katılımlık sayesinde, kendimiz ürettik ve 10 tane küçük traktörü de monte ettik. 21 bin TL’ye kırdık. Yine aynı şekilde zamandan tasarruf oldu. Yoğun kış koşullarında rahatlama söz konusu oldu.

‘Artık siyasal temsiliyetimiz var ve toplusal dönüşüm uygulayacağız’

Bir söyleşide, “belediyeler artık kimlik siyasetinin bir aracı olmayacak” demiştiniz. Anladığımız kadarıyla yerel yönetimler Kürt ulusal sorununun çözümü konusunda da önem taşıyor. Bunu biraz daha açar mısınız?

Aslında ben şöyle bir şey söyledim, bizim bugüne kadar hizmet yönümüz öne çıkmadı. Niye? Siyasal temsiliyetimiz yoktu, ondan. Yani parlamentoda temsil edilmediğimiz için, siyasî söylemlerimiz daha fazla öne çıkıyordu. Hâlbuki hizmet yapıyorduk. Ama bundan sonra parlamentoda temsil ediliyoruz. Dolayısıyla biz ağırlığımızı daha çok hizmete vereceğiz. Ve bu yönümüzle ortaya çıkacağız. Ama bu hizmet kimlik siyaseti veya halkımızın demokrasi değerlerinin siyasetini yapmayacağımız anlamına gelmez. Zaten yaptığımız hizmetin kendisi de bir siyasettir. Yani sorun şu: Daha önce parlamenterimiz yoktu. Siyasal temsiliyetimiz yoktu. Siyasal temsiliyetimiz belediyeler üzerinden yapılmaya çalışılıyordu. Ama şimdi artık biz siyasal temsiliyetimizi burada yapmayacağız. Ne yapacağız? Toplumsal dönüşüm projemizi yerel yönetimler üzerinden uygulayacağız. Benim söylemek istediğim o.

‘Kazanan farklı değişimlere neden olacak’

Devlet bu yerel seçimlere ‘hayati bir mesele’ şeklinde bakıyor. Diğer taraftan Kürt ulusal hareketi de meseleye ‘hayati’ bakmakta. Ergenekon operasyonunda da somutlaşan ciddi bir yeneden yapılandırma sürecinden geçiliyor. Devlet şimdi de Kürt sorununa çeşitli açılımlarla, bir takım uluslararası taşıfje projeleriyle yoğunlaşmış durumda. Kürt ulusal hareketinde bir değişim söz konusu mu? Bu tablo karşısında nasıl bir konum alıyor. Taraflar açısından süreci nasıl değerlendiriyorsunuz?

Bir kere, bugün sistemin Kürtlerle ilgili bir adım atması veya reform gibi görünen ama populist yaklaşımlarının bizim yaptığımız mücadeleyle gerçekleştğini ifade etmek istiyorum. Bakın bu sistem, hiçbir kanunî değişiklik yapmadan TRT Şeş diye çok dilli bir televizyon kurduğunu söyledi. Aslında bizim projemizi, bizden ararak içini boşaltmak istiyor. Şimdi bu seçim süreci devletle Kürtler arasında bir süreç olarak gelişecek. Ya devletin inkâr ve imha politikaları, çatışmalardan yararlanan politikaları başarılı olacak ya da barış, özgürlük ve demokrasi isteyen politikalar... Açıkçası süreç bu. Niye bunu söylüyorum? Çünkü açıkçası AKP inkâr ve imha politikalarını devam ettiriyor, bir başka versiyonla. İşte “tek millet, tek devlet, tek bayrak” vb. Şimdi Kürtler demokratik cumhuriyet projesini esas aldılar. Demokratik cumhuriyette, demokratik özerklik esas aldılar. Bu anlamıyla devlet problemi yok, bayrak konusunda da bir problemimiz yok. Ama “tek millet” kavramı Türkiye’deki farklı kültürleri reddeden bir yaklaşımdır. Bu temelde, bu politikayı esas alan bir politikayı inkâr ve imha politikası olarak görüyoruz. Erdoğan bu anlamıyla, tıpkı diğerleri gibi statükocu olduğunu ortaya koydu. Ve bunda da ısrar ediyor. Biz bunu teşhir ettik. Biz bu temelde bu politikanın ya hakim olacağı ya da iflas edeceği bir süreci yaşayacağız. Buna karşılık, bu sistemin yok etmek istediği anlayış da demokrasi talebidir. Halkın özgürleşmesi talebidir. Çok kültürlülük, çok kimliklilik. Bu nedenle, bu seçim süreci bunun ortaya çıkışı olacak. Bu süreçte kazanan, farklı değişmelere neden olacak. Bu nedenle devletin bütün güçlerinin birleştiği bir süreci yaşarken, demokrasi isteyen güçlerin birliği henüz yeterli değil. Bu seçimde oy oranımız artacak ve AKP’nin de oyları düşecek. Bunu nasıl yapabiliriz? Açıkçası doğru projelerle, doğru yaklaşımlarla, Türkiye’nin önümüzdeki sürecine damgasını vuracak çalışmalarda bulunacağız.

güncel

“Güneşi” mi “Gördüm”, yoksa devletin idare lambasını mı

10 Şubat 1999 gecesi... Yer: Princess Otel'in kongre salonu, Magazin Gazetecileri Derneği (MGD) ödül töreni... Ahmet Kaya, yılın sanatçısı ödülünü almak için sahnede... Kaya sahnede Kürtçe şarkı okuyacağı haberini verir ve sanatçı namzetinde salonda bulunanlar tarafından çatal, bıçak yağmuruna tutularak linç edilmek istenir. Ahmet Kaya salondan çıkartılırken, “sanatçılar” sahneye çıkar ve hep bir ağızdan 10. Yıl Marşı'nı okurlar. Ve, Mahsun Kırmızıgül de ayakta avuçlarını patlatırcasına bu görüntüyü alkışlamaktadır...

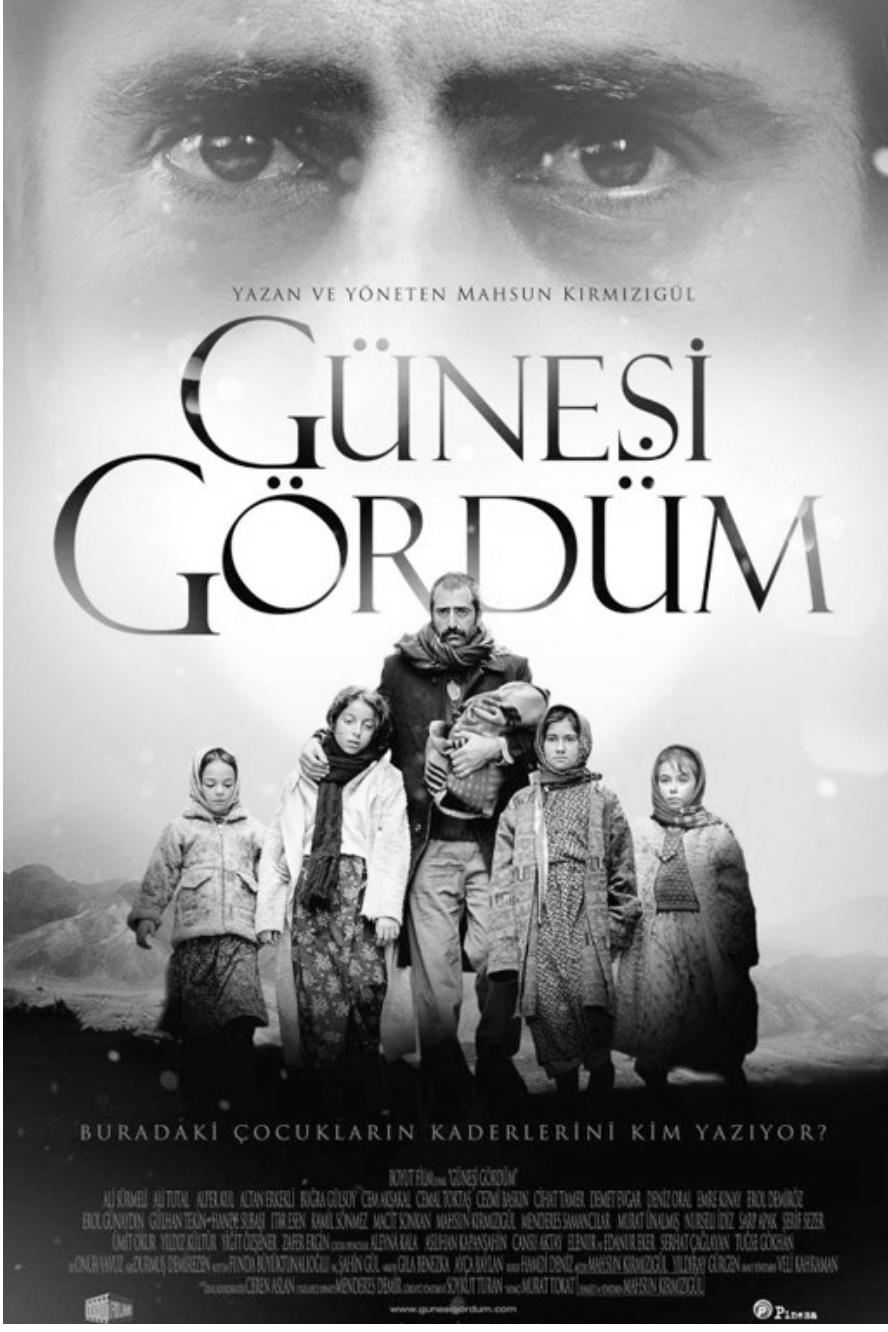
Aradan geçen on yılın ardından 2009'da ülkedeki 'değişim' rüzgârları 'sanat' camiasını da etkilemiş olacak ki, şimdi karşımızda 'Güneşi Gördüm' ile 'başka' bir Mahsun Kırmızıgül var. Yılmaz Güney'in yerine 'varis' olarak gösterilecek kadar toplumsal sorunlara, Kürt sorununa karşı duyarlılık kazanmış bir 'sanatçı', yönetmen var! Birdenbire 'Güneşi Gören' Mahsun'un duyarlılığının, devletin bugünkü Kürt sorunu 'açılımı' ile paralel bir gelişim sürecini izlemesi, sanatçının, nabız ne kadar iyi kontrol ettiğinin göstergesi! Aynen, bir Kürt olarak, o ödüller sırasında Kaya'ya gösterilen tutuma alkış tutması gibi...

Kırmızıgül'ün 'Güneşi Gördüm' filmi 12 Mart'ta gösterime girdi. Film, yapılan çoğu yorumlarda "cesurca" ve "başarılı" olarak değerlendiriliyor. Bu kesimlere göre Mahsun Kırmızıgül, toplumsal bir yaraya parmak basma cesaretini göstermiş ve takdiri de hak etmiş! Mahsun, "Güneşi Gördüm'e", "Beyaz Melek" filminde olduğu gibi birçok trajediyi serpiştirmiş. Ağlak bir film çıkartmayı da başarmış, hakkını vermek gerekir! Oyunculuklar ise beklene-ni karşılamıyor denebilir. Şive ve davranışlar, yöre insanını anlatmakta yetersiz kalmış. Başarılı oyuncu Altan Erkekli bile bu konuda yetersiz denebilir. Filmin müziği ve görsel kullanımları hayli başarılı. Oyunculuklar ise büyük oranda vasat denebilir. Görsel zenginlik ve görüntü kalitesini birleştiren Mahsun; ölüm, göç, cinsel kimlik sorunları, kısmen kadın sorunu, yoksulluk, insan kaçakçılığı vs. gibi konularla seyirciyi duygusal bir anaför içerisine sokmayı beceriyor. Mahsun'un yansıtmayı beceremediği, üzerinde durmaktan itina ile kaçındığı konu ise, Kürt ulusal sorunu ve Kürt illerinde yaşanan yoğun çelişkiler. Oysa "cesurca" olarak değerlendirilen filmde Mahsun'un bunları anlattığı söyleniyordu! Filmin, olduğu söylenen konusu şu: Bir tarafta dağa çıkan ve "terörist" ilan edildiği için öldürülmek istenen, "yanlış yapan" kesim ve diğer tarafta da "ülkenin bütünlüğünü ve huzurunu sağlamaya çalışan" devlet var. Ve bir aile... Köylerinin büyük bir kısmı bu çatışmalar nedeni ile boşaltılmış. Burada kalan son ailenin üyelerinden birisi dağda gerilla, birisi ise asker. Bu iki kardeşin çelişkileri ve devlette örgüt arasında sıkışan ailenin durumu filmin başlıca konusunu oluşturuyor. Köyde kalan son aile olan bu insanlar, devlet tarafından sürekli sıkıştırılırlar. Köyden ayrılmaları istenir. Ama bu köy boşaltma yöntemi, birçok

Kürt ilinde, alışık olduğumuzdan oldukça farklı aktanlıyor. Köye gelen askerler oldukça kibarlar! Gerillanın babasına Davut Bey diyerek, çocuğunun teslim olması için onu ikna etmesini istiyorlar. Filmin daha girişinde bu tür ayrıntılarla gerçekçilikten ne kadar uzak anlatımlar izleneceğini anlamak zor olmuyor! Aile, yaşadıkları sıkıntılara karşın köyden ayrılmak istemez. Fakat bir yandan da askerlerin baskıları sürer. Gerillanın babası Davut (Altan Erkekli) ile konuşan asker, oğluyla konuşmasını ister ve oğlunun "eve dönüş yasasından" yararlanabileceğini söyler. Mahsun, son dönemlerde devletin Kürt ulusal sorunu ve PKK 'açılımı' ile geniş yer verdiği filmine de bu şekilde bir giriş yapmış oluyor!

Ve bir gece gerillalar köye gelir. Ki bu sahnede yine gerçekçilikten uzak, sırf filmi ilerletmek adına konulmuş bir sahne. Çünkü askerlerin düzenli olarak gittiği, adeta kamp kurduğu bir köye gerillaların bu kadar rahat bir şekilde gelmesi inandırıcılık açısından oldukça sıkıntılı. Gerilla olan aile üyesinin o anda izne gelmiş olan asker kardeşinin, "Çatışmada karşı karşıya gelirsek ne olacak?" sorusuna, "Ben terörist, sen şehit olacaksın" yanıtı, "dış ve iç mihrakları kardeş kardeşe düşman ettiği" mesajını veriyor! Bu ziyaretin ardından köyden ayrılan gerillalar ile askerler arasında çatışma başlar. Sabah olduğunda ise bir asker ailesinin kapısında sivil ve askeri görevliler gözüktür. Aileye oğullarının öldüğü haberini verirler. Ve ardından köydeki ailenin öldürülen gerillalar içerisinde teşhis yapması istenir. Gerilla olan kardeş de ölmüştür. Ardından aile göçü de artık kabul etmek zorunda kalır. Aile dağılarak İstanbul'a, Mersin'e ve Norveç'e gider. İstanbul'da yoksulluk, parçalanma, ölüm gibi kurgularla devam eden filmin bütünü, tam da anlatıldı denen Kürt sorununa teğet geçmekten başka bir şey yapmıyor. Kürtlerin kimliklerinden dolayı yaşadıkları sıkıntılar Mahsun'un filminde yok oluveriyor. "Devlet baba" olarak tarif edilen ordu, yaşanan sıkıntılarda tek suçlu gösterilirken; sivil hükümet, sahiplenilen, yardımsever olarak resmediliyor. Yani Mahsun'un devlet anası...

Ve travesti olan kardeşleri Kado'nun mezarını, ölen küçük bebekleri Serhat'ı, hapse giren kardeşlerini İstanbul'da bırakan Ramo (Mahsun Kırmızıgül) ve ailesi Kars'a, köylerine dönmeye karar verirler. Tüm çatışmaları ve çelişkileri ile oradan kopamayacaklarını söyleyerek... Ve Ramo, kansını ameliyat eden doktora bıraktığı mektupta tam da Mahsun'un filminin ana temasını aktarır: "Devlet ana bize çok iyilik etti. Karımı ameliyat etti, çocuklarına baktı. Ama bir de devlet baba var ki, bize hiç iyi şeyler etmedi." Ve devletin son dönem

Kürt açılımı, PKK'nın silahsızlandırılması yönündeki çalışmaları ve taleplerinin inceden inceye işlendiği "Güneşi Gördüm" şu sözlerle bitir: "Savaşı isteyen biz erkekler, bitirecek olanlara analardır."

Mahsun, "sineması ve sanatı"nın hakkını vermiş olacak ki, filmin galasına katılan bakanlar, filmi izlerken gözyaşlarına boğuldu! Filmin galasına devlet erkanından oldukça geniş bir katılım olurken, Başbakan Tayip Erdoğan, CHP Genel Başkanı Deniz Baykal gibi isimler de tebrik telgrafları gönderdiler. Güneşi Gören Mahsun'un filmi, Mahsun'un, bugünkü çıkarları için yönünü kime döndüğünü oldukça iyi açıklıyor. Mahsun'un filminde geçen repliklerden birisi de şuydu, gerilla olan kardeşin ağzından: "Biz ölü bir halkın sahipsiz çocuklarıyız." Direnen, mücadele eden bir ulusun mücadelesini "öldüren", sahipsiz ilan eden ve sığınacak yeri de devleti gösteren Mahsun, devletin, işiği cılız idare lambasını "güneş" sanıyor...

Değınmeden geçmek olmaz; yukarıda yaptığımız anlatıma karşın, ceviz kabuğunu doldurmayacak değer biçmeleriyle burjuva medyası, Mahsun'u Yılmaz Güney kadar cesaretili ilan etmeye kalkışıyor. Mahsun'un bu

cesaretili(!) üretiminin, içinde bulunduğumuz süreçte olan yakın ilgisini izah ettik. Gelelim bu 'cesaret'in devrimci sanatçı Yılmaz Güney'le eşleştirilmesine. Bir kere sadece yaşadıkları süreçler karşılaştırıldığında, bu değerlemenin eş tutulmasının mümkün olmadığı görülebilir. Güney'in üretimde bulunduğu süreçte, Kürt diyebilmek, hapisane, işkence ve ölümü görmeyi göze almaktı. Bu gerçekliği yansıtmaktan, yani sonuçlarına katlanmaktan korkmadığı için o, hapisanelerde yatmayı göze alabildi. Onun sanatı, halkın elinde bir silah olma amacı taşıdı ve bu silah, bugün Mahsun'un yanında saf tuttuğu kesimlere dönmüştü. Bu yüzden sansürlenmekten kurtulamadı.

Onun, çarpıtmalara mahal vermeyecek şu sözleriyle bitirmek gerekir.

"Halkımın içinde bulunduğu değişimin, toplumsal uyanışın bana yansıyan coşkusunu ve sevincini beynimin barajlarında biriktirmek, enerjiye dönüştürmek, onların bilinçlenmesine katkıda bulunmak görevimdir. Bilincin önderliğinde değişse coşkular, fayda etmez, zarar verir halkıma, düşman pusuda bekliyor çünkü!"

UFUK ÇİZGİSİ

Bakış CAN

İspatlama ihtiyacı ve idealist şüphecilik

Kuşkusuz ki, her şey bilimsel araştırmaya açıktır. Bilimsel araştırma dahilinde olmayan bir tek tez veya savunuyu düşünülemez. Yanlış ya da doğru olsun her fikir, tartışılmaya değerdir. İleri sürülen görüş ve iddiaların bilimsel araştırma ve incelemeye alınarak değerlendirilmesi ve öznelci önyargıdan uzak ele alınarak haklarında hüküm verilmesi yöntemi; gerçeği aramanın değişmez MLM tutumudur. Tartışma ve önerileri bu yaklaşım dışında karşılamak veya kıyasla muhasebe edip tartma gereği duymadan kafadan reddetme veya peşinen kabul etme yaklaşımı, bilimsel olmayıp kolaycılığa kaçan toptancı yüzeyselliktir. Ve asla gerçeğe ulaşma şansına nail olamaz.

İspatlanmamış görüşler ve farklı olma anlamında yeni olan görüşler tabii ki ispatlanmaya muhtaçtır. Dolayısıyla, bunlar, bilimsel incelemeye dahil görüp, tartışılıp değerlendirilmeye açık olarak saydığımız meseleler kapsamındaki yaklaşımla ele alınmak durumundadırlar. Ancak, bu doğru yaklaşım ya da yöntemden hareketle, her savruluş ve sapmaya; "bilimsel araştırmaya açık-değer"dir deyip, "acaba doğru mu?" muğlak ikilemiyle yaklaşamayız. Dine eğilimi anlayışla mı karşılayacağız?.. "Bir bakalım" mı diyeceğiz?! Asla! Her şeyin bilimsel araştırma dahilinde olduğu doğrusu; ilkelimizden kuşkulanmamızı haklı çıkarmaz ya da doğrulamaz. İlke ve çizgimizde kafa netliği ve berrak duruşa sahip olmamız önemlidir.

Farklılaşan tarihsel-toplumsal süreç ve pratikler, değişik somut şartlar vb. yeni politika ve teorileri ihtiyaç haline getirebilir. Bundan kaçanlar, Marksist değil, dogmatik idealistlerdir. Marksizm'in üstünlüğü, onun canlı ruhu olan gelişme çizgisinden ileri gelir. Ne var ki, doğruluğu toplumsal pratik ve tarisel süreç tarafından defalarca ispatlanmış bulunan görüşlerin (proleter devrim teorisi gibi), uluorta ispatlanmaya ihtiyacı yoktur. Bunlar, ispatlanmaya muhtaç olmamakla birlikte; yalnızca pratikte sahiplenilip temsil edilmeye muhtaç olabilirler. Pratik temsildeki zaafiyetinden hareketle, bilimsel teorinin çürütülmesi uğraşısıyla "temcit pıvanı" gibi yenden ve yeniden ısıtılıp ileriye sürülen "yeni tezler"ın (savrulmaların) kendisi ispata muhtaç olup, bunların esaslı "havanda su dövmeye" benzemektedir. Buna karşın, bu minval üzerindeki tartışmalara kesin kapalılık tutumuyla kayıtsız kalinamaz. Her türlü ideolojik mücadele ve çekişmenin geliştirici fonksiyonu reddedilemez bir gerçektir. Ne var ki, ilkelimizde kuşkuyla tartışmaya açmayacağımız, bu anlamda kesin kapalı kalacağımız münakaşa alanlarından biri; idealizm besili dinle harmanlanmış akımlarla mukayese ve mübadele etme tartışmalıdır. Çürütülmemiş ve çürütülemez fikirler, ister yanlış-ister doğru olsun savunulmaya "hak" kazanırlar. Bunlar çeşitli yollarla kitlelere ulaştığında tabii olarak belli bir zemin bulup taban edinirler. Doğru olmasalar bile doğruymuş gibi savunulup sahiplenirler. Bu, son derece anlaşılırdır. Çünkü, aksi kanıtlanmamıştır. Kanıtlansa bile, kanıtlanmış doğru, kalıcı ve kesin olarak egemen kılınamamış, otoritesi tesis edilememiştir. Ya da teorik olarak kanıtlanmış ama pratikte doğrulanarak temsil edilip sağlamlaştırılmamıştır. Dahası, bilgi teorisi, çelişki-gelişim yasası gerçeği ve nesnel dünya koşullarının sınırsız özgürlüklere imkan tanınamaması, olay ve olguların eşitsiz algılanışı ve kavranışına yol açan gerici toplumsal sistemler düzeninin dengesiz dağılım ve paylaşım gerçeği; tüm bunlar farklı düzeyde çelişkiler gösteren değişik fikirleri yol açtığı gibi, taban tabana tezat görüşlerin varlığını da mümkün kılarak açıklar. Ancak bu, felsefemizden kuşku duymamızı ve tartışmaya açmamızı gerekli kılan bir gerçeğe oluşturmaz.

YAZ...

Emrah Cilasun

Filistinli şair Mahmut Derviş'den esinlendim. Onun meşhur, "Soruşturma" adlı şiirinden ilham alarak, aylardır sürmekte olan şu seçim panayırına, 29 Mart'tan evvel son noktayı koymak istedim.

Yaz,
Ben bir İbucuyum.
Ne ulusum var benim ne de aşiretim!
Ne mezhepim var benim ne de dinim!
Bu coğrafyanın, bütün ezilenleri benim kardeşlerim.
Bir tek bayrığımız var bizim,
Kan kırmızısı.
Bir tek yolumuz var bizim,
Komünizm.
Öfkelenin mi?

Yaz,
Ben bir İbucuyum.
Ne senin demokrasini istiyorum ne de senin lütfunu.
İster, sürdüğün devrimcilerin, istersen de,

Katlettiklerinin
İtibarlarını geri de versen,
Bir değil bin tane TRT Şeş de
Bahşetsen,
Beni aldatamazsın.
Öfkelenin mi?

Yaz,
Ben bir İbucuyum.
Çocukluğum, ne Ergenekon efsaneleri ne de Dede Korkut masalları dinlemekle geçti benim.
"Yalancının yalanına
Talançının talanına
Timisi'nin aslanına
Vur patlasın çal oynasın..."
"...TKP, TEP, TİKP, TIP, TSİP'e
Vur patlasın çal oynasın"
Diyen türkülerle büyüdüm ben.
Öfkelenin mi?

Yaz,
Ben bir İbucuyum.
12 Mart'ın en azgın şartlarında,
Sandıkta değil,
Düdü'l'ün tepesinde kızıl bayrak düşleyen
Kaypakmaya'nın evladiyım ben.
Öfkelenin mi?

Yaz,
Ben bir İbucuyum.
Kendi dilim var benim.
Kafam almaz
Senin "realite budur" deyişini.
Anlamam,
Senin "politika böyle yapılır" demeni.
Hele hele kamım tok artık
Senin "taktik"lerine, tiktaklarına.
Artık yeter!
Bütün bir ömrüm,
Bu lakırdılarla geçti.

Öfkelenin mi?
Yaz,

Ben bir İbucuyum.
Bu düzende,
Zerre kadar yer istemiyorum.
Bütün makamlar,
Bütün koltuklar,
Adeta bir tabut gibi gözüktüyor bana.
Dön bir geriye bak:
Devrim için çarpan milyonlarca yürek,
Heba edilmedi mi Avrupa'nın parlamento kuyularında?
İstersen çevir kafanı bugüne
Bir de Everest'e bak!
Onun içindir ki,
Ne kendimi ne de, kardeşlerimi
Kandırmaya hakkım var.
Yalvarnım sana!
"Bırak şu boş budadalığı,
Baksana dünya altüst oluyor. "

DISK'in seçim çağrısı ve CHP-TÜSİAD aşkı

CHP sendikal haklardan ve demokrasiden yana mı?

DISK Genel Merkezi tarafından yapılan seçim çağrısının DISK bünyesinde yer alan bütün sendikaların ortak görüşü olmadığı bir gerçek. Bunun somut örneği ise Konfederasyon bünyesinde yer alan Limter-İş Sendikası tarafından yapılan açıklamada; DISK'in neo-liberal politikaların uygulayıcısı adaylara destek vermemesi gerektiği belirtiliyor.

Kapitalist sistemin yaşadığı ekonomik kriz dünyada ve ülkemizde milyonlarca işçi ve emekçiyi işsiz bırakırken; krizin faturası her geçen gün ağırlaşarak artmaya devam ediyor. Bu kriz ile birlikte açlık ve işsizlik yoksulların en can alıcı sorunu durumundayken; ülkemizde siyasi partilerin tek gündemi 29 Mart'ta gerçekleştirilecek olan yerel seçimler. Tabii ki yerel seçimler, sadece siyasi partilerin gündeminde değil, onlarla birlikte tüm kesimlerde bu seçim atmosferi içerisine girmiş durumda.

Gerçekler böyle olunca kendilerini işçi sınıfının temsilcisi olarak gören sendikaların da; gündemleri çok fazla kriz ve işsizlik üzerine değil. Siyasi parti ya da devlet güdüm-lü sarı sendikaları bir kenara bırakarak, yerel seçimler öncesi Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu (DISK) tarafından yerel seçimlere ilişkin yapılan çağrı ve CHP-TÜSİAD yakınlaşması üzerinde durulması gereken bir durum olarak karşımıza çıkıyor.

DISK işçi örgütlüğü, CHP ülkede hep devletten yana olan

iktidar partisi, TÜSİAD ise birilerinin deyimiyle patronlar kulübü, bize göre ise komprador burjuvazinin kurumu.

DISK'in seçim çağrısı ne anlama geliyor

Şimdi geçelim DISK Genel Merkezi tarafından yapılan açıklamanın içeriğine. Siyasi bir parti gibi kendi deyimi ile vatandaşlara çağrı yapan DISK yönetimi, 29 Mart yerel seçimlerinde; İstanbul'da Kemal Kılıçdaroğlu, Ankara'da Murat Karayalçın, İzmir'de Aziz Kocaoğlu ve Eskişehir'de Yılmaz Büyükerşen'e oy istedi.

DISK'in açıklamasında şunlar kaydedildi: "Bu yerel seçimler, sadece belediye başkanları, belediye meclis üyeleri ve il genel meclis üyeleri seçiminden öte, Türkiye'nin kaderini etkileyecek sonuçlar doğurabilecek niteliktedir. AKP, yerel seçimleri iktidarının devamını sağlamak ve planladığı işleri yapmak açısından çok ciddiye almakta ve farklı değerlendirmektedir. AKP, yerel seçim sürecinde, halkın özgür iradesini kırmaya ve her tür olanağı kullana-

rak seçmenleri kendi lehine etkilemeye çalışmaktadır."

DISK, "çağrımız Türkiye'ye! Oylarımız Emek Ve Demokrasiye" "Oyunu Kullan - Sandığa Sahip Çık" başlığıyla yaptığı çağrının devamında;

"Bütün iller, ilçeler ve beldelerde emekten ve demokrasiden yana; sosyal adalete, sendikal hak ve özgürlüklere, toplumsal kazanımlara, eşitliğe, barışa ve özgürlüğe değer veren adaylar desteklenmelidir" ifadelerine yer verdi.

CHP emeğin ve demokrasinin değil, patronların temsilcisi

DISK Genel Merkezi, "Emekten ve demokrasiden yana olan adaylara oy verilmesi" çağrısı yaparak öne çıkardığı CHP'nin ne derece emekten ve demokrasiden yana olduğuna bir göz atmak gerekiyor. Öncelikle DISK'i yakından ilgilendiren sendikal haklar konusundaki CHP'li bele-

diyelerin yaptıklarından birkaç örnek verelim:

-İstanbul Kadıköy'ün CHP'li Belediye Başkanı DISK'e bağlı Dev Sağlık-İş Sendikası'na üye olan işçileri 2008 yılı içerisinde işten çıkardı.

-Ankara Çankaya'da CHP'li Belediye Başkanı'nın Belediye-İş'e üye işçilere yaptıklarını yakınında olan CHP Merkezi ve DISK Genel Merkezi çok iyi biliyor.

-İzmir Büyükşehir Belediyesi'ne bağlı taşeron firmalarda haklarını alamayan işçiler, direnişlerini açık grevi ile sürdürürken, belediye başkanının istemi üzerine polis tarafından gözaltına alındı vb. vb...

Diğer bir konu ise 'demokrasiden yana adaylara oy verilmesi' çağrısı. CHP'nin demokrasi anlayışı bakan gözler kör değilse, her kesim açısından gayet açık gözüküyor. Ülkede yaşanan birçok sorun karşısında yeri geldiğinde ırkçılığın temsilcisi MHP'den dahi geri tutumlar sergiler durumdadır CHP.

CHP'nin durumuna ilişkin DISK Genel Merkezi'ne bu hatırlatmayı yaptıktan sonra, CHP'nin asıl kimin temsilcisi olduğuna bakmak gerekiyor. CHP Lideri Deniz Baykal, Başbakan Tayyip Erdoğan'ın "İşsizliğin önlenmesiyle ilgili bir önerin var mı" çağrısına '7 Maddelik Önlemler Paketi'yle karşılık vermişti.

Baykal tarafından açıklanan 'Önlem Paketi' ise en fazla TÜSİAD'ı sevindirdi ve bu paket üzerine AB'den dolayı aralanı iyi olmayan TÜSİAD ve CHP arasında bir yakınlaşmayı getirdi. TÜSİAD Başkanı Arzuhan Doğan Yalçındağ ile Deniz Baykal bir araya geldi.

CHP'nin açıkladığı, TÜSİAD'ı, yani patronları sevindiriyorsa; DISK Genel Merkezi'ne şunu hatırlatmakta fayda var; patronları sevindiren her şey mutlaka işçi sınıfını üzecektir. Onun için işçi sınıfına düşmanlığı her dönem kanıtlamış olan CHP'yi demokrasiden ve emekten yana göstermenin DISK yöneticileri açısından bir getirisi olabilir; ama temsilciliğini yaptıklarını iddia ettikleri işçi sınıfına ve kendi üyelerine bir getirisi yoktur. CHP, bir yandan doğrucu Mehmetlerle imaj düzeltmeye çalışırken, diğer yandan 'türban' ve 'Kuran-ı Kerim' ağırlıklı ile bir yerlere göz kırpmıyor. Göz kırılan yer ise mevcut koşullarda AKP'ye emperyalistler tarafından biçilen misyonu; CHP'nin "bende bu misyonu yerine getirebilirim" arayışıdır.

Sirkeci Garı tarihi ama önünde bekleyen nakliyeciler aç

İstanbul'un Avrupa'ya açılan ilk kapısı olarak bilinen ve 1888'de faaliyete geçen Sirkeci Garı, bulunduğu bölge itibarıyla de 'turistik' kalitesi oldukça yüksek bir mekan! Sirkeci Garı'nın anlatılacak birçok özelliği olsa da 'turistik olmayan' özellikleri daha bir dindenilmeye değer. Devrimci Demokrasi Gazetesi olarak, Sirkeci Garı önünde bekleyen ve evlerine eklemek götürmek için uğraşan nakliyecilere, yaşam mücadelelerini ve yaşadıkları sorunları sorduk. Bu tarihi mistik garın ekmeğini kazanmak için uğraşan ve her gün orada bekleyen yüzlerce nakliyeciler için çok fazla bir önemi yok. Çünkü nakliyeciler, yaşamlarını idame ettirmek için iş almak peşinde. Turistlerin yoğun olarak ziyaret ettiği Sirkeci Garı'nın sürekli bekleyenleri olan nakliyecilerin tek derdi yük taşıyıp, ekmeklerinin peşinden koşmak.

Onca yüke rağmen, ceplerine giren bir şey yok

Sirkeci Garı'nın arkasında bulunan bin -bin 500 kamyoncunun iş aldığı nakliye borsası alanı, burayı kullanan özel şirketin kira yükümlülüğünü yerine getirmemesi nedeni ile kapatılınca, yersiz kalan nakliyeciler için bekleme alanı Gar'ın önü ve yanındaki park olmuş. Sirkeci Gar'ının önünde bekleyen nakliyat şö-

förlerinin neredeyse tamamının araçları kendisine ait. Uzun süredir burada araçlarıyla birlikte bekleyenler var. Buraya yük getirmişler ve geri dönmek içinde yük bekliyorlar. Boş dönemiyorlar; çünkü boş dönmek nakliyeciler için büyük zarar anlamına geliyor. Durumlarına ilişkin şoförlerin hepsinin ortak şikâyeti; kazançlarının ceplerine bir türlü giremiyor. Hükümetin vergiye, mazota yaptığı sürekli ve büyük zamlardan oldukça etkilenen nakliyeciler, yaşanan son krizle birlikte "bittik" diyorlar.

'Hayattan umudu kestik'

Nakliyecilerden Ali Demir, yaşadıkları sorunları ve içinde bulundukları durumu şu cümleler ile açıklıyor: "Biz hayattan umudumuzu kestik, her şey vahim. Buraya geliyoruz: iş yok, güç yok." Devletin kendilerine sürekli masraf kapıları yarattığına dikkat çeken Erdal Koca adlı nakliyecisi dünya kadar borcunun olduğunu söylüyor. Koca, "Ülkede iş yapılmıyor. Yatırım yapılmıyor. Lojistik firmalarına 1.200 TL'den mazot veriliyor. Biz ise 2.280 TL'den satın alıyoruz" diyor.

Devletin tek güzel işi var: Milleti soymak

Aldıkları paranın ceplerine girmeden bittiğini ve Gar

önünde yatıp kalktıklarını belirten Bedrettin Demir, yerel seçimlere ilişkin sorumuza şu yanıtı veriyor: "Devletin tek güzel işi var; milleti soymak. 2006'da bir sürü malım vardı, şimdi sadece bir arabam kaldı. Kimseye oyum yok! Gelen herkes kendisi için çalışıyor."

Ülkemizde nakliyat şoförlerinin çoğu Şoförler Odası ve kooperatife üye olarak çalışıyor. Söz konusu oda ve kooperatifler şoförlerden her ay düzenli olarak aidat alıyor. Fakat bu durum şoförler için sadece bir yük haline almış; çünkü bu oda ve kooperatifler, yüklerin alımında sabit bir fiyat listesi dahi oluşturuyor. Sabit bir fiyat listesi olmadığı için de şoförler arasında ancak en ucuz fiyatı veren işi alabiliyor.

Nakliyecilerin yaşadığı sorunlara ilişkin görüşünü aldığımız Nakliyat-İş Örgütlenme Uzmanı Merhali Bozgun, serbest piyasa anlayışının nakliyat içinde de oldukça etkili olduğunu belirterek, "Serbest piyasadan kaynaklı şoförler de maliyeti düşürmeye çalışıyorlar. Bunun için de kaçak mazot kullanıyorlar. Kaçak mazot aracı yıpratıyor. Bütün şoförler bunu bilir; ama yapacak başka bir şeyleri de yok" diyor.

'Amaç tekelleşmeyi yaratmak'

"Bağımsız çalışan şoförler iş bulamayınca şirketlere yöneliyor. Şirketler ise şoförleri oldukça düşük fiyatlara çalıştırıyor" diyen Bozgun, şoförlere yaşatılan bu sıkıntıların amacının tekelleşmeyi yaratmak olduğuna işaret ediyor.

Birlikte hareket etmekten başka çareleri yok

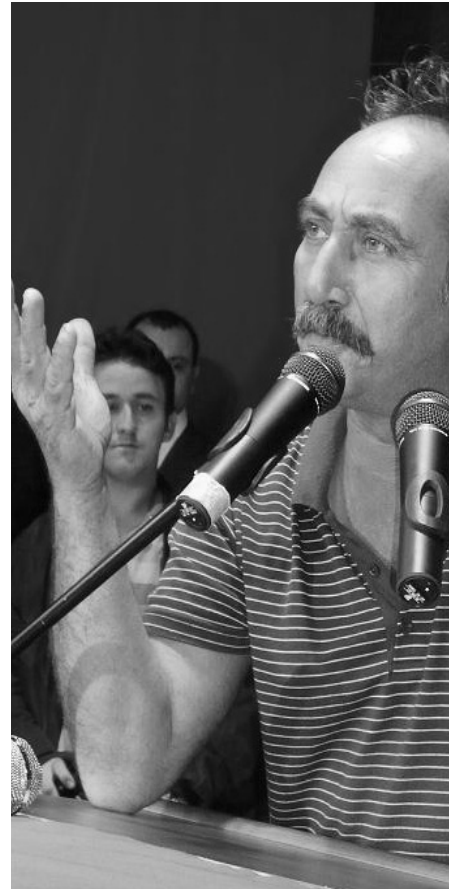
Sendika olarak Sirkeci Garı önünde bekleyen nakliyeciler ile daha önce görüşüklerini belirten Bozgun, fakat işçilerin kendilerine tepkili yaklaştığını belirtiyor. Bozgun, bunun nedeninin ise, işçilerin sendikayı da masraf çıkarmak bir kurum şeklinde değerlendirmelerinden kaynaklandığını belirtiyor. Bozgun, nakliyat işçilerin sorunlarının çözülmesi için yapmaları gerekeni şu cümleler ile özetliyor: "Bu insanlar kazanamıyor, kazandıklarını ise devlete vergi olarak yatırıyor. Şoförler Odası onlardan aidat alıyor, kooperatifler aidat alıyor... Yani sorunları çözümüyle sadece para alıyorlar. Tüm bunların yanında bir de kriz ortamı olunca bu insanlar iyice yoksullaşmaya başladılar. Bu insanların sıkıntılarının tek çözüm yolu ise, birlikte hareket etmeleri. Şu an oradaki en temel sorun birlikte hareket edememeleri."

Nedir bu Erdoğan'ın çiftçi Mustafa'dan çektiği!

Egemenlerin sömürüye dayalı politikaları yalan ve demagoji üzerine kurulu. Bu politika kriz ve seçim dönemlerinde sergilenir; halka benimsetilmeye çalışılır-dayatılır. Halk krizin faturasını ödemek zorunda bırakılır, aksi durumda ise devletin sopası sırtındadır. Seçim süreçlerinde bu 'yalan ve demagoji sopası' halini alır. Bu zulüm politikalarına karşı kendiliğinden, örgütsüz tepkiler olabiliyor. Buna örnek Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'ın 11 Şubat 2006'daki Mersin gezisinde "Çiftçinin hali ne olacak? Anamız ağladı. Hangi yüzle geliyorsun buraya?" diyerek tepki gösteren çiftçi Mustafa Kemal Öncel'dir. 8 Mart günü Erdoğan'ın Mersin'e gelişinde, Öncel'in Mezitli İlçesi'nde bulunan evi gece polis gözetiminde tutuldu. Bir polis ekibi, sabah saatlerinde Öncel'i gözaltına aldı. Öncel'in, Başbakan'ın mitingi ve genel programı sırasında eylem yapması olasılığına karşı "önlem" olarak gözaltına alındığı aşikâr. Burada "önlem" alınan şey Erdoğan'ı ve devletini korutan ezilen-sömürülen-horlanırlar ordusu. Çiftçi Mustafa'nın yaşadıkları bir ülke gerçekliği olup söze gerek kalmadan bu gerçekliği, yaşadığı sorunları kendi ağzından dinleyelim:

'Böyle bir uygulamayı hak etmiyorum'

"Dün polis beni takibe almıştı. Beklediğim bir sonuçtu. Ben bir şey yapacak değildim. Ben Türkiye sınırlarını aşmış bir feryada imza atmış bir kişiyim. Bugün kalkıp da geçen sene de buraya gelen Başbakan'ın mitingine katılacak kadar aklımlı kaybetmedim. Düünden beri polis takibindeydim. Nereye adım atarsam beni takip ediyorlardı. Ben de gece evime geldim. Sabaha kadar sivil polis ekipleri evimin etrafını sardı. Ben geceyi evimde geçirdim. Sabah olduğunda anneme gitmek durumundaydım. Dolmuşa bindim. Mezitli girişinde beni gözaltına aldılar. Dolmuştan inmiştim. Bir arkadaşımın buluşacakım. O sırada beni gözaltına aldılar. 'Miting meydanında gözaltına alındı' demişler. Beni gözaltına aldıkları yer miting meydanına 15 kilometre uzaklıktaki kendi mahallem. Normal şartlar altında beni gözaltına almadılar. Polisler bu şekilde kendilerine emir verildiği için gözaltına aldıklarını söylediler. Mersin Cumhuriyet Karakolu'na götürdüler. Beni karakolda misafir etti-

ler, ağırladılar. Geçen seneki gibi çay ikram ettiler. Önce baş komiserin odasında sohbet ettik, daha sonra başka odaya geçip sohbetimize devam ettik.

'Potansiyel suçlu muamelesi görüyorum'

Benim gözaltına alınışımın hukuka uygun olduğunu kimse iddia edemez. Bu çok acı bir şey. Bir kere şunu net bir şekilde devletimden öğrenmek istiyorum? Devlet bana hangi gözle bakıyor? Ben ne yaptım da potansiyel bir suçlu gibi muamele görüyorum veya ben kimim? Ben geçmişte ortada olan bir insanım. Bugün başbakan benim geçmişime 'kirli' diyor. 'İspat edin' dediğimde de ispat edemiyorlar. Ama dava açmaya gelince de dava açıyorlar. Hak-kımda yaklaşık 9 dava açılmış durumda. Türkiye Cumhuriyeti devletinin hukuk devleti olduğunu iddia edenler bunu ispat etsinler. Hukukun üstünlüğüne inandıklarını söyleyenler hukukun üstünlüğüne ne kadar inanıyorlar?"

PARİS KOMÜNÜ

"Öylesine güzel ve o kadar hoşlar ki Her törene uyar hepsi de Fransa'nın en iyi alayı bu, Thiers'ciler hesaba katmalı bunu. Hem de cesur bizim kızlar! Hepsı de amazon kıyafetlerinde, Toplanıp tek taburda Sıcak kurşun eritiyorlar Versailles'lilerin tepesinde"

Komünde Popüler Bir Türkü

19. Yüzyıl Avrupa'da olduğu gibi Fransa'da da birçok ayaklanma ve sınıf mücadelesine sahne oldu. 1848-50 devrimlerinin en büyük ve etkili eylemleri de Fransa'da gerçekleşmiştir. Kuşkusuz bu ayaklanmaların en kanlı bastırılışı da Fransa'da oldu denilebilir. Bu yoğun ve ağır bedelleri ödeyen Fransız emekçileri, mücadelelerini buna değecek bir kazanımla taçlandırıdılar... 1870'de 3. Napolyon'un Bismark önderliğindeki Almanya'ya yenilmesi, Fransa'nın kaynakayan bir kazan haline gelmesini sağlar.

3. Napolyon'un Bismark'a esir düşmesi ve gelişen çalkantılı olaylardan sonra Fransa'da cumhuriyet ilan edildi. Cumhuriyetin ilan edilmesi, sınıfsal hareketleri durdurmak yerine hızlandırdı.

3. Napolyon, Sedan'da Bismark'a teslim olmuştur. Burjuvazi Napolyon'un Bismark'tan af dilediği mektuptaki gibi topraklarını savunmayı bırakmıştı. Paris halkı, Ulusal Ordu (Muhafızlarla) ile Paris'i terk etmiş burjuvalara rağmen Paris'i savunmaya kararlıydılar.

28 Ocak 1871'de yapılan barış antlaşmasıyla, Ulusal Medis seçimleri yapılır. Ulusal Medis seçimleri öncesi bütün demokratik kurumlara baskılar yapılır, böylece işçilerin seçimlere katılması engellenir. Seçimlerden galip çıkanlar, gerici ve monarşistlerdi.

Adolphe Theirs'in hükümet başkanı seçilmesi; insan düşmanı olan bu adamın Paris'e karşı gelecek olan saldırının adeta işaretidir.

Paris'e karşı ortaya çıkan bu hareketin merkezi Versailles'dir.... İktidarı alan Theirs'in ilk işi Paris'i silahsızlandırmaya çalışmak olur.

Paris'teki hareketlenmeler bir partinin denetiminde olmuyordu. Farklı bakış açıları, yani farklı sınıflardan gelenler de bu haareketin bileşeniydiler. Tabii hareket proleter özellikler sergiledikçe terk edenler de olmuyor değildi. Paris'in gücü merkezi Ulusal Ordu Merkez Komitesi'di, komite de gücünü silahlanmış Paris halkından, emekçilerinden alıyordu.

Theirs, Paris'e saldırmak için güçlü bir ordu hazırlamaya çalışıyordu. Fakat kendi ordusunu, Ulusal Ordu propagandistlerinden etkilenmemesi için tecrit ediyordu. Halkla karşılaşmaması için elinden geleni yapıyordu. Tabii ki büyük saldırıya kadar.

Ulusal Ordu Merkez Komitesi sürekli tedbirler alıyor, silahlanmaya çalışıyordu. Parisliler adlarını 'Marianna' koydukları toprakları bile dökmüşlerdi. Versailles birlikleri 18 Mart'ta kendilerini fark ettirmemeye çalışarak Paris'e hareket ederler. Güneş doğmadan önce birkaç topçu mevzisine saldırır ve önemli bir kaç yeri almayı başarılır. Paris halkı güneş doğarken çalışan çan seslerinin ne anlamla geldiğini biliyorlardı. Sabah alışverişi için evlerinden çıkan kadınlar bile işlerini bırakır, cephaneliklere doğru silahlanmanın yolunu tutarlar...

Toplanan kalabalıklar, askerlere, kendi kız kardeşlerine, annelerine, babalarına nasıl ateş edebildiklerini haykırmaya başlarlar. Bir tarafta sürekli ateş emri veren generaller, diğer tarafta Paris'in işçileri, yoksulları ve ezilenleri, yani Paris'in devrimci halkı... Ulusal Ordu Merkez Komitesi'nin doğru inisiyatiflerle silahlar patlamamış, generaller tutuklanmıştı. Halk, askerleri ikna etmişti. Bu, tarihte bir ilkti, ilk işçi devletinin doğuş tarihidir.

19 Mart'ta Parisliler, Merkez Komitenin kaleme aldığı bildiriye kentlin her tarafına asıyorlardı. Bildiri herkesi Komün seçimlerine katılmaya çağırıyordu.

22 Mart'ta aristokratların yaşadığı mahallelerde Komün'e karşı bir provokasyon çıkar ama kolaylıkla bastırılır.

28 Mart'ta yapılan seçimlerle Ulusal Ordu Merkez Komitesi bütün yetkilerini Paris Komünü'ne devreder. Komün artık bütün iktidarı elinde tutuyordu. Komün kısa ömrüne rağmen altı gün kararlarla tarihte silinmez bir gerçeklikler. Komün bugüne kadar küçük bir azınlığın iktidarı anlamına gelen devleti parçalamak için kararlar alıyordu. Komün'ün proleter karakteri ortaya çıktıkça buradan kaçanlar da artıyordu.

Paris Komünü, burjuva devlet aygıtını parçalamak için hemen ka-

rarlar çıkartıyor. İlk işi, düzenli ordu ve polis teşkilatını dağıtmak oluyor, yerine işçiler ve halkı silahlandırılıyor.

Komün, çalışma koşullarını denetleyen ve düzenleyen kararname çıkarıyor, gece çalışmasını yasaklıyor, çalışmayan atölyeleri tekrar üretime dahil ediyordu.

Yöneticilere ortalama bir işçi ücreti veriyor, bütün yöneticiler seçildiği gibi, istenildiği zaman geri çekilebiliyordu. Komün'ün almış olduğu bütün kararlar , tarihte ilk işçi devletinin kararları olarak unutulmamalıdır.

Paris Komünü 72 gün yaşamıştır. Birçok unutulmaz toplumsal karara imza atmış, kadınların miras hakkını tanımıştır. Fakat Komün, gerek Fansa'nın diğer kentleriyle, gerekse köylülerle hiç bağlantı kuramamıştır. Bu, yalnızlaşmasının ve yenilmesinin üzerindeki önemli etkenlerdendir. Komün, Versailles'lilere karşı da yeterli hazırlık yapmamıştır. Saldınlar başladığında komünarlar Komün'süz yaşamak yerine ölümüne kadar dövmüşlerdir.

Mayıs ayı en kanlı çatışmaların yaşandığı aydır. 22 Mayıs'ta Versailles'liler Paris'e girdiklerinde artık Komün'ün yenileceği herkes tarafından anlaşılmıştır. Bütün komünarlar silahlarına sarılarak, "Yaşasın Komün" deyip, sonuna kadar çarpışmışlardır. Seine Irmağı adete bir kızıl nehir gibi akmıştır...

Marx, 1870 sonbaharında Parisli işçilerin hükümete devirme çabalarını eleştirerek, bu dönem böyle bir şey yapmanın umutsuz bir budalalık olduğunu belirtmiştir. Fakat Parisliler iktidarı aldığında bunu en çok selamlayan da yine Marx'dır. İngiltere'nin Komün'ü tanınması için Londra'da yapılan eylemlerin arkasında Enternasyonal'in şubesinin parmağı vardır.

Paris Komünü'nü anarken Marx'ın Fransa'da İç Savaş kitabından bir alıntı yapalım: "O zamana dek hükümetin aleti olan polis, tüm politik niteliklerinden arındırıldı ve Komün'ün sorumlu ve her an görevden alınabilir aletine dönüştürüldü. Bütün diğer yönetim dallarının memurları da öyle. Komün üyelerinden başlayarak aşağıya doğru kamu hizmeti, işçi ücretiyle yapılmak zorundaydı. Devletin yüksek makam sahipleri kendileriyle birlikte ortadan kaldı... Eski hükümetin maddi gücünün araçları olan daimi ordu ve polis bir kez ortadan kaldırıldıktan sonra, Komün derhal manevi baskı aracı, papazların gücünü kırmaya koyuldu... Adalet görevlileri, o sahte bağımsızlığı yitirdiler... Bundan böyle seçilecekler, sorumlu olacaklar ve görevden alınabilecekler."

Seyit Rıza, Dersim'de hem bir aşiret lideri olarak, hem de bölge halkında ulusal bilincin gelişiminde önemli rol oynamış olan Mehmet Ali Efendi adlı bir ulemadan dersler alarak yetişti. Babasının ölümünden sonra onun vasiyetine uygun olarak seytilliği devralan Seyit Rıza, serinkanlılığı, hoşgörülü tavırları, bilgeliliğiyle halk arasında "Reyber" (yol gösteren), "Bava" (hikmet sahibi) gibi isimlerle anılıyordu

Dersim 38 isyanı ve Seyit Rıza (1862-1937)

Osmanlı yönetiminde yüzyıllarca yurtluk ve ocaklık sistemleriyle özerk olarak yönetilen Dersim bölgesi, bölge üzerinde devlet otoritesinin güçlendirilmesi için tarih boyunca farklı birçok uygulamaya maruz kalmıştır. Dersim coğrafyası, aynı zamanda, 1847'li yıllardan 1916'lara kadar sık sık Dersim halkının devlet egemenlerine karşı isyanlarına da tanıklık etmiştir. Mayıs 1932'de Türk devleti, zorunlu göç ve iskan politikalarını daha da sistematik bir hale getiren yeni bir yasa çıkardı. Bu yasayla birlikte ülke toprakları 4 farklı mıntıka olarak tarif edildi. 1 numaralı mıntıklar Türk kültürüne mensup kesimlerin yoğun olarak yaşadığı bölgeler, 2 numaralı mıntıka, Türk kültürü içinde asimile edilebilecek yerler, 3 numaralı mıntıklar, Türk kültürüne mensup muhirlerin (...) serbestçe yaşayabileceği yerler, 4 numaralı mıntıklar ise sihi, maddi, harsi, siyasi, askeri, inzibati sebeplerle boşaltılması şart, açıkça iskan ve ikametinin yasak olduğu yerler olarak tanımlandı. İşte 4 numaralı mıntıka olarak belirtilen bu yerlerin başında ise Dersim geliyordu. 1935 yılında çıkartılan "2884 sayılı Tunceli Vilayeti'nin idaresi hakkında kanun" ile Dersim'e askeri vali atama kararı alındı. Aynı zamanda dördüncü genel müfettiş sıfatı verilen vali, geniş askeri, idari ve yargısal yetkilerle donatıldı. 1936'ya gelindiğinde devlet güçleri Dersim yakınlarına yeni garnizonlar kurma kararını aldı. Bölgede yeni garnizonların kurulmaması için aşiret reisleriyle toplantılar alan Seyit Rıza, aşiretleri temsilen General Abdullah Alpdoğan'la görüştü. Yapılan bu görüşmede uzlaşma sağlanamaması sonucu Alpdoğan, Kürt aşiret reislerinden 200 bin silah toplamalarını istedi ve garnizonların yapımını başlattı. Bunun üzerine bölge halkı bazı garnizon şantiyelerini basarak buradaki askerlerin silahlarına el koydu. General Alpdoğan'ın genelgesinin iptal edilmesi ni isteyen Seyit Rıza, halkın ulusal haklarının güvence altına alındığı bölgesel yönetim oluşturulmasını da talep etti. Seyit Rıza'nın bu taleplerini bölgeye asker yığarak yanıtlayan devlet güçleri, Dersim'i kuşatma altında tuttu. Kiş koşulları nedeniyle saldırılarına ara veren devlet güçleri, 1937 baharında tekrar askeri saldırılara başladı. Aralarında M. Kemal'in manevi kızı Sabiha Gökçen'in de bulunduğu hava kuvvetleri desteğiyle ertesi sene de sürecek olan bir saldırı hareketi başlatıldı. Neredeyse iki yıl süresince Dersim halkının üzerine top mermisi, zehirli gaz ve bombalar yağdırıldı. 21 Mart 1937'de, Harç Çayı üzerindeki köprünün yıkılmasıyla başlayan Dersim isyanı kısa sürede genişleyip yayıldı. İsyan genişledikçe saldırılarını da artıran devlet güçleri ise özellikle Laç Deresi ve Kutuderesi bölgesinde binlerce kadın ve çocuğu da katletti. 1938 sonuna gelindiğinde Dersim isyanı vahşi saldırılarla bastırılmış, böylece 1920'de Dersim'de Hozat muhtırasıyla başlayan Kürt isyanı, Dersim'de yine yenilgiyle sonuçlanmıştı. Bu çatışmalar sırasında oğlu öldürülen Seyit Rıza, oğlunu öldürenlerin kendisine teslim edilmesi için devlet yetkilileriyle görüşmek üzere Erzincan'a gitti. Burada tutuklanarak 14 gün mahkemede sorgulanan Seyit Rıza hakkında ölüm kararı verilirken, isyana katılan onlarca Dersimli hakkında da tutuklama kararı verildi. Seyit Rıza, 18 Kasım 1937'de aralarında oğlunun ve kardeşinin de bulunduğu 11 kişiyle birlikte Elazığ'ın Buğday Meydanı'nda idam edildi. İdamdan sonra ise cenazeleri Elazığ sokaklarında halka teşhir edildi. Seyit Rıza'nın mezarının nerede olduğu henüz bilinmiyor.

Halk Savaşı'nda yitirdiklerimiz

Emin Uğurlu: Maoist Parti'nin sempatzıanı olan Uğurlu, 27 Mart 1980 yılında, Almanya'da trafik kazası sonucu yaşamını yitirdi.

Mustafa Akdal: Maoist Parti'nin sempatzanıydı. 19 Mart 1982'de, Almanya'da yaşamını yitirdi.

Hıdır Yıldız: 1985'te gerilla mücadelesine katılan Hıdır Yıldız, 17 Mart 1986'da çatışmada yaşamını yitirdi.

Ahmet Muharrem Çiçek (19 Mart 1973)

İstanbul Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde öğrenciyken Maoist Parti ile tanışan Çiçek, ideolojik, teorik olarak etkinliğinin yanı sıra militan bir kişiliğe sahipti. Maoist Parti'nin gençlik çalışmalarında sorumluluk alan Çiçek'in, İstanbul'da faaliyet yürütürken kullandığı ev, devlet güçleri tarafından tespit edildi. Evi sürekli gözlemleyen devlet güçleri, 19 Mart 1973'te, toplantı yapmak için eve giden Çiçek ve üç yoldaşını kapıda durdurdular. Yapılan üst aramasında Çiçek'in üzerindeki iki silahtan birini bulup alan polisler, ikinci silahı fark etmedi. Uygun anı kollayan Çiçek, yoldaşlarının kaçmasını sağlamak için hiç tereddüt etmeden silahına sarıldı. Bu sırada iki yoldaşı olay yerinden uzaklaşırken, Ahmet Muharrem Çiçek, sloganlar eşliğinde, korkusuzca yarım saat çatıştı. Kurşunu bitince düşmanın eline geçmemesi için silahını kıran Çiçek, bindirildiği polis arabasında kafasına kurşun sıkılarak katledildi.

16 Mart 1978 Beyazıt katliamı

1960 ve 1971'de askeri faşist darbelerle yönetime ağıttan el koyarak, yükselen toplumsal muhalefeti sindirmeye çalışan Türk hakim sınıfları, darbelerden birkaç yıl sonra yeniden yükselişe geçen devrimci mücadelesinin önüne geçebilmek için çok yönlü saldırı araçları geliştirmeye devam etti. Toplumun bütün kesimlerine yönelik bu saldırı politikalarından işçi direnişlerinde de etkin bir şekilde yer alan öğrenci gençlik hareketi de nasibini alıyordu. Devrimci gençlik mücadelesini teslim almak isteyen devlet güçleri, 1978'li yıllarda faşist güçleri, kendi kontrolü altında hareketle geçirerek çatışmalı bir ortam yarattı. Ülke genelinde birçok üniversitede olduğu gibi İstanbul Üniversitesi'nde de devlet destekli faşist saldırılar yaşanıyordu. İstanbul Üniversitesi'nde faşistler, "Merasim Birliği" adı verilen polis birliğinin doğrudan desteğiyle, polisin termin ettiği ya da edilesine göz yumduğu silahlarla devrimci, ilerici öğrencilere saldırıyordu. Devrimci öğrenciler ise faşist saldırılara, karşı saldırılarla yanıt vererek, saldırıları püskürtmeye çalışıyordu. 16 Mart 1978'de Süleymaniye'de toplanarak merkez binaya doğru yürüyüşe geçen devrimci, demokrat öğrencilere, diğer fakültelerde okuyan öğrenciler de Eczacılık Fakültesi'nin önüne kadar yaptıkları yürüyüşle destek verdi. Polisin Süleymaniye'ye açılan kapıyı kullanmalarına izin vermemesi üzerine devrimci öğrenciler, meydana açılan kapıya doğru yöneldiler. Bu kapıdan çıkmaya başladıkları sırada, "Beyazıt Meydanı komünistlere mezar olacak" sloganlarıyla öğrencilerin üzerine kurşun yağdırıldı ve etkisi çok güçlü bir bomba atıldı. Bu faşist saldırı sırasında Hukuk ve İktisat fakültelerinde okuyan 7 devrimci öğrenci yaşamını yitirdi, 50'den fazla öğrenci ise yaralandı.

Türkiye Halk Kuruluş Partisi/Cephesi (THKP/C)'nin kurucularından ve ilk Genel Sekreteri olan Mahir Çayan, Ulaş Bardakçı ve Hüseyin Cevahir'le birlikte, 17 Mayıs 1971'de İsrail'in İstanbul Başkonsolosu Ephrahim Elrom'u kaçırmıştı. 29 Mayıs 1971'de Hüseyin Cevahir'le birlikte kaldıkları evde yaşanan çatışmada yakalanan Çayan, tutuklandı. 29 Kasım 1971'de Kartal Maltepe

Askeri Hapishanesi'nden firar eden Çayan ve arkadaşları, Denizlerin idamını engellemek için THKO ile birlikte ortak eylemler gerçekleştirdi. Mahir Çayan ve arkadaşları bu doğrultuda, 26 Mart 1972'de Ordu'nun Ünye ilçesindeki Radar Üssü'nde çalışan 3 İngiliz teknisyenini kaçırdı. Kaçırıkları teknisyenleri, Tokat'ın Niksar ilçesindeki Kızıldere Köyü'ne götürürken Çayan ve arkadaş-

Kızıldere direnişi

ları, evlerinde kaldıkları köy muhtan tarafından ihbar edildi. 30 Mart 1972'de Kızıldere Köyü'nü kuşatan devlet güçlerinin, teknisyenlerle görüşme isteği kabul edilir. Teknisyenlerle görüşen asker ve polisler, daha sonra da evdeki devrimcilerle görüşmek isterler. Bunun üzerine çatıya çıkan Mahir başından vurulur. Mahir'in vurulmasının ardından teknisyenler kurşuna dizilir. Yaşanan çatışmada, THKP/C üyeleri, Mahir Çayan, Sinan Kazım Özüdoğru, Hüdaî Ankan, Ertan Soruhan, Saffet Alp, Sabahattin Kurt, Nihat Yılmaz, Ahmet Atasoy ile THKO üyeleri Cihan Alptekin ve Ömer Ayna katledilir. Mahir'in "Biz buraya dönmeye değil, ölmeye geldik" sözleriyle 10 yiğit devrimcinin hem dayanışma, hem de direniş geleneğini can bedeliyle örmesiyle Kızıldere direnişi tarih sayfalarında yerini aldı.

16 Mart 1988 Halepçe katliamı

1979 yılında İran'da Humeyni önderliğindeki hareketin Şah rejimini sona erdirerek yönetimi ele geçirmesinin üzerinden bir yıl geçtikten sonra, Eylül 1980'de Irak İran'a savaş açtı. İran'daki yeni yönetimi, Orta Doğu'daki çıkarları açısından tehlikeli bulan ABD emperyalizmi, Saddam yönetimini her türlü silah teminatını da sağlayarak İran'la girdiği savaşta destekledi. İran ile Irak arasında yaşanan savaş 8. yılındayken Irak ordusu ile Kürt gruplar arasında çatışmalar yaşanmaya başladı. Güney Kürdistan'da bu çatışmalı tablo içerisinde 1988'e gelindiğinde, sahnede olan Saddam yönetimi, Halepçe'de insanlığın unutamayacağı bir katliama imza attı. Kimyasal ve biyolojik silahların kullanıldığı katliamda, çoğunluğunu Kürtlerin oluşturduğu, 5000'in üzerinde kişi katledildi. 2003 Irak işgalıyla Saddam yönetimini devirerek demokrasi havarisi kesilen ABD emperyalizmi, BM raporlarına da yansdığı üzere, Irak'ın silahlanmasına en büyük desteği sağlayarak; Halepçe katliamının öncesinde ve sonrasında Saddam önderliğindeki nükleer programı doğrudan destekleyerek katliamın arkasındaki esas yönlendirici unsur oldu.

Kürt illerinde devletin ‘ithal seçmen’ oyunu

Devlet, Kürt illerinde ‘ithal seçmenlerle’ yerel seçimleri AKP’ye kazandırmaya çalışıyor

AMED-Seçim süreci yaklaştıkça, seçimlere ilişkin manevralar da artarak devam ediyor. Bir taraftan propaganda faaliyetleri yoğunlaşırken, diğer taraftan da düzen partilerinin makarna-kömür politikaları ve sandık oyunları hız kazanıyor. Siyasi partiler açısından manevralar bu şekilde iken; Kuzey Kürdistan’da temel olarak devlet tarafından ele alınan bir diğer politika ise; ‘ithal seçmenlerin’ bölge seçim sonuçları etki edecek bir konuma getirilmesidir.

İçişleri Bakanlığı’nın, “kolluk güçlerinin görev yapacakları sandıklarda oy kullanabilmesi” istemiyle Yüksek Seçim Kurulu (YSK)’na yaptığı başvuru, “seçimlerde görevli olan güvenlik mensuplarının ancak seçmen kütüğüne kayıtlı bulundukları sandıkta oylarını kullanabilecekleri” gerekçesiyle reddedilmişti. İçişleri Bakanı Beşir Atalay, YSK’nın kararının ardından seçim günü jandarma ve polisten

25-30 bin civarında personelin oy kullanamamasının söz konusu olacağını iddia etmişti.

AKP hükümetinin İçişleri Bakanı Atalay’ın, sorun yaratacağı gerekçesiyle YSK kararına karşı çıkması ve bir süre önce Başbakan Yardımcısı Cemil Çiçek’in Kuzey Kürdistan’da artan askeri hareketliliğin seçim güvenliğini sağlamak amaçlığı olduğu iddiaları gerçeği yansıtmıyor. Kürt illerinde belediyeleri DTP’nin elinden almak konusunda uzlaşmış olan devletin tüm kesimleri, asker ve polis yoğunluğunu seçim sonuçlarına etki etme noktasında da kullanıyor. Bunun somut örneği ise, Newroz’da ve yerel seçimlerde güvenlik sağlamak iddiasıyla Amed’e gönderilen on bin polisin seçim kaydının Amed’in Sur ilçesinde gösterilmesidir. Ayrıca polis akademisi öğrencilerinin seçim kütükleri de, Sur ve Kayapınar ilçelerine alındı.

Sur ve Kayapınar’da ithal seçmen artışı

Amed’de Sur ilçesi, dindar kesimin yoğun olduğu bir yer olarak bilinirken; Kayapınar ilçesi ise memur, polis gibi yerli olmayan nüfusun çoğunlukta olduğu bir ilçe olmasıyla tanınıyor. Yani AKP’nin kazanma olasılığının en fazla olduğu iki ilçe, Sur ve Kayapınar olarak biliniyor.

Kayapınar’da da genel seçimlerden bu yana seçmen sayısında 52 bin civarında artış olduğunu belirten DTP’liler, bazı bölgelerdeki seçmen artışının dikkat çekici boyutlarda olduğuna işaret ediyor.

Bismil’in Ambar Beldesi’nde, seçimin kaderini tayin edecek derecede, 300 civarında seçmenin, farklı il ve ilçelerde oturmalarına rağmen oy pusulalarının Ambar’da gösterildiği kayıtlara yansıyor. Yine Eğil’de 220 ve Dicle’de 400 seçmen olmak üzere toplam 620

seçmenin ilçede oturmadıkları halde orada kayıtlı oldukları görünüyor.

Yaşananlar yeni değil

Sur ve Kayapınar ilçeleri sadece Kürt illerinde örnek olduğu için, buradaki duruma istatistikleri ile birlikte işaret ettik; fakat altının çizilmesi gereken nokta tüm Kürt illerinde benzer durumların yaşandığıdır. YSK’nın kararına rağmen bölge insanının ‘ithal seçmen’ olarak gördüğü asker, polis ve aileleri, devlet tarafından bölge seçimleri açısından belirleyici bir konuma getirilmek isteniyor.

Kürt illerinde geçmiş seçimlerde karakol komutanlarının ve korucuların köylülere baskı yapması, düzen partilerine oy vermeyen köylülere hizmet götürülmemek, köylülerin cezalandırılması hep bilinen şeylerdi. 2004 yerel seçimlerinde polis-jandarma köy ve ilçe gibi küçük yerleşim yerlerinde seçmenlere baskılar uygulamış, köylülerin kapalı oy kullanmaları engellenmiş, hangi partiye oy verildiği polis-jandarma tarafından zorla denetlenmiş, DTP’ye oy verenler tehdit edilerek AKP’ye oy vermeye zorlanmıştı. Baskı politikalarından sonuç alamayan devletin; bu politikaların yanı sıra bölgenin kaderi ile hiçbir alakası olmayan hatta burayı ‘öteki’ olarak gören polis ve askeri, kendi çıkarları doğrultusunda kullanacağına yadsınamayacak bir politika olduğu açık.

DTP’lileri provoke ederek, sandık başından uzaklaştırmak istiyorlar

DTP’yi, “süreklili provokasyon yapıyorlar” diye suçlayan AKP ve devletin diğer kesimleri, kendi sandık görevilerine, DTP’nin sandık görevlilerini seçim gününde kıskırtmaları ve DTP’li sandık görevlilerinin polis tarafından dışarı çıkarılması için elinden geleni yapmaları talimatı verdiğ; tüm Kürt illerinde kulağa konulan diğer bir konu. Zira Atalay, “Bina sorumlusu veya sandık sorumlusu bir olay olduğunda (polis-jandarmayı) çağırarak. Veya dışarıda ihtiyaç olabilir. Vatandaşlarımıza baskı olmaması için köylerimize kadar her yerde güvenlik görevlileri olacak” demesi, bahsettiğimiz provokasyon ve engellemelerin uygulanabileceği/uygulanacağı anlamına geliyor.

AKP’nin seçim oyunları düzeni teşhir ediyor

AKP hükümetinin yerel seçimlerde oynadığı orta oyunu, gerici düzen partilerini ve onların sistemini teşhir etmeye devam ediyor. İşte kendi düzenini teşhir eden AKP’nin oyunu.

İçişleri Bakanı: Belediyeler arasında ayrım yapmadık(!)

Bu sözleri AKP’nin İçişleri Bakanı Beşir Atalay, Amed’de Kuzey Kürdistan illerinin valileriyle yaptığı toplantıda sarf etti. AKP Genel Başkanı, Başbakan Tayyip Erdoğan da, Amed’de yaptığı seçim mitinginde tam olarak aynı cümleyi kullanmıştı. Hükümetin yerel seçimler öncesinde, ‘seçimlerin güvenliği’ maksadı(!) ile Şubat ayının başında Amed’de 14 ilin valileriyle yaptığı toplantıda, AKP’li Adalet Bakanı’nın ağzından şu sözler döküldü: “Hiçbir belediye arasında fark gözetmedik. Önceki dönemlerde, iktidar partilerinin belediyelerine daha fazla para verilirken, biz böyle bir ayrım yapmadık. Adaletli olmak ve işi ehline vermek için çalıştık. Bir kısım belediyeler bu parayı iyi değerlendirdi, bazıları ise hiç hizmet üretmedi. İşte bu seçimler bu yüzden çok önemlidir. Hizmet üretmeyen belediye başkanları değiştirilecek.”

Adalet(!) Bakanı: İktidara uyumlu belediye seçin, yoksa...

İçişleri Bakanı’nın yukarıdaki açıklamalarının sonra, bu kez AKP’li Adalet Bakanı Mehmet Ali Şahin’in yaptığı açıklamalar, hem İçişleri Bakanı’nı yalanlarken, hem de gerici düzen partilerinin nasıl hareket ettiklerini açıkça ortaya koydu. Adalet Bakanı şunları söylemişti: “Hükümetimizle kavga eden, zıtlıktan yerel yönetimler her projelerini Ankara’da geçiriyor. Maalesef bu Türkiye’nin gerçeği. O nedenle halkıyla barışık, hükümetiyle barışık, devletiyle barışık mahalli yöneticiler iş başında olursa bizim sorunlarımız daha çabuk çözülür” dedi.

Bir diğer AKP’li olan Devlet Bakanı Murat Başesgioğlu da, Adalet Bakanı’nın sözlerinin aldığı tepkiler karşısında, kendisine sahip çıkarak, Adana’da şunları söyledi: “Ankara’ya kadar uzanan bir hizmet kervanı varsa, hizmetlerin buraya akışı da bu şekilde olacak. Bir yanlış var. Bu yanlışta belediye başkanları güçlü olursa, hizmette yüzünüz güler.”

AKP’nin Adana Büyükşehir Belediye Başkan Adayı Mehmet Ali Bilici de, “İktidarı adayları, size hizmeti daha kolay getiririz. İktidarı desteği olmadan hizmetler biraz zor gerçekleşir” diye konuştu.

Amed Büyükşehir Belediyesi: Hiçbir projemiz Ankara’da geçmiyor

Adalet Bakanı’nın “Hükümetimizle kavga eden, zıtlıktan yerel yönetimler her projelerini Ankara’da geçiriyor” sözlerini değerlendiren Amed Büyükşehir Belediye Başkanı Osman Baydemir, “DTP’li belediyelere ayrımcılık uygulanıyor” diyerek, bugüne kadar onlarca projelerinin Ankara’da geri çevrildiğini söyledi. AKP’lilerin yaptığı açıklamaların, bir itiraf niteliğinde olduğunu söyleyen DTP Grup Başkan Vekili Selahattin Demirtaş ise, “Diyarbakır Büyükşehir Belediyesi’nin 10’a yakın ciddi projesi hükümet tarafından reddedilmiştir. Ankara Büyükşehir Belediyesi’nin devlete olan borçları, Diyarbakır Büyükşehir Belediyesi’nin toplam yıllık bütçesinin 30 katından fazladır. Buna rağmen devlet Ankara Büyükşehir’den alacağını tahsil etmek için bir girişimde bulunmuyor. Ama Diyarbakır Yenışehir Belediyesi’nin vergi borçları nedeniyle bütün hesapları bloke edildi. Bunun neresi adaletli uygulama. Hükümete yakın olan Belediyelere kıyak geçilirken, DTP’li belediyelere cezalar kesiliyor. Adalet Bakanı kendi başbakanını yalnız bırakmıştır. Bunu itiraf etmiştir” değerlendirmesinde bulundu.

ABD’liler ülkede cirit atıyor

ABD’li diplomatlar, ülke gündemini hareketli tutan 2009 yerel seçimleri öncesinde, ülkenin birçok yerinde faaliyet yürütüyorlar. Ankara’da Kürt siyasetçiler Orhan Miroğlu, Esat Canan ve Şerafettin Elçi ile görüşen ABD’li üst düzey diplomatların, “PKK’yi tasfiye planı” hakkında görüş topladığı belirtiliyor. ABD’liler Urfa’da DTP’li Viranşehir Belediye Başkanı ile görüşürken, Ege bölgesinde de yerel seçimleri yakından izliyorlar.

Bir süredir PKK’nın silah bırakması için bir tasfiye planı oluşturulduğu haberi ortalıkta dolaşırken, Türk devleti, Güney Kürdistan Bölgesel Yönetimi ve ABD arasındaki paslaşmalar bu bağlamda mesajlar veriyor. ABD Dışişleri’nden diplomatlar, ABD Dışişleri Bakanı Hillary Clinton’un ziyaretinden bir süre önce, Ankara’da Kürt siyasetçiler Esat Canan, Şerafettin Elçi ve Orhan Miroğlu ile görüştü. TRT 6’nın yarattığı etki hakkında görüş aldığı bildirilen ABD’li diplomatların, ‘genel af’ hakkında da sorular sordukları belirtiliyor. Görüşmeye katılanlardan eski CHP’li milletvekili Esat Canan, Obama yönetiminin Kürt sorununda ‘sivil çözümün’ yaratılması konusunda nabız tuttuğunu söyledi. Canan, “Obama’nın Nisan’daki Türkiye ziyaretinde gelişmeleri göreceğiz” dedi.

Urfa’nın Viranşehir Belediyesi’ni ziyaret eden ABD’li diplomatlar, burada basına kapalı bir görüşme gerçekleştirdiler. ‘Ekonomik ve ticari amaçlı’ olduğu belirtilen ziyarette, ABD’li diplomatlar, yerel seçimler hakkında DTP’li Belediye Başkanı Emrullah Cin’in görüşlerini aldılar.

Manisa’ya ziyarette bulunan ABD’nin Ankara Büyükelçiliği Politika Bölümü Diplomatı Jeffrey Collins, Ege bölgesinde sürdüreceği incelemelerin ardından yerel seçim süreciyle ilgili rapor hazırlayacağını bildirdi. Manisa’da Valilik ve AKP’li Belediye ile temaslarda bulunan Collins, “Ben 2.5 yıldan beri Türkiye’deyim. Türkiye’deki iç siyasi politikaları ve yerel seçimleri takip ediyorum. İşim gereği birçok ili gezdiğim için yerel yöneticilerle ziyaret ediyorum. Bu seçimlerde bazı ulusal meseleler de sonuçları etkileyecek gibi gözüküyor” dedi.

MKP: Yerel yönetimleri halkla birlikte yönetmenin bir aracı haline getirelim

Maoist parti, bir açıklama yayımlayarak, ülkenin içerisinde bulunduğu yerel seçimler gündemi hakkında, “Yerel seçimleri politik iktidar mücadelesinde Halk Savaşı’na hizmet eder hale getirelim” dedi.

Moist parti, yerel seçimlere dönük yaptığı açıklamada, “Emperyalist kapitalizmin ekonomik krizinin faturasını, 29 Mart yerel seçimlerinden daha da güçlü çıkarak Türkiye-Kuzey Kürdistan halklarına daha katmerli ve boyutlu bir şekilde, çok yönlü ödetirmek isteyen emperyalizmin uşağı komprador patron ağa devleti ve kliklerine karşı bütün ilerici, aydın, demokrat, yurtsever, devrimci ve komünist güçleri ezilen ve sömürülenlerin doğrudan katılımıyla destekleyelim ve daha da birlik ve dayanışma içerisinde qalım. 29 Mart yerel seçimlerini halkla birlikte yönetmenin bir aracı haline getirelim” dedi.

Maoist Komünist Partisi Siyasi Bürosu tarafından yapılan açıklamada, Türk devletinin, sömürü ve zulüm politikaları için yerel seçimleri bir basamak olarak kullanmaya çalıştığına dikkat çekilerek, “Daha şimdiden ideolojik ve politik yalanlar ve demagogiler eşliğinde halkın, ezilen ulus ve milliyetleri, çeşitli inançlara mensup kurum ve hareketleri kendi yörelerine çekerek, daha da güçlü çıkmanın uğraşı içerisindeki faşist devlet ve kliklerine karşı bütün ilerici, aydın, demokrat, yurtsever, devrimci ve komünist güçlere büyük görevler düşmektedir” ifadelerine yer verildi.

‘Biz Vazir Platformu’nun yakaladığı ve kaybettiği birlik durumuna ilişkin değerlendirmelere de yer verilen açıklamada şunlara değinildi: “2008 Haziran ayında çeşitli reformist, demokrat, yurtsever, devrimci ve komünist güçlerin oluşturduğu Biz Vazir Platformu merkezi olarak önemsenmiyordu. Ancak başlangıçta bazı açmazlar ve yanlışlıkları barındırdığı için merkezi özelliğini kısa sürede yitirerek, parçacı, keyfiyetçi, faydacı (pragmatist), dar grupçu ve klikçi, sektör ve oportünist çizgiler hemen kendini göstermiş ve bu yanlışlar doğrultusunda somut pratik politikalar uygulanmıştır. Hiç de devrimci dayanışma ve siper yoldaşlığına sığınmayan pratik politikalar Türkiye-Kuzey Kürdistan’daki devrimciler arası hukuk kurallarını bir kenara iten tutumlar ile boyutlandırılarak, halklar, ezilen ulus ve milliyetler ve inanç sistemlerine mensup kurum ve kişiler arasındaki birliği ve dayanışmayı zayıflatan bir hal almıştır. Kıymeti kendilerinden menkul bu faydacı ve yer yer sektör pratik politikalarından Türkiye-Kuzey Kürdistan ezilenleri ve sö-

mürülenleri ile devrimci ve komünist hareketi artık yeterince doğru dersler çıkarmalıdır. Keza kuyrukçu bir pratik çizgiyle kendilerini var etme politikaları ise en başta bütün halklar, ezilen ulus ve milliyetler olmak üzere yurtsever, devrimci ve komünistler arası dayanışma ve birliği kartaan bir başka olumsuz noktadır. Halkların, ezilen ulus ve milliyetlerin, çeşitli ezilen inanç sistemlerine mensup mazlumların, insanlığın ve doğanın ortak genel değerleri ve çıkarları göz ardı edilerek ilerici, aydın, demokrat, yurtsever, devrimci ve komünist olunamaz. Anti-demokratik bir şekilde faydacı, dar grupçu ve sektör bir çizgiyle oluşturulan platformların sonucu da anti-demokratik ve yıkıcı olur. Bugün itibarıyla bu noktalarda ısrar ederek kendilerini kandırarak ve ezilenleri yanıltarak, kendi bindikleri dalı kestiklerinin farkına varmalıdırlar. Hangi taraftan olursa olsun dayatmalara karşı dik durulmalıdır. Dahası, örgütsel bağımsızlığımıza yönelen her türden dayatma kimden gelirse gelsin bu asla kabul edilmez ve edilmemelidir de. Bunun yanında dostlar arasında karşılıklı inatlaşmalardan da kaçınmak zorundayız.”

Açıklamada, emperyalizmin desteğini alan Türk devleti karşısında, parçacı ve dağınık duran ilerici, yurtsever, devrimci ve komünist güçlerin, Türkiye-Kuzey Kürdistan ezilen ve sömürülenlerine çare olamayacağını altı çizilerek, “O halde dar grupçu ve rekabetçi, parçacı örgüt fetişizminden bir an önce sıynıp ezilen ve sömürülenlerin her noktada doğrudan seferber edildiği bir pratik yönelime girmeliyiz. Elbette her sınıf ve ara tabakalara tekabül eden bireray, grup, kurum, hareket ve partiler kendi ideolojik, sınıfsal ve siyasal niteliklerine göre bir teorik, pratik tutum alacaklardır. Fakat ortak oluşturulan ya da oluşturulacak platform ve eylem birliklerinde kendilerini halklara, ezilen ulus ve milliyetlere, ilerici, demokrat, yurtsever, devrimci ve komünistlere dayatan olmamalı ve bu yanlış kabul edilmemelidir” denildi.

Açıklamada, Maoistlerin yerel seçimlere yönelik siyasetini bir taktik politika şeklinde ele aldığı aktarılarak, özellikle amaç-aracı, strateji-taktik, birlik-dayanışma vb. olguların hiçbir zaman gözden kaçırılmaması gerektiği vurgulandı. Açıklamanın devamında şunlara değinildi: “Ayrıca kapalı kapılar ardında yürütülerek halkın dışlandığı belediye başkanlığı, muhtarlık, il ve ilçe belediye meclis üyeliği sürüşmeleri, siyasal dayatmalar ve ilkesiz ittifaklar içerisinde yer alınmamalıdırlar. Bütün demokrasi güçleri ve halkımız

da böyleli olumsuz pratik politikalar karşısında dar grup çıkarlarını değil, ezilen ve sömürülenlerin çıkarlarını temel alarak hareket etmelidirler. Bugün ilkesiz ve tutarsızlıklar ile ekilen tohumlar, yarı karşımla zehirli çöcekler, yani kötü ve olumsuz politikalar olarak geri dönecektir. Türkiye-Kuzey Kürdistan halkları, ezilen ulus ve milliyetleri ve çeşitli inançlara mensup mazlumları ciddi ve tutarlı devrimci ve komünist harekete ihtiyaç duymaktadır. Maoist komünistler her noktada buna cevap olmak zorundadır. Maoist komünistler kitle faaliyetlerinde, demokrasi ve sosyalizmin güçleri arasında yer aldıkları platform, eylem birlikleri ve ittifak içerisinde doğru demokrasi ve komünist anlayışını ve siyasetini de götürmelidirler. Bunun için oluşturulan ortak mevzilerdeki diğer güçlerin eksiklik ve zaafiyetlerine rağmen bizzat içerisinde mücadele ederek demokrasi ve sosyalizmin güçlerine somut önderliğini pratik olarak da taşımalıdırlar. Her bir bölge ve yereldeki yerel seçim de dahil bütün çalışmalarını politik iktidar perspektifiyle yürüttüğümüz Halk Savaşı’na doğrudan ya da dolaylı olarak hizmet edici temelde ele almalıdırlar. Bölge, il, ilçe, kasaba ve köylerdeki her bir alanın özgünlükleri dikkate alınarak merkezi görev dinamizmiyle ezilen ve sömürülenleri her noktada karar sahibi hale getirmek için mücadelesini yürütmelidirler. Uzun vadeli ve kalıcı kazanımlar, doğru ve somut taktik politikalarda ısrar ve halkların doğrudan katılımıyla ancak gerçekleştirilecektir. Faşist Kemalist Türk devleti ve kliklerinin devrimci ve komünist güçlere çok yönlü saldırısı devam ediyor. Emperyalist kapitalizmin ekonomik kriz faturasını 29 Mart yerel seçimlerinden daha da güçlü çıkarak Türkiye-Kuzey Kürdistan halklarına daha katmerli ve boyutlu bir şekilde çok yönlü ödetmek isteyen emperyalizmin uşağı komprador patron ağa devleti ve kliklerine karşı bütün ilerici, aydın, demokrat, yurtsever, devrimci ve komünist güçleri ezilen ve sömürülenlerin doğrudan katılımıyla destekleyelim ve daha da birlik ve dayanışma içerisinde qalım. 29 Mart yerel seçimlerini halkla birlikte yönetmenin bir aracı haline getirelim. Yaşasın Halk İktidarı İçin Yerel Yönetim Anlayışı ve Politikası. Söz, Yetki, Karar ve İktidar Halka. Biz Kazanacağız, Halk Kazanacak, Halk Savaşı Kazanacak. Yaşasın Bağımsızlık-Halk Demokrasisi-Sosyalizm ve Sınıfsız-Sömürsüz Komünizm Mücadelemiz. Yaşasın Marksizm-Leninizm-Maoizm.”

‘29 Mart’tan sonra ortalık toz duman olacak’

DENİZLİ- Denizli Ziraat Odası Başkanı Hamdi Gemici, “tarımı batan bir ülkenin kendisi de batar” diyerek, “29 Mart yerel seçimlerinden sonra ortalık toz duman olacak. Hükümet şimdilik fren yaptı. Seçimden sonra sadece Denizli’de binlerce çiftçi ırcalık olacak” dedi.

Tarım kredi kooperatiflerinin çiftçi borçlarını, iktidarın baskısı nedeniyle açıklamadığını belirten Gemici, çiftçi borçlarının ne kadar olduğunu sorduklarını, ancak bilgi alamadıklarını söyleyerek, “bazı güçlerin” seçim öncesi frene basarak, bu konulardan gündeme gelmesini engellemek istediğini kaydetti.

Hamdi Gemici, çiftçilere Ziraat Bankası’nın yanı sıra 11 bankanın daha tarım kredisi verdiğini, il genelindeki 62 bin kayıtlı çiftçinin 50 binden fazlasının borçlu olduğunu vurgulayarak, şunları söyledi:

“Çiftçilerin nereye, ne kadar borcu olduğu 29 Mart seçimleri geçinceye kadar açıklanamayacak. Seçim öncesi oy kaybetmek istemeyen iktidar, şimdilik frene bastı, bekliyor. Bizim tahminimiz Denizli’deki çiftçilerin bankalara ve kooperatiflere olan borcu 300 milyon lira civarında. 2007’de yüzde 7.2 küçülen tarım sektörü, 2008’de başlayan küresel mali krize hazırlıksız yakalandı. Ürün para etmiyor, giderler

arttı. Gübre yüzde 180, sertifikalı tohum ve tarımsal ilaçlar yüzde 42 civarında zamlandı. Mazottaki artış yüzde 45’i buldu. 7 yıl önce pamukun kilogram fiyatı 1 lira 260 kuruşken, bugün pamuk kilosu 65 kuruş ile 80 kuruş arasında satılıyor. Birçok sektöre can suyu kredileri ile değişik destekler yapılırken, tarım sektörüne hiçbir destek verilmiyor. Ben iddia ediyorum, 29 Mart yerel seçimlerinden sonra ortalık toz duman olacak. Hükümet şimdilik fren yaptı. Seçimden sonra sadece Denizli’de binlerce çiftçi ırcalık olacak. Çiftçi borçları yeniden yapılandırılmalı. Tarım kesimi batıyor. Tarımı batan ülkenin kendisi de batar.”

Dersim'e kazandıracak olan tek şey; halkın iradesidir

Dersim'e kazandıracak olan tek şey Halkın iradesidir

Aygün'den sonra konuşan Demokratik Haklar Federasyonu Temsilcisi Ozan Doğan, DDHD'nin seçim çalışmalarına ilişkin şu değerlendirmede bulundu: "Sizler Dersim'in aydınlık geleceğini temsil ediyorsunuz. Bizler baştan beri AKP, CHP, DSP ve MHP gibi düzen partilerinin Dersim'e bir şey kazandırmayacağını söyledik. Kazandıracak tek şeyin halkın iradesi olduğunu söyledik. Bizler, Murat Kur'u belirlerken, sizlerin arasında, sizlerin görüşleriyle belirledik. Dostlar, ne DDHD ne de Murat Kur sizin kurtarıncınızdır. Sizin kurtarıncınız, sizin emeğinizdir, mücadelenizdir." Doğan'ın konuşmasının ardından Dersim Kültür Derneği Tiyatro Topluluğu tarafından sergilenen, seçimlerde dönen dolapları anlatan, oyun büyük bir ilgi ile izlendi.

Murat Kur: Biz halkın öğrencileriyiz

Tiyatro gösteriminin ardından DDHD'nin bağımsız belediye başkan adayı Murat Kur bir konuşma yaptı. Kitlenin yoğun alkış ve sloganlarla karşıladığı Kur, halkı Zazaca ve Türkçe selamlayarak konuşmasına başladı. Dersim halkına desteğinden dolayı teşekkür eden Kur, "Bugün esas olan; adamcılığın yapılmadığı, partıcılığın yapılmadığı bir modeli yaratmak, kendi irademizi belediyeye getirmek." dedi. 'Halk kazanacak, halk yönetecek' sloganının Dersim'de hayat bulmasının çok önemli olduğuna vurgu yapan Kur, "Yüzyıllardan bu yana hakim sınıflar, kitlelerin sürü olduğunu ve başlarına çoban gerektiğini söylediler. Biz bugün bir kez daha söylüyoruz. Kitleler bizim öğretmenimizdir. Biz halkın öğrencileriyiz." diyerek konuşmasını bitirdi. Konuşmalardan sonra sahneye, çocuklardan oluşan müzik grubu Koma Komela çıktı. Çocukların söylediği Zazaca ezgilere, halk da eşlik etti.

Dersimliler nasıl bir belediyecilik istiyor

Yerel seçim çalışmalarını Dersim halkı ile birlikte omuz omuza yürüten Dersim Demokratik Halk Dayanışması (DDHD), seçimlere bağımsız belediye başkan adayı Murat Kur ile giriyor. Halkın yoğun destek verdiği seçim çalışmalarında Dersimliler'e DDHD'den ve Murat Kur'dan beklentilerini sorduk.

Murat Kur'u kendilerinden biri olarak gören ve DDHD'nin "Söz, yetki, karar halka" programını olumlu bulan Dersimliler, belediyeden beklentilerini ve yapılması gerekenleri şu cümleler ile dile getiriyor:

Bülent Taze (Bakkal) : Tunceli'de önce Tunceli adına gelişimi sağlayacak, gençlerin özellikle iş sorununu çözecek, ondan sonra huzuru sağlayacak, herkese eşit şekilde bakacak birisini istiyorum. Özellikle engellilerle ilgilenilmeli. Şimdiye kadar bütün belediyelerde bu eksikti. Ben özellikle üstüne basarak söylüyorum: Engelliler için bir şeyler yapılınsın. Söylenenler hep sözde kaldı. Benim fikrim Murat Kur ağır basacak gibi geliyor. Fikrim bu. Benim için en iyisi genç olması.

Banış Gündoğan (Büfeci) : Tunceli'nin içinden olan birisini istiyorum. Yani dışardan gelen insan Tunceli'nin sorunlarını bilmiyor. Buradan, tanıdığımız, bildiğimiz bir insan olsa, daha iyi olur bizim için. Çıkıyor biri diyor ki "vay yol yaptım, bunu yaptım, şunu yaptım, çöpü topladım." Ya zaten bu belediyenin görevi. İstiyoruz ki rant olmasın. Bir şeyler veriliyorsa durumun iyi olan insana veriliyor, gariban insana verilmiyor, bunlar olmasın. Mesela belediyeye işimiz düştüğünde Songül Erol Abdi del, "Git yarım gel, şu gün gel" diyordu. Ne bileyim, bunlar soğutuyor insanı.

Erol Koçak (İşsiz) : Belediyeye gelecek kişi veya anlayışın, kişi ayırt etmesizsin görevini yapmasını istiyorum. Yolsuzlukların, hırsızlıkların yaşanmasını istemiyorum. Halkın sorunlarını dinleyecek, çözecek, halkla iç içe olacak birisini

istiyorum. Bunları yapacak tek kişi olarak Murat Kur'u görüyorum ve destekliyorum.

Hıdır Çer (Pastane işletmecisi) : Bu süreçte AKP'nin gelmemesini istiyoruz, o kadar. Bir DTP, bir de bağımsız adayın yarışması var. Umarım öyle bir yarışma olur. Yani AKP'siz bir yarışma olursa, her şey yolundadır. Söylenenlerin yapılması yeterli. Şimdiye kadar iyi değildi. Çok fazla da beklentim yoktu. Ufak tefek, kapalı kapılar ardında dönen olaylar herkesin canını sıkıyor. Fazla bir şey beklemediğimiz için, aynı yönetim tekrar gelirse, ona benzer şeyler olur. AKP karşısında kim diri durursa ona vereceğim.

Kooperatif Müdürü : Öncelikle bizim başkan adaylarımız, bu ile gerçekten düzenli, temiz bir hizmet vermeller. İlimizin turizme açılması lazım. Bunun yanı sıra yolları bozuk olan mahalleler var. Sanki ilkel çağlarda yaşıyoruz. Yeni Mahalle'de, kayaların olduğu yerde yol yok. Esentepe'nin birçok yerinde yine öyle. Ve bir de başkan adaylarımızın bu il için yapmış olabilecek projeleri halka sunmaları lazım. Yani "ben kapıları halka açacağım da..." Bu iş kapıları halka açmakla olmaz. Senin il için, memleket için bir proje sunman lazım. Anıma tesisi mi kuracaklar, ne yapacaklar? Örneğin gül gibi bir suyumuz akıyor burada, Tunceli'nin olan, bütün pisliği buraya akıyor. Yani bunun için güzel bir anıma tesisi kurabilirler, değil mi? İlimiz için projesi olan hizmet edecek arkadaşları istiyoruz. Gönülüm Murat'tan yana. Onu açık ve net söyleyeyim ben.

Yılmaz Göktepe (İşsiz) : Ben isterdim ki demokratik güçler bir arada seçimlere girsinler. Geçen dönemde Haydar Beltan girmişti, ama bağımsız aday şimdi daha güçlü. CHP ve AKP alırsa Tunceli'yi terk etmek lazım. Ben kişi olarak Kürt sorunundan dolayı DTP'yi destekliyorum. Bu sisteme karşı DTP mücadele veriyor, o yüzden o mücadeleyi destekliyorum.

Dersim'den izlenimler

Kim kazanacak belediyeyi? Dersim halkı mı, diğerleri mi?

Dersim'de hararetili bir çalışma sürüp gidiyor. Yaklaşık 10 aydır planlanan ve tartışmaları yürütülen çalışma, son 2-3 aydır, gün geçtikçe yoğunlaşarak, mahallelerde devam ediyor. Onlarca kişi, kapısını çalmadık tek ev bırakmamak için, mahallelerin toz-toprak yollarını tırmanıyor, kayaların üzerine kurulmuş evlere ulaşmaya çalışıyor.

Dersim Demokratik Halk Dayanışması'nın seçim çalışmalarından bahsediyoruz. Bağımsız belediye başkan adayı Murat Kur ve ekibi şahsında, halkın belediye yönetimine geçmesini isteyenlerin çalışmalarından... Bu çalışma şimdi, Alibaba'dan Moğultay'a, Gazik'ten Siğenk'e halkın da gündeminin ilk sırasında yer alıyor. Alibaba Mahallesi, Dersim'in en yüksek rakımlı mahallelerinden biri. Evler kayaların üzerine kurulmuş. Ve arlarındaki kayaların bir gün üzerlerine devrilmesinden korkuyor evlerde yaşayanlar... Alibaba'nın okulu yok. Çocuklar, kilometrelerce ötedeki Cumhuriyet İlköğretim Okulu'nda eğitim görüyorlar. Her gün sabah erkenden çamurlu yolları, kayaların teperek varıyorlar okullarına... Alibaba'nın suyu sorunu. Gördüğümüz Türkân Abla, "defalarca söyledim belediyeye" diyor, ama hala dengeşiz akıyor sular. Munzur Çayı'nın nefis manzarasını izliyorsunuz bir yandan, diğer yandan su ktlığından ötürü çay demleyemi-

yorsunuz... Dersim'in en yoksul mahallesi Alibaba... Hele ki Zeytintepe... Bu müthiş dağ ve Munzur manzarasına, yakıştıramıyorsunuz yoksulluğun çirkef yüzünü. Ama dağ, taş dinlemiyor yoksulluk, dil, kimlik tanımıyor sömürü...

Alibaba Mahallesi'nin toz-toprak, çamurlu yollarından, kayaların üzerinde evlere ulaşmaya çalışırken, çocuklar kesiyor önümüzü. "Boşuna gitmeyin, Murat Kur alıyor" diyorlar. En az bizim kadar heyecanlanıyor onlar da. Bizi gördüklerinde gözleri parlıyor. Bir yoldaş, "Çocuklar oy kullansa, kesin biz kazanırız" diye espri yapıyor. Biz de çocuk oluyoruz bir anda. Heyecanlı umutlar ve çocukça bir coşkuyla, gördüğümüz kapiya saldıryoruz. Bir ana çıkıyor karşımıza, kayaların altında evi. Bir gün taş gelse kayalardan, o güzelim Munzur manzarası kana bulanacak. Ve bize anlattıklarıyla birlikte, çekip gidecek Emine Ana... Başladı mı konuşmaya, durmuyor. Anlatacak çok şeyi var. Beyaz eşya dağıtmından, belediye ve basının dertlerini umursamayışına ve en son da evinde çıkan yangına getiriyor lafı. "Genç"leri evinde barındırmış bir gün ve bu yüzden yakmışlar evini. "Belediye ne yapacak bana?" diyor, "ne yaptı ki şimdiye kadar?" Bir yerde, ona da hak veriyoruz. Halkın, insanları aç bırakan, yoksullaştıran ve olmaz acıya, baskıya muhatap kılan sisteme karşı örgütlenmesini sağlamiyorsa, "bir arada yaşama ve mücadele etme" algısını geliş-

tirmiyorsa, neyi çözer ki bir belediye? Dersim Demokratik Halk Dayanışması, baştan beri bunu vurguluyor. "Sizin kurtarıncınız değilim" diyor halka, "sizi ancak sizin mücadeleniz kurtarabilir!" Halk da bunu istiyor zaten. Belediye kapısından içeri girdiğinde, resmi bakışlı birinin, samimiyetsiz, "buyrun, yardım edeyim" lafını değil, kendisinin dolaysız katılacağı belediye yönetimini istiyor. Dersim halkı, başkanın belediyeye gidip, klimalı odasına kapanmasından bıkmış... DDHD'nin bağımsız adayı Murat Kur, kayanın altında ezilme korkusunu Dersimlilerle birlikte yıllardır yaşayanlardan... İşte aslında, en çok bu yüzden, onu bu kadar seviyor Dersimliler. Diyor ki Murat Kur, "makam arabaşı olarak kullanılan Jeep'i satacağız, Alibaba Mahallesi'ndeki öğrenciler için servis alacağız yerine." Diyor ki, "Belediye başkanının maaşı da, belediyede çalışan işçinin kadar olacak." Bu yüzdendir ki, binler toplanıyor büro açılışlarında. Halk, Murat'ın yüzünde kendisini görüyor... Dersim halkı, 29 Mart'taki kritik sınava az zaman kala, iki seçenek ile karşı karşıya: Ya kendini seçecek, ya da kendisini yönetecekleri. Ya girecek belediyenin kapısından içeriye ya da dışarıda olan biteni seyredecek. Fakat görünen o ki, Dersim halkı yanılmayacak...

Dersim'den bir okurumuz

KONUK YAZAR

Yerel Yönetimler Üzerine Erşat Akyazılı

29 Mart yerel seçimlerinin yaklaştığı şu günlerde, yerel yönetimler konusuna kısaca bir göz atmakta yarar var. Yerel yönetimler, bilindiği gibi belediyeler, il özel idareleri ve köy tüzel kişiliklerinden oluşmaktadır. 29 Mart seçimlerinde il genel meclisi, belediye başkanlığı ve mahalle ya da köy muhtarlıkları için oy kullanılması istenecek, böylece bu yerel yönetim birimlerinin beş yıllık yönetim yapısı oluşturulacaktır. Yerel yönetimlerin nasıl algılandığı konusunda yakın tarih açısından iki temel değerlendirmede bulunulabilir. Birincisi neo-liberal döneme kadar egemen olan "Yerelleşme demokratikleşmenin bir parçasıdır" yaklaşımıdır. Bu tezin temelinde, merkezi devlet ceberrut olduğu yer alır. Devlet yetkilerinin şu ya da bu oranda merkezi devletten alınarak yerel devlet birimlerine, yerel yönetimlere devredilmesi, dolaylı olarak da olsa demokratikleşmeye hizmet eder. Bu nedenle yerel yönetimlerin güçlendirilmesi, daha fazla yetkiyle donatılması desteklenmesi gereken bir durumdur. Bu tez uzun süre sosyal demokratların tezi olmuş ve yerel yönetimlerin güçlendirilmesi gerektiği savunulmuştur. Devrimci güçler de bu tezden belirli ölçülerde etkilanmışlerdir.

Ancak bu tez neo-liberalizmin yerel yönetimlere yönelik yeni politikalarıyla tam bir anlam yitimi yaşamıştır. Burada onunla örtüşen ama ayrı hesapları da olan AB politikalarından da bahsetmek gerekli olacaktır. Kürselleşme diye adlandırılan emperyalizmin "ulusal ekonomilere" daha derin nüfuz etme ve bu durumu sağlamlaştırmak için "yeniden yapılandırma"lara yöneldiği içinde bulunduğumuz dönemde, emperyalist sermaye genel ulusal ekonomilere ek olarak yerel ekonomilerle de ilgilenmeye başladı. Bu alanda anlamlı bir çıkar elde edebilmesinin yolu, yerel yönetimlere yetki ve kaynak devri ile yerel yönetim birimlerinin ölçeğinin büyütülmesinden geçmekteydi. Bu nedenle IMF ve Dünya Bankası devreye sokularak yerel yönetim "reformları" "yeniden yapılanma" politikalarına dahil edildi.

İlkin büyük ölçekli belediyeler ayrı bir statüye kavuşturularak büyük şehir belediyeleri kuruldu. Bağlı olarak belediye başkanlarının yetkileri arttırılarak belediyelerin yönetim yapısı kişiselleştirildi. Yetki ve kaynak devri yapılarak yerel yönetimler "güçlendirildi". Büyük şehir belediyelerinde, özelleştirilmesi planlanan hizmetler ayrı yapılar içerisinde yeniden örgütlendi. Buna yönelik olarak, örneğin su konusunda "İSKİ Modeli" denilen yapılar oluşturuldu. Geçen yıl kıyılan 5747 sayılı yasayla yakın belde belediyeleri birleştirilerek belediye ölçeği büyütüldü. Artık yerel hizmetler uluslararası sermayenin doğrudan ilgisine uygun hale gelmiş oldu. Bu sürecin sonunda, yani emperyalist sermaye örgütleri tarafından yönlendirilen "yerel yönetimler reformunun" büyük oranda tamamlandığı bu yeni durumda yerelleşmenin demokratikleşme ile paralel görünmesinin artık mümkün olamayacağı tam tersine bu koşullar altında yerel yönetimlerin güçlendirilmesi politikasının anti-demokratikleşme anlamına geleceği anlaşılmaya başladı.

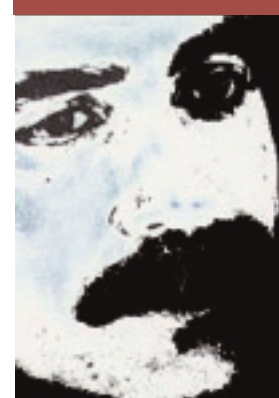
Yerel yönetimlerin güçlendirilmesinin AB açısından yukarıda yazılanlara ek olarak, farklı bir anlamı daha ortaya çıktı. AB, kendi iç birliğini sağlamaya yönelik uygulamaları içerisinde yerel yönetimleri de kullanabileceğini gördü. Birliğin bir ilkesi olarak kabul edilen "Subsidiarite" ilkesi ortaya atıldı. Bu ilke, hizmetlerin yurttaşın en yakın yerden götürülmesi gerektiğini, bu nedenle merkezi devletin, ulusun zorunlu ortak birkaç işini yüklenmesi gerektiğini, yerel yönetimlerin ise sayılan ortak işler dışında tüm diğer görevleri yerine getirmesi gerektiğini savladı. Yani mevcut durumun tam aksine, merkezi yönetimi özel görevli, yerel yönetimleri ise genel görevli kılarak olması gerektiğini belirtti. Bu yaklaşımın ekonomik yansımalarının dışında, siyasi olarak AB, kendi iç birliğini sağlama sürecine bir araç olarak, birliğe sorun çıkaran devletlerde ve/veya sorun konularında, merkezi devleti by-pass (devre dışı) eden bir işlevle kullanmaya başladı.

Elbette, akılda tutulması gereken en temel nokta; merkezi yönetim ile yerel yönetimler birlikte kapitalist sistemin devlet yapısını oluşturduklarıdır. Kapitalizm var olduğu süreçte bu gerçek değişmeyecektir.

Ancak, yazılanlardan da anlaşılabileceği gibi kürselleşme olarak adlandırılan içinde bulunduğumuz dönemde merkezi yönetim ile yerel yönetimlerin ilişkileri, çelişkileri, kapsam ve işlevleri, geçmiş döneme göre önemli farklılıklar göstermektedir. Böylesi farklılaşmanın yaşadığı bir ortamda, hiçbir şey değişmemiş gibi eski koşullarda geçerli olan politikaları sürdürmek mümkün değildir. Bu durumda yerel yönetimlere ilişkin politik yaklaşımların da farklılaşması gerektiği açıktır.

Her alanda yürütülmesi gereken sınıf mücadelesinin yerel yönetimler alanını da kapsamaması gerektiği açıktır. Merkezi yönetimden önemli farklılıklar gösteren yerel yönetimlerin, merkezi yönetime yönelik yürütülen mücadele anlayış ve biçimlerinden de farklılıklar içermesi gerekir. Ancak yerel yönetimler alanında yürütülecek mücadelenin hangi perspektiften, kimlerle, hangi yöntem ve araçlarla yürütüleceği devrimci-demokrat-yurtsever yapıların örgütsel ve siyasal gelişkinlikleri tarafından belirlenecektir.

DUYURU

Ozan Emekçi'nin sanat yaşamı ve mücadelesinin konu edildiği bir belgesel çalışması yapılmaktadır. Çalışmanın daha kapsamlı olabilmesi için bütün kurum ve dostlarımızın ellerinde, arşivlerinde bulunan yazılı ve görsel materyalleri sunmalarını beklemekteyiz.

İletişim Devrimci Demokrasi Gazetesi